

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 146

Anul 50

Ediția în limba română

Comunicări și informări

30 iunie 2007

Numărul informării

Cuprins

Pagina

III Acte pregătitoare

Comitetul Regiunilor

A 68-a sesiune plenară din 13 și 14 februarie 2007

2007/C 146/01	Aviz al Comitetului Regiunilor: Program de acțiune privind imigrarea legală, combaterea imigrării ilegale, viitorul rețelei europene de migrație	1
2007/C 146/02	Avizul Comitetului Regiunilor: Politica regională și a locuinței	10
2007/C 146/03	Aviz al Comitetului Regiunilor: Către o viitoare politică maritimă a Uniunii Europene	19
2007/C 146/04	Aviz al Comitetului Regiunilor privind Institutul European de Tehnologie	27
2007/C 146/05	Avizul Comitetului Regiunilor privind „Strategia tematică pentru protecția solului”	34
2007/C 146/06	Aviz al Comitetului Regiunilor privind O strategie tematică privind utilizarea durabilă a pesticidelor	48
2007/C 146/07	Aviz al Comitetului Regiunilor privind Inițiativa europeană în materie de transparență	53
2007/C 146/08	Aviz al Comitetului Regiunilor: Spre o strategie UE privind drepturile copilului	58
2007/C 146/09	Aviz al Comitetului Regiunilor privind Reducerea decalajelor de acces la conexiunea în bandă largă și Planul de acțiune i2010 pentru e-guvernare	63
2007/C 146/10	Aviz al Comitetului Regiunilor privind Îmbunătățirea eficienței procedurilor privind căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice	69
2007/C 146/11	Aviz al Comitetului Regiunilor privind Finanțarea creșterii IMM-urilor	73

RO

Preț: 18 EUR

(continuare în pagina următoare)

2007/C 146/12	Aviz al Comitetului Regiunilor privind Eficiența și echitatea în sistemele europene de învățământ și formare profesională și cadrul european al calificărilor pentru învățarea continuă	77
2007/C 146/13	Aviz al Comitetului Regiunilor privind „Revizuirea intermediară a cărții albe privind transporturile, publicată în 2001 de Comisia Europeană”	85

III

(Acte pregătitoare)

COMITETUL REGIUNILOR

A 68-A SESIUNE PLENARĂ DIN 13 ȘI 14 FEBRUARIE 2007**Aviz al Comitetului Regiunilor: Program de acțiune privind imigrarea legală, combaterea imigrării ilegale, viitorul rețelei europene de migrație**

(2007/C 146/01)

COMITETUL REGIUNILOR

- recomandă recunoașterea unei politici europene comune privind migrația care să permită o mai strânsă colaborare și o mai bună coordonare între statele membre și țările terțe;
- solicită crearea urgentă a unui instrument financiar destinat în special zonelor cu un nivel ridicat de imigrare și zonelor puternic tranzitate de imigranți, precum Ceuta, Melilla, Insulele Canare, Malta, Lampedusa și, în general, sudul Italiei. În aceste regiuni, aflulul masiv de imigranți reprezintă o problemă extrem de gravă.
- recomandă adoptarea tuturor măsurilor necesare pentru eradicarea traficului de ființe umane și a mafiilor care îl practică. Această problemă ar trebui să devină o prioritate a UE și să se pună la dispoziție resursele financiare necesare. Este esențială prevenirea imigrației ilegale și combaterea economiei subterane pe care aceasta o încurajează;
- subliniază rolul important al autorităților locale și regionale, atât în ceea ce privește experiența acestora și relațiile pe care le întrețin cu țara de origine, cât și în privința măsurilor pe care le pun în aplicare în vederea integrării imigranților, în special în domeniul sănătății (cel mai important sector de cheltuieli publice), al locuințelor, educației și ocupării forței de muncă;
- de aceea, propune crearea unui mecanism de urmărire a avizelor cu privire la imigrație pentru a asigura reprezentarea Comitetului prin președintele Comisiei pentru afaceri constituționale sau raportori în cadrul diferitelor inițiative ale Comisiei Europene în acest domeniu. Acest mecanism i-ar permite Comitetului să se implice activ în diferitele etape ale procesului legislativ: a) etapa pre-legislativă (consultarea ca parte interesată, analiza de impact); b) etapa de evaluare a politicii (rapoarte anuale privind migrația și integrarea, forumul anual de integrare).

COMITETUL REGIUNILOR,

având în vedere Cartea verde privind viitorul Rețelei europene de migrație (COM(2005) 606 final);

având în vedere comunicarea Comisiei: „Program de acțiune privind imigrația legală” (COM(2005) 669 final);

având în vedere „Comunicarea Comisiei privind prioritățile politice în lupta împotriva imigrării ilegale a resortisanților țărilor terțe” (COM(2006) 402 final);

având în vedere decizia Comisiei Europene din 2 decembrie 2005, de a consulta Comitetul pe această temă, în conformitate cu articolul 265 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene;

având în vedere decizia Biroului din 25 aprilie 2006, de a însărcina Comisia pentru afaceri constituționale, guvernanță europeană și spațiul de libertate, securitate și justiție cu elaborarea unui aviz pe această temă;

având în vedere concluziile Președinției Consiliului de la Bruxelles din 4-5 noiembrie 2004 referitoare la spațiul european de libertate, securitate și justiție — „Programul de la Haga”;

având în vedere articolul 63 din Tratatul de instituire a Comunității Europene;

având în vedere Manualul de integrare al Direcției Generale pentru justiție, libertate și securitate a Comisiei Europene;

având în vedere Rezoluția Parlamentului European privind strategiile și mijloacele de integrare a imigranților în Uniunea Europeană (2006/2056 (INI));

având în vedere Rezoluția Parlamentului European privind dezvoltarea și migrația (2005/2244 (INI)),

având în vedere avizul său privind „Spațiul de libertate, securitate și justiție: rolul autorităților regionale și locale în punerea în aplicare a Programului de la Haga” (CdR 223/2004 final; JO C 231 din 20 septembrie 2005; p. 83-86);

având în vedere avizul Comitetului privind „Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind primul raport anual despre migrație și integrare” (COM(2004) 508 final) (CdR 339/2004, JO C 231 din 20 septembrie 2005, p. 46-50);

având în vedere avizul său privind „Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European — Programul de la Haga: Zece priorități pentru următorii cinci ani — Parteneriatul pentru reînnoirea europeană în domeniul libertății, securității și justiției” (COM(2005) 184 fin.), „Comunicarea Comisiei privind stabilirea programului-cadru «Asigurarea și protecția libertăților» pentru perioada 2007-2013” și „Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European privind stabilirea programului-cadru privind drepturile fundamentale și justiția pentru perioada 2007-2013” (COM(2005) 122 final — 2005/0037 (COD) — 2005/0038 (CNS) — 2005/0039 (CNS) — 2005/0040 (COD)) (CdR 122/2005 final; JO C 192 din 16 august 2006, p. 25-33);

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor privind „Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Program comun de integrare — cadrul necesar integrării resortisanților din țări terțe în Uniunea Europeană (COM(2005) 389 final), „Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Migrația și dezvoltarea: orientări concrete» (COM(2005) 390 final) și Propunerea de directivă a Parlamentului European și Consiliului privind standardele și procedurile comune în statele membre pentru repatrierea resortisanților țărilor terțe aflați ilegal pe teritoriul acestora” (COM(2005) 391 final) (CdR 51/2006 final; JO C 206 din 29 august 2006, p. 27-39);

având în vedere proiectul său de aviz (CdR 233/2006 rev. 1) adoptat la 29 noiembrie 2006 de Comisia pentru afaceri constituționale, guvernanță europeană și spațiul de libertate, securitate și justiție (raportor: Laura DE ESTEBAN MARTIN, Director general responsabil pentru cooperarea cu statul și afaceri europene al Comunității Autonome Madrid (ES/PPE));

Întrucât:

- 1) Europa traversează cea mai gravă criză în materie de migrație din istoria sa. Deoarece, în ultimă instanță, scopul migrației este pătrunderea pe teritoriul european, nu ne confruntăm doar cu o problemă locală, exclusiv în statele membre și regiunile afectate de migrație, ci și cu un fenomen ce trebuie examinat din perspectiva întregii UE, a statelor membre, a țărilor de origine și de tranzit ale imigranților. Uniunea Europeană, statele membre și țările de origine trebuie să abordeze împreună noile provocări care apar zilnic — inclusiv deplasările populației migratoare în interiorul UE — ca urmare a fluxurilor de migrație. Programul de la Haga, adoptat în noiembrie 2004 de Consiliul European, cuprinde un program de lucru pentru crearea unei politici comune de migrație, recunoscută ca o prioritate a Uniunii.
- 2) Nu există date statistice fiabile care să permită evaluarea exactă a raportului între imigrația legală și cea ilegală și a fenomenului migrației în general, drept pentru care este necesară continuarea activității Rețelei europene de migrație pentru a obține informații obiective și comparabile, în vederea sprijinirii politicilor comune în materie de imigrare și azil.
- 3) Integrarea imigranților trebuie privită atât din perspectiva înglobării acestora pe piața muncii (o atenție deosebită se va acorda populației imigrante feminine), dar și dintr-o perspectivă mai amplă care vizează, printre altele, aspectele educaționale, culturale, sociale și politice.
- 4) Integrarea este un proces în două direcții în care trebuie să existe atât dorința imigranților de a se integra în societatea-gazdă și responsabilitatea acestora în punerea în practică a acestei dorințe, cât și disponibilitatea cetățenilor Uniunii de a-i primi pe imigranți. Pentru aceasta, sunt necesare măsuri de sensibilizare și educare pentru a influența în mod pozitiv comportamentul ambelor părți,
- 5) având în vedere că autoritățile locale și regionale, ca entități direct afectate de migrație și factori cheie în aplicarea măsurilor de integrare (în domenii precum ocuparea forței de muncă, educație, cultură, social și politică), trebuie să joace un rol esențial în definirea politicii de imigrare la nivelul cel mai apropiat de cetățean, pentru a asigura integrarea efectivă a imigranților.

a adoptat următorul aviz la a 68-a sesiune plenară, din 13 și 14 februarie 2007 (ședința din 13 februarie):

1. Puncte de vedere și recomandări generale ale Comitetului Regiunilor

peană comună pentru reglementarea fluxurilor de migrație. De aceea, statele membre adoptă decizii unilaterale, ceea ce face dificilă adoptarea unei poziții comune;

Comitetul Regiunilor

1.1 **este de părere** că, în conformitate cu avizele anterioare privind „Repatrierea imigranților ilegali” și „Aplicarea Programului de la Haga ⁽¹⁾ în plan local și regional”, imigrarea trebuie privită dintr-o perspectivă mai amplă care să cuprindă o viziune clară asupra măsurilor esențiale necesare în domeniul politicii de migrație și nu ar trebui să se bazeze pe măsuri fragmentare. Este necesară luarea în considerare a tuturor inițiativelor legislative, operative și economice necesare la abordarea fenomenului de la începuturile sale, prin intermediul cooperării pentru dezvoltare cu țările de origine și lupta împotriva traficului ilegal de ființe umane și pentru adoptarea măsurilor necesare de integrare a tuturor imigranților stabiliți în statele membre ale Uniunii Europene și de combatere a economiei subterane, care reprezintă un puternic factor de atragere a imigranților și aduce după sine exploatarea acestora; **observă** că organizațiile infracționale contribuie la sporirea imigrației ilegale;

1.2 **subliniază** că, în ciuda creșterii migrației începând cu anii '80 și a faptului că UE primește un număr mare de imigranți din țările în curs de dezvoltare (în prezent, numărul este estimat la 40 de milioane), nu există încă o politică euro-

1.3 **atrage atenția** că nu trebuie să așteptăm apariția unor situații cu consecințe grave în administrarea valurilor de migrație. Nu situațiile de urgență ar trebui să fie cele care determină semnarea unor acorduri de asociere;

1.4 **este de părere** că acordurile de asociere semnate cu țări trebuie să acopere aspectele politice, sociale, economice și culturale, astfel încât să se stabilească o relație corespunzătoare de interdependență între migrație și dezvoltare, așa cum recomandă raportul Parlamentului European privind dezvoltarea și migrația ⁽²⁾;

1.5 **este de părere** că principala modalitate de a preveni migrația necontrolată este cooperarea deplină pentru dezvoltare integrală, prin punerea în aplicare a proiectelor care generează locuri de muncă, crearea unui forum economic și comercial, a unor rețele universitare și fonduri de microcredite pentru imigranți, punerea în aplicare a măsurilor pentru facilitarea contribuției imigranților la dezvoltarea țărilor lor de origine și construirea de infrastructuri — mai ales pentru aprovizionarea cu apă potabilă (42 % din populația africană nu are acces la apă potabilă) și energie electrică (numai 20 % au acces periodic la o

⁽¹⁾ CdR 242/2002 final;
CdR 223/2004 final.

⁽²⁾ Raportul Parlamentului European privind dezvoltarea și migrația (A6-0210/2006).

rețea de energie electrică), centre medicale și școli. În acest context, este prioritară colaborarea pentru consolidarea cadrului instituțional, stabilindu-se o serie de condiții preliminare în țările care beneficiază de ajutor pentru dezvoltare (cum ar fi, management transparent și democratizarea structurilor), care să garanteze că ajutorul a fost primit și utilizat corespunzător. Scopul principal este de a spori calitatea mai degrabă decât cantitatea cooperării pentru dezvoltare; este deosebit de importantă garantarea unui grad ridicat de transparență în utilizarea ajutoarelor, astfel încât acestea să fie resurse de dezvoltare;

1.6 **subliniază** rolul important al autorităților locale și regionale, atât în ceea ce privește experiența acestora și relațiile pe care le întrețin cu țara de origine, cât și în privința măsurilor pe care le pun în aplicare în vederea integrării imigranților, în special în domeniul sănătății (cel mai important sector de cheltuieli publice), al locuințelor, educației și ocupării forței de muncă. Autoritățile locale și regionale au încheiat o serie de acorduri și au realizat proiecte în colaborare cu țările de origine; printre aceste proiecte se numără înființarea centrelor de primire pentru tinerii repatriați, deschise de Comunitatea Madrid în Maroc în cadrul programului AENEAS.

1.7 face referire la Declarația celei de-a cincea Conferințe a Parlamentelor regiunilor-capitală europene din 26-27 aprilie 2006 în care se afirmă că, datorită prosperității și dinamicii lor, regiunile-capitală europene exercită o puternică atracție pentru cetățenii din alte țări în căutare de noi perspective. În acest context, Comitetul **este de părere** că trebuie aplicate măsuri pentru prevenirea migrației în masă pe canale ilegale de traversare a frontierei prin aeroporturi, porturi sau pe uscat și trebuie, de asemenea, elaborate planuri adecvate pentru integrarea acestor persoane în țările respective;

1.8 **face trimitere** la poziția regiunilor-capitală care susțin elaborarea unei politici europene comune privind migrația care să acopere în totalitate toate aspectele referitoare la integrarea deplină a imigranților în societate. Numai prin integrare imigranții se vor putea bucura de valorile democrației și de respectarea drepturilor omului care stau la baza sistemelor politice ale Uniunii Europene. În acest context, Comitetul **subliniază** importanța inițiativelor menite să-i învețe pe imigranți limba sau limbile oficiale și să-i familiarizeze cu cultura societății-gazdă și să le dea sentimentul că sunt importanți pentru societatea-gazdă și responsabili pentru viitorul lor;

1.9 **este de părere** că migrația este o provocare pentru toți: fiecare are rolul său — de la administrația europeană, națională, regională sau locală, până la cetățenii și imigranții europeni. Numai astfel putem rezolva problemele imigranților și numai astfel putem beneficia toți — inclusiv țările de origine — de șansele oferite;

1.10 **consideră** că este necesară îmbunătățirea următoarelor forme de colaborare:

a) între administrații;

b) cu factorii sociali;

c) cu întreprinderile (responsabilitatea socială a întreprinderilor);

d) cu asociațiile de imigranți.

1.11 **face următoarele recomandări:**

a) o mai bună colaborare și coordonare între autoritățile pentru migrație și cele care se ocupă de cooperarea pentru dezvoltare în fiecare stat membru;

b) promovarea dezvoltării comune ca mijloc de exploatare a potențialului comunităților de imigranți din statele membre UE pentru stimularea dezvoltării în propriile țări de origine; pentru aceasta este necesară facilitarea transferurilor financiare ale imigranților în țările lor de origine, prin reducerea cheltuielilor și folosirea sistemelor oficiale de transfer;

1.12 **solicită** Comisiei și statelor membre să pună în aplicare măsuri pentru canalizarea sumelor de bani transferate de imigranți în investiții productive în țările lor de origine (prin facilitarea accesului acestora la microcredite) și accentuează că aceste transferuri ar trebui canalizate astfel încât să fie legate de investițiile realizate prin fondurile de cooperare pentru dezvoltare. Comitetul mai **recomandă**, de asemenea, introducerea obligației de a utiliza datoriile anulate pentru realizarea unor investiții rentabile, care, la rândul lor să poată fi conectate transferurilor menționate, astfel încât imigranții să fie motivați să-și investească economiile în astfel de proiecte;

1.13 **solicită** în mod expres crearea unui fond de garantare menit să garanteze continuitatea microproiectelor și să maximizeze impactul acestora asupra dezvoltării și **sprijină** crearea unui forum economic și comercial și a unor rețele alcătuite din profesioniști din statele membre UE și din țările în curs de dezvoltare;

1.14 **face apel** la statele membre să colaboreze cu autoritățile locale și regionale pentru elaborarea politicilor de migrație și pentru stabilirea planurilor naționale de integrare și ocupare a forței de muncă, de vreme ce măsurile necesare pentru politica de migrație sunt puse în aplicare la nivel local și regional;

1.15 **solicită** crearea urgentă a unui instrument financiar destinat în special zonelor cu un nivel ridicat de imigrare și zonelor puternic tranzitate de imigranți, precum Insulele Canare, Ceuta, Lampedusa, Malta, Melilla și, în general, sudul Italiei. În aceste zone, aflusul masiv de imigranți este o problemă extrem de gravă, deoarece nu există suficiente resurse pentru a le asigura acestora asistența umanitară corespunzătoare. Trebuie menționat că diferența de venituri între țările de cele două părți ale frontierei de sud a Uniunii Europene este cea mai mare din lume;

1.16 **îndeamnă** Uniunea Europeană și statele membre să conștientizeze caracterul special al imigrației ilegale în masă prin zonele de coastă ale regiunilor insulare ale UE, drama umană cauzată de acest fenomen și consecințele acesteia pentru siguranța și coeziunea din Europa. UE trebuie să exploateze potențialul regiunilor care formează frontiera maritimă ca o platformă de dezvoltare a relațiilor reciproc avantajoase cu țările terțe.

1.17 în conformitate cu avizele anterioare privind reîntregirea familiei, punerea în aplicare la nivel local și regional a Programului de la Haga și Cartea verde privind repatrierea rezidenților ilegali și în conformitate cu Raportul Parlamentului European privind dezvoltarea și migrația ⁽³⁾, **este de părere** că ar trebui introduse măsuri pentru a ridica gradul de siguranță juridică în materie de migrație și anume:

- a) urmărirea transpunerii corecte și aplicării efective a directivelor în vigoare;
- b) clarificarea legislației, în special în ceea ce privește condițiile necesare pentru obținerea statutului de rezident pentru imigranți;
- c) stabilirea clară a condițiilor pe care imigranții trebuie să le îndeplinească pentru a avea dreptul la reîntregirea familiei;

1.18 sprijină, în conformitate cu avizul sau referitor la Cartea verde privind repatrierea rezidenților ilegali ⁽⁴⁾, elaborarea unor măsuri pentru încurajarea repatrierii voluntare — și nu a celei forțate. Ar fi de asemenea oportună elaborarea unor măsuri menite să-i stimuleze pe potențialii imigranți să nu-și părăsească țările de origine. În cazul repatrierii forțate, se va acorda o atenție deosebită grupurilor de persoane vulnerabile. În orice caz, este absolut necesară colaborarea cu țările de origine;

1.19 **atrage atenția** că, în conformitate cu convențiile internaționale privind protecția copilului, este în interesul copilului ca acesta să crească într-un mediu familial, dacă este posibil. Sprijinul trebuie să vină din partea țărilor de origine, iar copiii trebuie educați și instruiți astfel încât să își găsească locuri de muncă lângă familiile lor. Convenția privind Drepturile Copilului prevede obligația statelor de a combate transferul ilegal de copii în străinătate;

1.20 își **exprimă dorința** ca la gestionarea Fondului european pentru integrare să se țină seama de cerințele specifice ale autorităților locale și regionale și susține implicarea acestora în negocierea programelor naționale și programelor operative corespunzătoare;

⁽³⁾ CdR 243/2002 final; CdR 242/2002 final; CdR 223/2004 final; Raportul Parlamentului European privind dezvoltarea și migrația (A6-0210/2006).

⁽⁴⁾ CdR 242/2002 final.

1.21 **solicită** Comisiei, în conformitate cu Raportul Parlamentului European privind dezvoltarea și migrația, să creeze instrumentele financiare necesare integrării imigranților în viața politică și socială a țării gazdă prin organizarea de cursuri de limbă, cultură și educație civică, fără a aduce însă atingere păstrării propriei identități. În plus, se va ține cont și de problemele specifice de integrare a imigranților aflați la a doua și a treia generație;

1.22 subliniază importanța deosebită a educației, domeniul care contribuie cel mai mult la integrare, mai ales având în vedere că rata de promovabilitate a imigranților este cu mult mai scăzută decât cea a celorlalți cetățeni ai UE. atrage atenția că, pentru garantarea integrării imigranților, este esențială stabilirea instrumentelor necesare pentru includerea acestora în sistemul de educație și pe piața forței de muncă. În acest scop, Comitetul propune:

- a) crearea unui instrument financiar specific pentru rezolvarea problemelor concrete cu care se confruntă imigranții în materie de educație;
- b) adoptarea anumitor măsuri de natură să faciliteze recunoașterea și echivalarea diplomelor și cunoștințelor profesionale dobândite de imigranți în țările lor de origine. Ceea ce ar facilita integrarea profesională a acestora;
- c) elaborarea anumitor programe de formare care se adresează, în special, imigranților din țările în care pregătirea profesională și calificarea forței de muncă este sub medie;

1.23 **consideră importante** următoarele aspecte, în conformitate cu Manualul de integrare al Comisiei:

- a) punerea în aplicare a programelor prin care imigranții pot învăța limba țării gazdă; cel puțin cursurile elementare ar trebui să fie obligatorii;
- b) organizarea unor cursuri de educație civică și, în general, de integrare socială și cunoștințe despre valorile civice ale societății gazdă. Dacă imigranții nu cunosc încă limba țării gazdă, aceste cursuri se pot ține și în limba lor maternă, pentru a facilita, cel puțin la început, înțelegerea informațiilor transmise; în caz contrar, procesul de integrare și de acumulare a cunoștințelor de limbă și cultură ar putea fi încetinit sau chiar stopat;

- c) oferirea unei serii de facilități în derularea acestor cursuri (e-learning, cursuri la distanță, program flexibil, cursuri cu program redus etc.) pentru a crește cota de participare. Este, de asemenea, importantă instruirea celor care vin în contact cu imigranții, astfel încât aceștia să-i poată ajuta la rezolvarea problemelor cu care se confruntă;
- d) susținerea eforturilor imigranților de învățare a copiilor acestora a limbii materne, pentru că necunoașterea limbii să nu constituie mai târziu un obstacol pentru întoarcerea imigranților în țara de origine.

2. Comunicarea Comisiei: Program de acțiune privind imigrarea legală (COM(2005) 669 final);

Comitetul Regiunilor

2.1 **subliniază**, în legătură cu imigrarea ilegală, că persoanele care emigrează bazându-se pe cunoștințele pe care le dețin sunt chiar cele capabile să stimuleze dezvoltarea în țările lor de origine;

2.2 **consideră** că trebuie să se țină seama de acest *exod al creierelor*, așa cum a subliniat și în avizul său referitor la Propunerea de directivă a Consiliului privind condițiile de intrare și ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul continuării studiilor, formării profesionale sau desfășurării unei activități de voluntariat ⁽³⁾. Este adevărat că trebuie încurajat potențialul oferit de imigranți pentru economia statelor membre UE, dar nu este mai puțin adevărat că ar trebui să li se faciliteze întoarcerea în țările lor de origine, pentru a putea contribui acolo la dezvoltare. În plus, ar trebui să li se dea posibilitatea de a se reîntoarce în țările membre UE pentru a-și continua, respectiv completa, studiile. Astfel s-ar crea un schimb de experiență reciproc avantajos și permanent între țările de origine și țările gazdă;

2.3 **este de părere** că migrația circulară este o bază importantă pe care se poate consolida contribuția pozitivă a migrației la dezvoltare;

2.4 **sprijină** obiectivul principal al Comisiei de a garanta un cadru legislativ comun pentru toți resortisanții țărilor terțe care au un contract legal, permis de ședere sau desfășoară o activitate legală într-un stat membru. Comitetul subliniază că trebuie abordată în special problema recunoașterii și echivalării diplomelor și altor calificări, astfel încât imigranții să nu fie nevoiți să ocupe posturi pentru care sunt supracalificați;

2.5 **subliniază** importanța accesului la locuri de muncă pentru integrarea cu succes a imigranților și semnalează contrastul existent între abordarea simplistă îndreptată exclusiv spre nevoia de a întâmpina cât mai mulți imigranți și de a legaliza mâna de lucru și eforturile regionale și locale de a combate excluderea, marginalizarea și xenofobia și aplicarea măsurilor de integrare a femeilor a căror legătură cu copiii lor reprezintă cheia integrării întregii familiei;

2.6 **consideră** că imigrarea legală ar trebui să țină seama de reîntregirea familiei ca fiind unul dintre elementele principale de integrare socială a imigranților, deoarece, în caz contrar, strategia ar fi incompletă. Cu toate acestea, reîntregirea familiei ca factor catalizator al integrării trebuie promovată, dar doar la nivelul celulei alcătuite din părinți, copii și bunici;

2.7 **subliniază** preocuparea autorităților locale și regionale privind chestiunile privitoare la egalitatea între bărbați și femei, deoarece trebuie să se țină seama de dubla discriminare la care sunt supuse femeile, atât din considerente de sex, cât și de origine etnică; de aceea, **face apel** la Comisie și la statele membre pentru intensificarea dialogului cu țările de origine în vederea promovării drepturilor femeilor și a egalității între sexe;

2.8 **sprijină** poziția Comisiei privind lucrătorii sezonieri și **consideră** că este necesară elaborarea mai multor norme în favoarea mobilității lucrătorilor sezonieri. Este însă necesar să se ia măsuri, astfel încât munca sezonieră să nu devină un canal pentru imigrarea ilegală. O soluție ar putea fi includerea muncii sezoniere în cadrul proiectelor de cooperare cu țările de origine, astfel încât lucrătorii să fie stimulați să se întoarcă acasă la terminarea sezonului pentru a-și continua activitatea în contextul unui proiect de cooperare; În cadrul acestor programe ar putea fi încurajați și lucrătorii sezonieri care nu provin neapărat din țări apropiate geografic, dar și din cele mai îndepărtate precum America Latină, dată fiind reducerea costurilor de călătorie;

2.9 **ca și Comisia, consideră** că este esențială optimizarea strângerii de date pentru elaborarea eficientă a unei politici europene de migrație care ar trebui să considere piața muncii ca factor determinant pentru primirea imigranților. Este inadmisibil ca 90 % dintre imigranți să fie ilegali înainte de a deveni legali;

2.10 **apreciază** dorința exprimată de Comisie în documentul său de a consolida rolul portalului european pentru mobilitatea locurilor de muncă care oferă informații prin Internet din rețeaua de cooperare EURES (Servicii europene de ocupare a forței de muncă). Aceasta oferă informații, sfaturi de angajare/plasare (căutarea de locuri de muncă) lucrătorilor și angajatorilor pentru a informa, îndruma și sfătui candidații în legătură cu mobilitatea, oportunitățile de angajare și condițiile de viață și muncă în Spațiul Economic European și pentru a veni în sprijinul angajatorilor care doresc să angajeze lucrători din alte țări. CoR ar putea contribui la acest demers informând Comisia despre portalurile web administrate de autoritățile locale și regionale care ar putea constitui importante surse de informare pentru toți cei interesați ⁽⁶⁾.

⁽³⁾ CdR 2/2003 final.

⁽⁶⁾ COM(2005) 669 fin., par. 3.1.

2.11 **susține** propunerea Comisiei Europene conform căreia Europa ar trebui să devină mai atractivă pentru forța de muncă calificată, studenți cu merite deosebite și cercetători. Contrar situației actuale din anumite state membre, studenții ar trebui să aibă drept de muncă pe perioada studiilor, pentru a face mai ușoară tranziția la piața forței de muncă. Ar fi utilă crearea unor programe specifice de mobilitate pentru studenții străini, așa cum s-a întâmplat în UE cu programe de succes precum Erasmus și Leonardo da Vinci, pentru a împiedica exodul de creiere și a facilita formarea, de vreme ce studenții reprezintă o sursă inestimabilă de forță de muncă pentru țările lor de origine;

2.12 **consideră** că ar trebui analizată posibilitatea de a elibera permise de muncă împreună cu cele de rezidență, reducându-se astfel birocrația și crescând controlul; **propune**, prin urmare, ca permisele de muncă și rezidență să fie standardizate în întreaga Uniune Europeană;

2.13 **susține** părerea Comisiei conform căreia imigrația nu este soluția la problema îmbătrânirii populației Europei, ci doar un mijloc de ameliorare, dar nu de rezolvare, a deficitului demografic din Europa;

2.14 **apreciază** importanța pe care Comunicatul Comisiei o acordă cooperării cu țările de origine și **susține** întărirea instrumentelor financiare existente referitoare la migrație și crearea altor instrumente specifice;

2.15 **arată** că, pe plan intern, competențele de administrare ale autorităților locale și regionale se referă la implicarea directă în chestiunile legate de migrație; prin urmare, subliniază că acestea ar putea aduce un plus de valoare la activitățile și dezbaterele pentru schimburi de experiență programate de Comisia Europeană pentru 2007 în domeniul sensibilizării, informării și formării ⁽⁷⁾;

2.16 **se oferă** să ajute Comisia la desfășurarea unei analize de impact pe care intenționează să o deruleze înainte de a prezenta propuneri concrete privind imigrarea legală și să o asiste în consultarea sistematică a autorităților locale și regionale ⁽⁸⁾.

3. Comunicarea Comisiei privind prioritățile politice în lupta împotriva imigrării ilegale a resortisanților țărilor terțe (COM(2006) 402 final)

Comitetul Regiunilor

3.1 **subliniază** în special necesitatea cooperării cu țările terțe pentru a combate imigrarea ilegală și subscie, în acest context, la decizia Consiliului European din 15 și 16 decembrie 2005 de a alocă 3 % din instrumentul european pentru vecinătate și parteneriat în vederea intensificării ajutoarelor financiare în domeniile care au o legătură directă cu migrația;

3.2 **consideră** că este necesară promovarea acordurilor de asociere cu țările de origine care ar trebui încheiate înainte de apariția crizelor de migrație și umanitare. Obiectul acestor acorduri ar trebui să fie cooperarea în vederea combaterii migrației ilegale și pentru reîntoarcerea în țară și repatrierea imigranților ilegali, cât și pentru oferirea de ajutor pentru dezvoltare și pentru crearea de oportunități de angajare pentru populația autohtonă a acestor țări;

3.3 **consideră** că este esențială dezvoltarea tuturor surselor de informare în domeniul migrației disponibile în țările de origine, dezvoltarea dimensiunii acestora, a legislației existente și posibilităților de canalizare a migrației pe căi legale;

3.4 **susține** inițiativa Comisiei Europene de a înființa un mecanism de asistență rapidă pentru statele membre care se confruntă cu o situație de presiune foarte mare la frontierele externe; **solicită** Consiliului să pună la dispoziția Comisiei resursele necesare punerii în practică a acestei inițiative;

3.5 **subliniază** propunerea exprimată în documentul Comisiei referitoare la necesitatea eradicării traficului de ființe umane și mafiei care îl practică și solicită ca această problemă să devină o prioritate a UE și să se pună la dispoziție resursele financiare necesare. Este importantă conștientizarea dimensiunii dramei umanitare reprezentată de această problemă. Datele statistice furnizate de diferite organizații internaționale arată că unul din trei imigranți decedează în timpul călătoriei spre țara de destinație;

3.6 **atrage atenția**, în acest context, că țările europene care primesc imigranți ar trebui să evite delegarea sarcinii de repatriere țărilor învecinate care nu respectă îndeajuns drepturile omului, pentru a asigura astfel controlul respectării acestor drepturi;

3.7 **subliniază**, în acest sens, că Strategia europeană privind ocuparea forței de muncă și orientările generale trebuie să încurajeze angajarea în condiții legale prin măsuri precum reducerea costurilor nesalariale ale forței de muncă și reducerea impozitelor pentru lucrătorii necalificați și cu venituri reduse; aceste măsuri pot contribui la descurajarea muncii nedeclarate și, prin urmare, angajarea imigranților ilegali. Aceste inițiative de flexibilizare a pieței forței de muncă ar trebuie să stimuleze angajarea imigranților în condiții legale;

3.8 **sprijină** promovarea campaniilor de informare referitoare la avantajele migrației legale și la pericolele migrației ilegale și inițiativa Comisiei de a lansa în 2007 un studiu despre practicile actuale și consecințele măsurilor de regularizare din statele membre, care va constitui baza discuțiilor viitoare și va contribui la stabilirea unui cadru legal pentru regularizarea la nivel european.

⁽⁷⁾ COM(2005) 669 final, paragraful 3.1.

⁽⁸⁾ COM(2005) 669 final, Anexa I.

3.9 **consideră oportună** colaborarea la nivel comunitar între reprezentanțele diplomatice ale statelor membre și serviciile de informații, astfel încât să poată identifica și combate împreună cu autoritățile locale competente organizațiile criminale care se ocupă cu traficul ilegal de imigranți.

4. Cartea verde privind viitorul Rețelei europene de migrație (COM(2005) 606 final);

Comitetul Regiunilor

4.1 **sprijină** mandatul viitoarei Rețelei europene de migrație, care constă în punerea la dispoziția Comisiei, statelor membre și opiniei publice de informații obiective, fiabile și comparabile privind azilul și migrația și susține propunerea ca aceste informații să fie făcute publice (cu excepția celor cu caracter confidențial) cu acordul agențiilor de protecție a datelor;

4.2 **se declară de acord** cu faptul că un singur organism ar trebui să se ocupe de activitățile concrete precum colectarea și analizarea datelor, cercetarea, publicarea avizelor și recomandărilor și creșterea sensibilizării, deoarece, astfel, pot fi generate economii de scară și se creează o mai bună coordonare;

4.3 **mai adaugă o sarcină la cele de mai sus:** Rețeaua europeană de migrație ar trebuie să coordoneze, de asemenea, punerea în aplicare a dreptului comunitar de către diferitele țări;

4.4 în conformitate cu Parlamentul European ⁽⁹⁾ și cu scopul de a asigura o colaborare strânsă între factorii implicați și organele responsabile cu colectarea de date, **sugerează** desemnarea unei persoane de legătură din partea fiecăruia și înființarea unui site web accesibil exclusiv factorilor implicați și specialiștilor. De asemenea este necesară o legătură între organismele naționale și internaționale însărcinate cu aceste probleme. Acestea vor căuta mijloace de cooperare în vederea rezolvării problemelor lor;

4.5 sugerează, cu privire la structura rețelei, alegerea primei opțiuni, de rețea atașată Comisiei, deoarece aceasta facilitează controlul, coordonarea și relația cu alte instituții europene. În ceea ce privește funcționarea punctelor naționale de contact, reprezentanții naționali vor fi responsabili cu colectarea de date și analizarea problemelor. Rolul punctelor de contact va fi acela de colectare, analiză (dacă este posibil) și transmitere de date rețelei și actorilor naționali în conformitate cu prevederile naționale cu privire la sarcinile și activitățile punctului de contact. Rețelei ar trebui să i se asigure un statut independent față de guvernele fiecărei țări, iar structura sa ar trebui să includă autoritățile locale și regionale. În orice caz, trebuie asigurată fluidizarea transmisiei de informații.

4.6 **consideră că este important** ca prin această rețea

— să fie evidențiate în special informațiile referitoare la piața muncii,

⁽⁹⁾ Raport privind „Propunerea pentru o Decizie a Consiliului privind stabilirea unei proceduri comune de informare asupra măsurilor statelor membre în domeniile azilului și imigrării” (COM(2005) 480 fin — 2005/0204 (CNS)).

— să se îmbunătățească calitatea informațiilor statistice prin îmbunătățirea coordonării prin intermediul Rețelei europene de migrație,

— să armonizeze metodele de calcul statistic pentru a face posibilă compararea și coordonarea.

5. Al doilea raport privind migrația și integrarea

5.1 **prevede** acordarea unei importanțe deosebite rapoartelor anuale privind migrația și dezvoltarea, astfel încât acestea să furnizeze date statistice care să contribuie la controlul imigrației și punerea în aplicare a unei politici corespunzătoare pentru migrație. Politicile publice nu pot fi planificate, mai ales în acest domeniu, fără a dispune de suficiente informații;

5.2 **recomandă** intensificarea schimbului de informații între statele membre și între acestea și autoritățile locale și regionale prin intermediul rețelelor existente și viitoarei Rețele europene de migrație. Toți factorii implicați trebuie să aibă acces la cât mai multe informații posibil;

5.3 **subliniază** că orice idee care urmează a fi pusă în aplicare trebuie să se traducă în programe și că orice program nou sau prevedere legislativă nouă care urmează a fi elaborate trebuie apoi analizate pentru a evalua utilitatea și buna sau slaba gestionare a acestora. De aceea, Comitetul salută inițiativa Comisiei de a elabora un proiect anual de evaluare privind imigrarea și integrarea;

5.4 **susține** propunerea Comisiei de a înființa un forum anual de integrare, în cadrul căruia experți, imigranți, factori de decizie ai administrației publice (inclusiv la nivel local și regional) și, în principiu, toți ceilalți factori implicați pot discuta despre cele mai bune practici și ajunge la concluzii aplicabile. Comisia **este de părere** că schimbul de opinii despre cele mai bune practici este esențial, deoarece autoritățile locale și regionale pot avea o contribuție concretă la obținerea de progrese și la recunoașterea rezultatelor măsurilor în acest domeniu. În acest sens, este nevoie de o serie de mijloace pentru a obține informații complete și exacte despre migrație care vor fi ulterior luate în considerare la punerea în aplicare a acestor politici. Raporturile anuale vor fi luate în considerare la forumul anual de integrare. Este necesară menținerea permanentă a unui contact cu toate părțile implicate.

6. Concluzii

6.1 recomandă recunoașterea unei politici europene comune privind migrația care să permită o mai strânsă colaborare și o mai bună coordonare între statele membre și țările terțe;

6.2 **consideră** esențială îmbunătățirea cantității și calității informațiilor disponibile și aprecierea corectă a nevoilor pieței muncii dacă se dorește punerea în aplicare eficientă a politicii europene de migrație și controlul fluxurilor de migrație;

6.3 **recomandă** promovarea dezvoltării comune ca mijloc de exploatare a potențialului comunităților de imigranți din statele UE pentru stimularea dezvoltării în propriile țări de origine; solicită analizarea alternativelor inovatoare de canalizare a imigrației legale prin eliminarea obstacolelor existente cu care imigranții se confruntă la ocuparea unui loc de muncă în țările de origine;

6.4 **recomandă** adoptarea tuturor măsurilor necesare pentru eradicarea traficului de ființe umane și a mafiilor care îl practică. Această problemă ar trebui să devină o prioritate a UE și să se pună la dispoziție resursele financiare necesare. Este esențială prevenirea imigrației ilegale și combaterea economiei subterane pe care aceasta o încurajează;

6.5 **subliniază** încă o dată că, pe plan intern, competențele administrative ale autorităților regionale și locale implică confruntarea directă a acestora cu chestiunile legate de imigrație; de aceea, **propune** crearea unui mecanism de urmărire a avizelor privind imigrația pentru a asigura reprezentarea Comitetului prin președintele Comisiei pentru afaceri constituționale sau raportori în cadrul diferitelor inițiative ale Comisiei Europene în acest domeniu. Acest mecanism ar permite Comitetului să se implice activ în diferitele etape ale procesului legislativ:

a) etapa pre-legislativă (consultare în calitate de parte interesată, analiză de impact);

(b) etapa de evaluare a politicii (rapoarte anuale privind migrația și integrarea, forumul anual de integrare);

6.6 **solicită**, prin urmare, să fie reprezentat în grupurile de lucru formale și informale ale Comisiei care se ocupă de politica de migrație. **consideră** că această monitorizare va permite Comisiei să beneficieze de experiența practică a autorităților locale și regionale în domeniul migrației;

6.7 **solicită** includerea autorităților locale și regionale în Rețeaua europeană de migrație.

6.8 **solicită** să contribuie la portalul web pentru migrație pe care Comisia intenționează să-l înființeze, informând Comisia despre portalurile web ale autorităților locale și regionale care ar putea constitui surse importante de informare pentru toți factorii interesați;

6.9 **solicită** consolidarea instrumentelor juridice și financiare existente și crearea unui nou instrument care să mijlocească integrarea — în special prin educație — a noilor imigranți și a descendenților acestora din a doua și a treia generație;

6.10 **propune ca** primul summit cu tema „Rolul regiunilor europene în gestionarea fluxurilor de migrație” să fie organizat în scopul promovării schimbului de opinii și experiențe în acest domeniu între regiunile europene.

Bruxelles, 13 februarie 2007.

Președintele
Comitetului Regiunilor
Michel DELABARRE

Avizul Comitetului Regiunilor: Politica regională și a locuinței

(2007/C 146/02)

- Locuința nu înseamnă doar cărămizi și mortar, ci și zonele și comunitățile în care trăim. A te ocupa de problema locuinței înseamnă a face eforturi în direcția creării unor zone mai sigure, mai curate și mai verzi în orașele și regiunile noastre, în care oamenii să poată trăi și interacționa. Problemele legate de locuință se referă și la ocuparea forței de muncă, transport și servicii și la crearea unui mediu de bună calitate. În consecință, deși locuința nu este de competența specifică a Uniunii Europene, multe politici au un efect direct sau indirect asupra problemelor legate de locuință. Printre acestea se numără politicile referitoare la mediul urban, eficiența energetică, energiile regenerabile, poluarea sonoră și sănătatea, dar și realizarea pieței interne a serviciilor și concurența;
- Noile state membre pot utiliza până la 3 % din sumele alocate pentru programele operaționale respective sau 2 % din sumele totale alocate din FEDR pentru locuință; avizul conține sfaturi practice și exemple de bună practică de pe întreg cuprinsul UE cu scopul de a oferi sprijin pentru aceste cheltuieli. Avizul cuprinde idei privind relația fizică dintre peisaj și clădiri, case, locuri de muncă și servicii locale; eficiența energetică și dezvoltarea durabilă; și evitarea ghetoizării în zonele rezidențiale.
- Toate statele membre pot examina rolul jucat de formare profesională în crearea de comunități durabile. Educarea membrilor comunităților locale în vederea dobândirii aptitudinilor necesare pentru a îmbunătăți zonele în care locuiesc, a crea spații verzi și a îmbunătăți eficiența energetică poate oferi soluții pentru cartierele în declin și poate constitui o nouă sursă de ocupare a forței de muncă.

COMITETUL REGIUNILOR,

AVÂND ÎN VEDERE scrisoarea Parlamentului European din 28 septembrie 2006 prin care se solicita Comitetului Regiunilor, în conformitate cu articolul 265 alineatul (4) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, elaborarea unui aviz privind politica regională și a locuinței;

AVÂND ÎN VEDERE decizia președintelui din 20 noiembrie 2006 de a însărcina Comisia pentru politici de coeziune teritorială cu elaborarea unui aviz pe această temă;

AVÂND ÎN VEDERE proiectul de raport din proprie inițiativă al Parlamentului European pe tema „Locuința și politica regională” (2006/2108(INI)) (Raportor: Alfonso ANDRIA (IT/ALDE);

AVÂND ÎN VEDERE Avizul său privind politica de coeziune și orașele: contribuția urbană la dezvoltare și crearea de locuri de muncă în regiuni CdR 38/2006 fin;

AVÂND ÎN VEDERE concluziile Consiliului de Miniștri informal privind comunitățile durabile, care a avut loc la Bristol la 6 și 7 decembrie 2005;

AVÂND ÎN VEDERE Comunicarea Comisiei Europene privind politica de coeziune și orașele: contribuția zonelor și a aglomerărilor urbane la dezvoltare și crearea de locuri de muncă în regiuni;

AVÂND ÎN VEDERE propunerea de Cartă europeană pentru locuință a Intergrupului URBAN al Parlamentului European;

AVÂND ÎN VEDERE proiectul de aviz (CdR 345/2006 rev. 1), adoptat la 11 decembrie 2006 de Comisia sa pentru politici de coeziune teritorială (raportor: **consilier Flo CLUCAS** (UK/ALDE) (membru al Consiliului municipal al orașului Liverpool);

Întrucât:

1. Șefii de guvern au ajuns în decembrie 2005 la un compromis, prin care s-a stabilit că locuința reprezintă un cost eligibil în cadrul Fondurilor Structurale numai pentru noile state membre, într-o proporție limitată, în temeiul Regulamentului FEDR (articolul 7 alineatul (2)): 3 % din fondurile alocate pentru programele operaționale respective sau 2 % din alocările totale pentru FEDR. Cheltuielile sunt, de asemenea, limitate la locuințele multifamiliale și locuințele sociale și trebuie efectuate în cadrul programelor de dezvoltare urbană. Noile instrumente create în cadrul Fondurilor Structurale prin cooperarea dintre Comisie și BEI, cum ar fi JESSICA, vor permite finanțarea proiectelor în contextul mai larg al dezvoltării urbane;
2. Locuința nu reprezintă o competență specifică Uniunii Europene, dar multe politici au un efect direct sau indirect asupra problemelor legate de locuință. Printre acestea se numără în special politicile referitoare la mediul urban, eficiența energetică, energiile regenerabile, poluarea sonoră și sănătate, dar și realizarea pieței interne a serviciilor și concurența;
3. Autoritățile locale și regionale din Uniunea Europeană, în general, răspund de problemele legate de locuință în zonele lor, iar cadrul urban constituie o mare provocare în ceea ce privește problemele legate de locuință;
4. Accesul la o locuință decentă reprezintă o condiție esențială pentru menținerea coeziunii sociale și teritoriale în cadrul Uniunii Europene. Prin urmare, există o puternică legătură între locuință și Agenda Lisabona. Locuința decentă este fundamentală pentru competitivitatea regiunilor. Fără suficiente locuințe de bună calitate, regiunile nu pot atrage și păstra lucrători, ceea ce duce la declin economic.

a adoptat prezentul aviz în cadrul celei de-a 68-a sesiuni plenare din 13 și 14 februarie 2007 (ședința din 13 februarie):

Punctul de vedere al Comitetului Regiunilor:

1. Locuința reprezintă unul din factorii-cheie în combaterea excluderii sociale și a șomajului, îmbunătățind condițiile de viață și de muncă în sate, orașe, zone și regiuni rurale și încurajând armonia în cadrul comunităților și între acestea, precum și în realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă;

2. Multe regiuni și orașe ale Uniunii Europene traversează în prezent sau ar trebui să traverseze, un proces de renovare în zonele în care calitatea locuințelor este slabă, iar piața locuințelor nu funcționează corespunzător, la aceasta adăugându-se declinul economic, deteriorarea structurii fizice și a infrastructurii sociale (educație, sănătate și relații comunitare) în cartiere;

3. Locuința nu înseamnă doar cărămizi și mortar, ci și zonele și comunitățile în care trăim. A te ocupa de problema locuinței înseamnă a face eforturi în direcția creării unor zone mai sigure, mai curate și mai verzi în orașele și regiunile noastre, în care oamenii să poată trăi și interacționa. Problemele legate de locuință se referă și la ocuparea forței de muncă, transport și servicii și la crearea unui mediu de bună calitate. Aceasta este agenda „comunităților durabile”. Este necesară abordarea a două dimensiuni ale acestei agende: cea teritorială și cea socială.

1. Dimensiunea teritorială a locuinței

1.1 Există o moștenire formată din locuințe improprii și comunități excluse ca rezultat al deceniilor de neglijență atât în vechile, cât și, mai ales, în noile state membre ale UE. Lipsa de investiții în locuințe a dus în astfel de cazuri la *ghetoizarea* comunități excluse și mai sărace, ceea ce duce la nemulțumiri și, uneori, la tulburări sociale și violență, astfel cum s-a putut observa recent în unele state membre.

1.2 Planificarea urbană reprezintă un element fundamental al strategiilor viitoare și este importantă alinierea strategiilor privind locuința la strategiile de amenajare a teritoriului în cadrul regiunilor. Vechile state membre au înregistrat atât succese, cât și eșecuri în acest domeniu, încercând să combată extinderea necontrolată a aglomerărilor urbane și congestionarea traficului, în schimbul unor orașe mai atractive și mai locuibile, care să-și promoveze și să-și creeze o identitate la nivel local sau de cartier. Noile state membre trebuie să aibă în vedere aceste experiențe pentru a evita greșelile similare.

1.3 Acțiunile de renovare a cartierelor vor varia în funcție de condițiile locale, dar ar trebui să fie globale și să includă măsuri de îmbunătățire a sistemului de învățământ, de sănătate și a altor servicii publice, promovând formarea, ocuparea forței de muncă și oportunitățile economice, introducând metode pro-active de gestionare a cartierelor, gestionând comportamentele antisociale,

îmbunătățind calitatea și proiectarea mediului și asigurând servicii de transport în comun de calitate. [A se vedea anexa, exemplul 4]

1.4 Trebuie să se acorde prioritate reabilitării zonelor abandonate, recuperării terenurilor industriale pentru a menține orașele în spații compacte și a evita extinderea necontrolată a aglomerărilor urbane și invadarea comunităților rurale. Adesea, aceasta este o soluție mai costisitoare pe termen scurt, dar aduce beneficii pe termen lung în ceea ce privește coeziunea comunităților, reutilizarea resurselor și ocuparea forței de muncă. Subvențiile pentru infrastructură și stimulentele la nivel local și regional constituie instrumente eficiente pentru reabilitarea terenurilor dezafectate.

1.5 De asemenea, va trebui să se pună accentul pe restaurarea, întreținerea și îmbunătățirea clădirilor existente, prin luarea de măsuri în sprijinul reabilitării și renovării, precum și prin instalarea tinerilor în cartierele din centrele istorice ale orașelor, în așezări rurale costiere și interioare care sunt părăsite sau sunt locuite de o populație îmbătrânită.

1.6 Crearea de parteneriate public-privat (PPP) pentru exploatarea zonelor abandonate și reabilitarea locuințelor multifamiliale poate schimba nu numai aspectul fizic al acestor proprietăți, ci poate duce și la îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă în cartiere.

1.7 Cartierele compacte, cu locuințe proiectate după standarde de înaltă calitate, având dimensiuni și moduri de utilizare diverse, au o densitate a dezvoltării și populației care va putea susține servicii integrate, magazine și transporturi, asigurându-le astfel viabilitatea economică. Oferta de locuințe trebuie, de asemenea, legată de furnizarea de servicii publice și trebuie să se acorde atenție menținerii unor nivele optime de populație pentru a putea susține serviciile esențiale. În etapa de renovare urbană în materie de locuințe, menținerea populațiilor poate fi dificilă și, în consecință, serviciile au de suferit. Statele membre ar trebui să recunoască importanța continuității serviciilor în momentul unor schimbări substanțiale în cadrul unei comunități.

1.8 Este necesară o viziune globală asupra planificării pentru a înțelege relația fizică dintre peisaj și clădiri, case, locuri de muncă și servicii locale. Proiectele trebuie să fie compatibile între ele, precum și cu spațiul care le înconjoară. Când se renovează sau se construiesc locuințe, autoritățile locale și regionale trebuie să aibă în vedere aspecte cum ar fi proiectarea, pentru a descuraja infrafracționalitatea și a crea zone de calitate, dezvoltarea durabilă și patrimoniul, precum și nevoile și aspirațiile comunităților locale și impactul mai larg asupra coeziunii.

1.9 Valorificarea istoriei și a patrimoniului unui cartier poate fi un factor esențial în atragerea de investitori și locuitori. Opțiunea de a utiliza un bogat patrimoniu urban sau industrial, în loc de a-l ascunde, poate impulsiona recuperarea și schimbarea, creând locuri atractive, cu o puternică identitate, care să dea naștere unui sentiment de mândrie în cadrul comunității. De aceea, hotărârile privind ceea ce trebuie păstrat, renovat sau demolat nu ar trebui luate înainte de a analiza factorii fizici, de mediu, sociali și economici.

1.10 Întreprinderile sociale, inclusiv asociațiile de gestionare a locuințelor (*Housing Associations*), ocupă un loc important în renovarea locuințelor în unele state membre. Acestea reprezintă un factor de stabilitate și rezolvă probleme legate de integrarea și accesibilitatea suburbiilor și oferă sprijin comunităților aflate sub presiune. Asociațiile de gestionare a locuințelor, ca furnizori de locuințe sociale, dispun de flexibilitate și au o relație directă cu comunitățile, ceea ce le permite să ofere soluții care să se potrivească nevoilor locuitorilor. În plus, acestea creează locuri de muncă și pot atrage sprijin pentru proiecte atât din sectorul public, cât și din cel privat. [A se vedea anexa, exemplele 1 și 2].

1.11 Întrucât schimbările climatice devin o preocupare din ce în ce mai mare pentru guverne, pentru viitoarele locuințe trebuie avută în vedere proiectarea eficientă din punct de vedere energetic a locuințelor, care permite furnizarea de căldură la prețuri acceptabile și rezolvă problema lipsei combustibilului. Cu toate acestea, rezolvarea problemei izolării necorespunzătoare a proprietăților mai vechi este, la rândul ei, vitală, putând asigura crearea de locuri de muncă și conservarea energiei. Unul din factorii care contribuie la scăderea numărului de cereri de locuințe în anumite zone este calitatea necorespunzătoare a construcțiilor, locuințele fiind doar o componentă a acestora. Atunci când creează infrastructuri pentru locuințe, specialiștii în urbanism trebuie să aibă în vedere încă de la început opțiuni durabile din punctul de vedere al protecției mediului. De exemplu, instalațiile geotermale de producere a apei calde sunt nu numai eficiente din punct de vedere energetic, dar reduc și costurile de încălzire. Evitarea risipei de energie este esențială pentru ca UE să poată îndeplini obiectivele din Protocolul de la Kyoto. Această problemă ar trebui avută în vedere atunci când se inițiază procese de renovare urbană și intervenții asupra locuințelor, în special în contextul directivei UE privind eficiența energetică a clădirilor.

1.12 Proiectarea locuințelor în cartiere trebuie să ia în considerare modul în care vor fi utilizate spațiile dintre imobile, precum și modul în care spațiile publice pot favoriza interacțiunea dintre persoane. De exemplu, străzile trebuie construite pentru oameni și nu trebuie considerate doar căi de circulație pentru automobile. În zonele rezidențiale, nevoile conducătorilor auto trebuie să treacă după cele ale pietonilor și ale rezidenților; acesta reprezintă numai unul din numeroasele exemple posibile de interacțiune în spațiu. Utilizarea de programe de inserție pe piața muncii și de formare în horticulură în aceste zone poate schimba percepția fizică a unei zone, poate spori bunăstarea locuitorilor și poate transforma terenuri abandonate în spații verzi mai productive.

1.13 Amenajarea spațiului poate încuraja oamenii să adopte moduri de viață mai sănătoase și mai atente față de mediu, de exemplu servicii și facilități la mică distanță de casă, centre de reciclare, parcuri, terenuri de joacă și acces corespunzător la mijloacele de transport în comun.

1.14 Din acest punct de vedere, este esențială comunicarea cu cetățenii, precum și implicarea acestora încă din faza inițială a unui proiect de reabilitare, pentru a-i asocia în mod activ la procesul de renovare și a face legătura dintre regenerarea fizică a zonei și regenerarea spiritului de apartenență la comunitate, de integrare și de coeziune socială. Măsurile de reabilitare trebuie, în primul rând, să fie benefice pentru locuitori și nu trebuie să ducă la eliminarea celor mai vulnerabili din punct de vedere social.

1.15 Educarea membrilor comunităților locale în scopul dobândirii abilităților necesare pentru a îmbunătăți zonele în care locuiesc, crearea de spații verzi și îmbunătățirea eficienței energetice pot oferi soluții pentru dubla problemă a șomajului și a nemulțumirii în cartierele în declin. [A se vedea anexa, exemplul 5]

1.16 Adeseori parteneriatele public-privat se concentrează asupra proiectelor publice de infrastructură, cum ar fi transportul, gestionarea deșeurilor și utilitățile publice. Deși valoarea PPP-urilor în domeniul regenerării urbane a fost recunoscută de anumite organizații, această valoare ar putea fi dezvoltată și mai mult. O condiție prealabilă pentru o astfel de dezvoltare ar reprezenta-o clarificarea cadrului juridic comunitar referitor la PPP, deoarece, în momentul de față, persistă anumite incertitudini privind definiția conceptului de „in-house”, privind clasificarea drept PPP a anumitor activități comune privitoare la locuințele sociale și privind clasificarea drept PPP instituționalizat a anumitor asociații de gestionare a locuințelor sociale.

1.17 În întreaga Europă, regenerarea urbană reprezintă, în diferite grade, o provocare majoră pentru autoritățile municipale și necesită investiții semnificative, indiferent dacă acestea sunt de natură financiară, creativă sau managerială. Multe orașe nu mai pot face față singure acestor provocări, fie din lipsă de fonduri publice, din lipsă de competențe profesionale sau, pur și simplu, pentru că riscurile implicate sunt prea mari sau pentru simplul fapt că există anumite restricții juridice (la contractarea de credite).

1.18 În această privință, PPP-urile pot fi utile nu numai în măsura în care oferă surse de finanțare suplimentare, ci și în găsirea celor mai bune soluții pentru ca fiecare parte să se detașeze de rolul tradițional de parte interesată. Competențele complementare ale partenerilor din sectorul privat pot asigura gestionarea proiectelor și simplitate în ceea ce privește organizarea acestora. Organizațiile locale, care sunt mai suple decât structurile municipale, sunt apropiate de rețelele informale și reprezintă interesele pe termen lung ale comunităților locale, pot oferi eficiență și pot, de asemenea, facilita acceptarea și sprijinul public. Prin urmare, proiectele pot fi puse în aplicare mai repede și au o mai mare durabilitate pe termen lung.

1.19 Cu toate acestea, există riscul ca pătrunderea finanțării din sectorul privat să ducă la o umflare artificială a prețurilor pe piața locuințelor. O asemenea evoluție ar avea multe efecte negative. Comunitățile locale se pot trezi în situația de a renunța la proprietatea asupra locuințelor din cauza prețurilor, ceea ce ar determina dezintegrarea comunităților, oamenii fiind forțați să-și abandoneze zonele în care locuiesc, familiile și rețelele de asistență. În această privință, locuințele sociale pot și ar trebui să joace un rol esențial. Locuințele sociale pot reduce impactul acestei inflații și se pot prevedea dispoziții suplimentare pentru comunitățile locale prin programe de coproprietate și credite ipotecare cu dobânzi reduse. Aceste măsuri pot duce la menținerea actualilor rezidenți, pot atrage noi rezidenți în zonele aflate în condiții dificile și pot oferi un nou stimul economic pentru economia locală.

2. Dimensiunea socială a locuinței

Măsuri generale în sprijinul accesului populației la locuințe

2.1 Pentru a facilita accesul întregii populații la locuințe, este necesar să se facă eforturi pentru a dispune de o ofertă adecvată de locuințe de închiriat, pentru a-i încuraja și a le oferi asistență celor care devin proprietari ai locuințelor și pentru a-i ajuta să-și întrețină locuințele. Asistența se poate oferi sub formă de reduceri ale cheltuielilor administrative, menținerea unor dobânzi scăzute și stimulente fiscale pentru anumite grupuri, precum și facilitarea accesului la produse bancare. Stimulente precum subvenții pentru întreținerea fațadelor clădirilor și crearea de spații verzi în fața clădirilor pot contribui, de asemenea, la îmbunătățirea standardelor locuințelor. [A se vedea anexa, exemplele 4, 5 și 6].

Măsuri pentru categorii specifice de populație

2.2 Formarea unor comunități integrate dincolo de diviziunile sociale, etnice și religioase poate fi adesea realizată prin satisfacerea nevoilor și aspirațiilor legate de locuință ale diferitelor grupuri ale comunității. Aceasta se poate realiza prin forme mixte de proprietate, inclusiv co-prorietate și locuințele de dimensiuni diverse pentru familiile mai numeroase sau persoane singure. Valoarea terenurilor poate fi utilizată ca un instrument care să permită crearea de opțiuni ieftine, în cazul în care municipalitatea este dispusă să utilizeze în acest scop terenurile pe care le deține. Nevoile grupurilor religioase, de exemplu nevoia de apă curentă pentru abluțiuni rituale, ar trebui să fie, de asemenea, luate în considerare atunci când se construiesc sau se repartizează locuințe. Locuințele accesibile și de utilizare îndelungată pot fi, de asemenea, importante pentru lucrătorii cu handicapuri sau vârstnici.

2.3 Alegerea de către cetățeni a locuinței poate contribui la concentrarea în anumite localități a unor persoane cu aceeași

origine etnică. Acest lucru nu constituie în sine o problemă și există multe exemple de comunități armonioase cu concentrări mari de rezidenți având o anumită origine etnică. Dar, în mod regretabil, în anumite zone, comunități compuse din africani sau formate din membri ai unor minorități etnice sunt concentrate în locuințe private de calitate slabă, iar membrii săraci ai comunității albe stau în locuințe sociale. Lipsa de interacțiune, determinată în parte de segregarea fizică, poate duce la teamă și neîncredere, care riscă să se amplifice, deoarece segregarea în materie de locuințe duce la segregare în școli și activități recreative.

2.4 Dată fiind natura dezavantajelor economice și sociale cu care se confruntă multe minorități sau comunități excluse, multe strategii și programe de regenerare tradiționale aspiră să rezolve aceste probleme ca parte a unor acțiuni globale de intervenție. Acțiunea pentru locuință trebuie să joace un rol în aceste programe și trebuie, de asemenea, să fie inclusă ca parte componentă în evaluarea mai cuprinzătoare a impactului intervenției și investițiilor în realizarea unei regenerări reușite.

2.5 Este important ca zonele rezidențiale să reflecte cultura comunităților care trăiesc acolo. Punctele de reper locale, precum centrele comunitare, lăcașele religioase, piețele locale și magazinele specializate, sunt importante pentru crearea comunităților. Organizații precum *Habitat for Humanity* pot furniza mecanisme pentru a crea noi locuințe accesibile tuturor, în special celor care au obiecții de natură religioasă împotriva împrumuturilor și creditului ipotecar, oferindu-le o modalitate de a deveni proprietari de locuință prin mijloace netradiționale.

2.6 Schimbările demografice și mobilitatea lucrătorilor în cadrul UE reprezintă factori care influențează nevoile și cererile de locuințe. În unele orașe și regiuni, mai multe locuințe au rămas goale, deoarece locuitorii s-au mutat în alte regiuni pentru a găsi un loc de muncă, de aici rezultând scăderea populației. Noi complicații cu care se confruntă multe state membre sunt reprezentate de fenomenul creșterii vârstei la care părinții au copii, ceea ce duce la scăderea numărului de copii, și de cel al persoanelor vârstnice care trăiesc mai mult, ceea ce duce la o cerere crescută de locuințe pentru o singură persoană. Regiunile trebuie să fie conștiente atât de provocările demografice, cât și de efectele imigrației și migrației lucrătorilor și să-și adapteze strategiile în materie de locuințe în consecință.

3. Comitetul Regiunilor recomandă

3.1 Parlamentul European să continue dezbaterile lansată prin raportul său din proprie inițiativă⁽¹⁾ și să încorporeze în raport propunerea de Cartă Europeană pentru Locuință, adoptată de Intergrupul Urban-Locuință, deoarece UE nu poate ignora în mod constant preocupările cetățenilor referitoare la locuință ca element esențial al programului de creștere și productivitate.

⁽¹⁾ Proiect de raport al Parlamentului European pe tema „Locuința și politica regională” (2006/2108(INI)) (Raportor: Alfonso ANDRIA (IT/ALDE)).

3.2 Să fie recunoscut rolul pe care locuința îl joacă în sprijinirea creșterii sociale și economice. Locuințele decente în comunități durabile, care contribuie la un mediu de bună calitate, sunt locuri unde oamenii doresc să locuiască. Dacă sunt atrași oamenii, vor fi atrase, de asemenea, investițiile și va fi încurajată creșterea economică durabilă.

3.3 Să fie utilizat instrumentul JESSICA pentru locuință în noile state membre ca instrument de completare a altor inițiative FEDR pentru renovarea și dezvoltarea urbană. În această privință, CoR recomandă integrarea locuinței în strategiile de dezvoltare urbană durabilă care pot fi finanțate prin JESSICA. Utilizarea ingineriei financiare poate fi foarte utilă pentru punerea în practică a unor politici eficiente în materie de locuințe, în special micro-creditele pentru renovarea și reabilitarea locuințelor care pot primi asistență prin inițiativa JEREMIE.

3.4 Noile state membre să crească resursele financiare aflate la dispoziția autorităților locale pentru ca acestea să poată răspunde în mod eficient la problemele dezvoltării urbane durabile și ale locuinței, să promoveze la nivel național strategii (programe) de locuințe pentru a încuraja construcția de locuințe comune și sociale și să pună la dispoziție investiții pentru dezvoltarea infrastructurii.

3.5 Să se acorde prioritate reutilizării zonelor abandonate, recuperării terenurilor industriale pentru a menține orașele în spații compacte și a preveni extinderea necontrolată a aglomerațiilor urbane și invadarea comunităților rurale.

3.6 Cetățenii să participe la proiectele de renovare urbană, în special în cazul reabilitării cartierelor degradate în care trebuie restabilite atât spiritul de comunitate, cât și relațiile și integrarea locuitorilor. În cadrul acestui proces ar trebui luată în considerare și făcută accesibilă statelor membre experiența proiectelor finanțate de UE (cum ar fi INTERREG IIIC POSEIDON).

3.7 Toate statele membre să ia în considerare rolul formării în crearea de comunități durabile. Educarea membrilor comunităților locale în vederea dobândirii aptitudinilor necesare pentru a îmbunătăți zonele în care locuiesc, a dezvolta spații verzi și a îmbunătăți eficiența energetică poate oferi soluții pentru cartierele în declin și poate constitui o nouă sursă de ocupare a forței de muncă.

3.8 CoR reamintește, în conformitate cu concluziile Consiliului informal de la Bristol privind comunitățile durabile, că este necesar ca specialiștii în urbanism să-și dezvolte competențele și baza de cunoaștere. În această privință, invită Comisia să întreprindă noi inițiative, în special în domeniul cooperării și al transferului de bune practici și **solicită** crearea unei rețele euro-

pene de capitalizare și difuzare a bunelor practici în materie de energie inteligentă pentru locuințe și de educare a locuitorilor.

3.9 Să se realizeze o revizuire a Directivei UE privind eficiența energetică a clădirilor și o trecere în revistă atentă a aplicării acesteia în statele membre. Energia în domeniul locuințelor poate fi promovată și prin programe UE precum „Energia inteligentă pentru Europa” sau inițiativa CONCERTO (al 7-lea program-cadru) pentru perioada 2007-2013.

3.10 Recomandă să se pună accentul înainte de toate pe educarea cetățenilor în ceea ce privește economia de energie; cererea care se va menține în aceste condiții va fi satisfăcută prin utilizarea cu prioritate a energiilor regenerabile. În acest scop, Comitetul recomandă să se aloce mai multe fonduri pentru cercetare și sensibilizare în acest domeniu.

3.11 Locuința să fie inclusă ca element important în orice politică urbană a UE în perspectiva Consiliului de Miniștri informal de la Leipzig, însărcinat cu probleme urbane, care va avea loc în mai 2007.

3.12 Este necesară o viziune globală a planificării pentru a optimiza relația fizică dintre peisaj și clădiri, case, locuri de muncă și servicii locale. Trebuie asigurate prin măsuri la nivel local, regional și național terenurile necesare, în special pentru locuințele sociale și trebuie garantată utilizarea acestora în conformitate cu scopul prevăzut.

3.13 Să se țină cont de faptul că oferta de locuințe trebuie legată de furnizarea de servicii publice și că, odată cu crearea de noi spații de locuințe, trebuie asigurată infrastructura necesară pentru furnizarea serviciilor publice. În plus, trebuie să se acorde atenție menținerii unor nivele optime de populație pentru a putea susține serviciile esențiale.

3.14 Să fie recunoscut rolul asociațiilor de gestionare a locuințelor, deoarece acestea sunt flexibile și au totodată o relație directă cu comunitățile, ceea ce le permite să găsească soluții adecvate la problemele cu care se confruntă locuitorii.

3.15 Să fie luat în considerare rolul locuinței în contextul schimbărilor demografice și, de asemenea, pentru integrarea populațiilor de imigranți în cadrul politicii de imigrație a UE, și să se recunoască rolul specific pe care autoritățile regionale și locale îl pot juca în acest domeniu.

3.16 Grupul de lucru inter-servicii al Comisiei însărcinat cu probleme urbane, care a fost creat recent, să trateze locuința ca pe un element important al politicilor urbane.

3.17 **Salută** recunoașterea de către Comisie, în comunicarea sa privind serviciile sociale de interes general, a rolului jucat de locuințele sociale în punerea în aplicare a obiectivelor tratatului privind consolidarea coeziunii sociale și a drepturilor fundamentale.

3.18 Îndeamnă statele membre să simplifice și să transparențizeze procedurile administrative pentru renovarea locuințelor.

3.19 Să fie utilizată rețeaua URBACT și noua inițiativă „Regiuni pentru schimbare economică” ca instrument potențial

pentru schimbul de expertiză și de bune practici între orașe și regiuni din Uniunea Europeană.

3.20 Recomandă să se includă în Directiva UE privind eficiența energetică reabilitarea și restaurarea fondului locativ vechi ca prioritate menită să împiedice extinderea zonei construite, atâta timp cât nu s-au folosit locuințele deja construite și care dispun de condițiile necesare pentru a fi locuite, prin aceasta evitându-se utilizarea inutilă a terenurilor prin construcția de clădiri noi.

Bruxelles, 14 februarie 2007.

Președintele
Comitetului Regiunilor
Michel DELEBARRE

ANEXĂ

LISTA EXEMPLELOR DE PROIECTE DE LOCUINȚĂ

Consultarea comunităților

Exemplul 1: parteneriatul dintre o asociație de gestionare a locuințelor (CDS) și primăria orașului Liverpool, unde administrarea cartierului se face de către parteneriat. Ambii parteneri detașează personal în administrație, iar rezidenții din zona de parteneriat au întâlniri periodice cu parteneriatul pentru a asigura consultarea comunității în legătură cu toate problemele din zona lor. Implicarea în acest mod a comunităților în deciziile referitoare la zona în care locuiesc poate conferi puteri sporite locuitorilor, poate trezi în ei mândrie față de zonele lor de reședință și poate duce la renovare urbană durabilă.

Exemplul 2: un alt exemplu de consultare este proiectul de regenerare a cartierului Anfield din Liverpool, unde aproximativ 19 000 de gospodării — locuințe publice, private și locuințe sociale — au avut un cuvânt important de spus în renovarea cartierului. Acesta este un exemplu de renovare și reabilitare a locuințelor care stimulează investițiile private într-o zonă degradată din centrul orașului. Fondurile Structurale vor furniza finanțare pentru formare și acțiuni de îmbunătățire a mediului care vor atrage în zona respectivă aproximativ 20 mil. EUR din fonduri publice și 300 mil. EUR din fonduri din sectorul privat.

Abordări inovatoare pentru reînnoirea pieței locuințelor

Exemplul 3: Merseyside este emblematic pentru o abordare inovatoare a politicii locuinței, care plasează locuința în centrul regenerării regionale, ca parte a noii inițiative guvernamentale de reînnoire a pieței locuințelor.

Una din cele nouă „zone pilot” din Marea Britanie, Merseyside, va fi acum capabilă să facă față provocării reînnoirii pieței locuințelor, deoarece are acces la Fondul național de reînnoire a pieței locuințelor, căruia i-au fost alocate 720 mil. GBP pentru următorii trei ani. Finanțarea pe viitor va fi stabilită prin revizuii ulterioare ale cheltuielilor guvernamentale.

Proiectul pilot New Heartlands din Merseyside este un parteneriat coordonat de trei autorități locale din Merseyside — Liverpool, Sefton și Wirral, împreună cu parteneriate locale strategice (PLS-uri), Agenția de dezvoltare nord-vest și parteneriate engleze. Acoperă 130 000 de proprietăți în unele dintre comunitățile cele mai dezavantajate din Merseyside.

Exemplul 4: La Liverpool, există un program pentru încurajarea celor care vin să studieze într-o zonă în care să rămână, să lucreze și să se stabilească, prin care li se oferă acestora asistență pentru a avea acces pe piața locuințelor (New Heartlands). Programe similare există și pentru alți tineri lucrători și familii. Pentru rezidenții mai vechi, există în prezent un program care permite meseriașilor autorizați să efectueze mici reparații în locuințe, cu titlu gratuit, pentru persoanele cu venituri reduse, în special pentru vârstnici.

Exemplul 5: un alt program care merită atenție este proiectul Prosopsi (fațade) din Atena, destinat să încurajeze proprietarii de apartamente să renoveze și să restaureze fațadele prin utilizarea unor împrumuturi pe termen lung subvenționate de municipalitate. Acest program a întărit spiritul de apartenență la comunitate și a ridicat nivelul de calitate a vieții în cartiere. Inițial legat de Jocurile Olimpice de la Atena din 2004, programul a fost extins și este promovat în prezent de guvern la scară națională.

Exemplul 6: Italia dispune, de asemenea, de proiecte interesante de construcție în regie proprie prin care consiliul local pune terenuri la dispoziția familiilor cu venituri reduse și medii — jumătate dintre acestea fiind formate din imigranți și persoane de diverse etnii — care contractează împrumuturi cu dobânzi reduse și își construiesc singure locuințele, achitând lunar sume modeste reprezentând ratele împrumutului.

Exemplul 7: Proiect imobiliar de integrare în Viena: Aproximativ 30 % din populația vieneză provine din imigrație (prima sau a doua generație de imigranți, în special din fosta Iugoslavie și Turcia). De câțiva ani, în cadrul construcțiilor de locuințe finanțate din fonduri publice în Viena (aproximativ 6 000 de locuințe noi pe an), se realizează și așa-numite proiecte de integrare. Constructorii sunt în general societăți de construcții de utilitate publică, iar condiția finanțării este ca cel puțin jumătate din locuințele noi să fie alocate migranților. Evaluarea unor astfel de proiecte indică o rată de satisfacție foarte ridicată atât printre locuitorii născuți în Austria, cât și printre imigranți. Deci proiectele imobiliare de integrare contribuie în mod substanțial la crearea unei structuri mixte din punct de vedere etnic și social a locuitorilor și la evitarea conflictelor.

Abordarea integrată și inițiativele regionale

Exemplul 8: Cartiere în criză în Catalonia. Acest program este cofinanțat de FEDR, de Guvernul regional al Cataloniei și de autoritățile locale implicate. Obiectivul programului este de a aborda problemele structurale ale anumitor cartiere în declin constatate în regiune și, în special, ale centrelor vechilor orașe, ale cartierelor rezidențiale și ale cartierelor marginase de locuințe construite haotic. Problemele abordate sunt deficiențele din planificarea urbană, structura economică și comercială slabă și probleme sociale (îmbătrânirea, categorii cu venit redus, nivele reduse de educație, scăderea numărului locuitorilor și concentrări mari de grupuri cu nevoi speciale).

Instrumentul utilizat a constat în crearea unui fond cu scopul de a renova aceste cartiere în mod integral, fiind sprijinită totodată cooperarea dintre autoritățile implicate. S-a utilizat o abordare integrată, care a inclus măsuri complementare pentru spațiile publice și spațiile verzi, renovarea părților comune ale clădirilor, punerea la dispoziție de facilități comune, promovarea tehnologiei informatice, egalitatea dintre femei și bărbați și îmbunătățirea accesului în cartiere și a mediului înconjurător al acestora.

La sfârșitul perioadei (2004-2007), se așteaptă ca 60 de cartiere să beneficieze de sprijin, cu investiții totale de 800 mil. EUR.

Aptitudini și renovarea locuinței

Liverpool, Bruxelles și Harlem (Statele Unite) reprezintă modele adecvate de astfel de parteneriate, oferind formare celor fără calificare, locuri de muncă pentru exercitarea acestor calificări și, în consecință, un mijloc de reconstrucție a economiilor locale. *Liverpool Housing Action Trust* reprezintă un astfel de model.

Exemplul 9: „Renovare urbană blândă” în Viena. Anual în Viena se renovează și se îmbunătățesc 10 000 de apartamente cu ajutorul unor finanțări publice generoase. În cadrul așa-ziselor „reabilitări din temelie” se ridică standardul locuințelor (de exemplu prin construirea de băi, conectarea la rețeaua de încălzire urbană etc.). În aceste cazuri se acordă multă atenție includerii în decizia a locatarilor, în majoritatea cazurilor chiriași. Scopul este de a îmbunătăți substanțial atât locuințele private, cât și pe cele publice, fără a-i scoate din casă pe chiriașii existenți, care sunt adesea vulnerabili din punct de vedere social. Programul vienez de reabilitare a locuințelor este în curs de derulare de aproximativ 30 de ani și este cel mai mare din Europa. A fost deja de două ori distins cu *Best Practice Award* în cadrul programului *Habitat* al Națiunilor Unite.

Exemplul 10: construcțiile cer un nivel ridicat de aptitudini specifice. Merseyside, în nord-vestul Angliei, a creat un proiect, în cadrul unui program subsumat Obiectivului 1 2000-2006, prin care au fost utilizate Fonduri Structurale pentru a ajuta la dezvoltarea aptitudinilor necesare pentru construcția de locuințe pentru comunitate. *Merseyside Construction Initiative* a primit fonduri europene pentru a forma în domeniul construcțiilor persoane din zonă, aflate anterior în șomaj, ceea ce a ajutat la satisfacerea cererii de forță de muncă din oraș. În unele cazuri, aceste persoane au lucrat apoi la construcția de locuințe în propriul lor cartier.

Un număr de inițiative pentru inserția pe piața muncii se adresează celor care sunt șomeri pe termen lung, dându-le ocazia de a învăța prin muncă și rezolvând astfel problema lipsei unui loc de muncă. *Green Apprentices* din Knowsley este un exemplu în acest sens. Finanțat în parte din Fonduri Structurale, acesta oferă tinerilor din localitate posibilitatea de a lucra în zona în care locuiesc printr-un program de dobândire de aptitudini care poate duce la ucenicii și calificări complete.

Inițiative naționale

Exemplul 11: Inițiativa locuințelor decente din Marea Britanie are ca obiectiv ca, până în 2010, toate locuințele să fie aduse într-o stare decentă, ceea ce înseamnă încălzire corespunzătoare, izolare termică și un minim confort modern. Cele mai multe îmbunătățiri au loc în zone defavorizate și au drept scop și creșterea procentului de locuințe private decente în care locuiesc grupuri de populație vulnerabile.

Din 2001 numărul locuințelor „ne-decente” din sectorul social a fost redus cu peste 50 %. Cu toate acestea, obiectivul este de a face ca toate locuințele sociale să fie decente până în 2010. Inițiativa urmărește, de asemenea, să îmbunătățească condițiile pentru gospodăriile vulnerabile din locuințele proprietate privată, în special pentru cele cu copii.

Planificare urbană durabilă și eficiență energetică

Exemplul 12: După cel de-al doilea război mondial, Varșovia (Polonia) a trebuit să-și reconstruiască fondul de locuințe foarte repede pentru o populație în creștere rapidă. Complexul Natolin Wyzyny este un exemplu pentru tipul de complexe imobiliare construite. Este caracterizat de clădiri înalte, cu mai multe etaje, cu o structură spațială monotonă și largi spații deschise. Reconstrucția și privatizarea complexului au început în 1994. Măsurile de reconstrucție au inclus adăugarea unei izolații termice la fațadele clădirilor, modernizarea sistemului de încălzire și a instalațiilor și introducerea repartitoarelor pentru consumul individual. S-a oferit o subvenție de 920 000 ECU pentru izolarea fațadelor. Până în 1998, aproximativ 60 % din clădiri fuseseră privatizate și 90 % din fondul de locuințe fusese renovat sau reconstruit. În plus, modelele funcționale ale clădirilor au fost modificate pentru a produce o structură de utilizare mixtă și pentru a crea cartiere durabile, spre deosebire de blocurile de locuințe uniforme inițiale care nu ofereau aproape nici un fel de servicii rezidenților. Au fost create noi spații comerciale și de birouri, cu o suprafață însemnată. Proiectul de reconstrucție a creat o comunitate mai durabilă care oferă un spațiu atractiv de locuit la standarde înalte de eficiență energetică (sursa: Comisia Europeană).

Exemplul 13: Reabilitarea termică a locuințelor (Tewosan) din Viena. Pentru a reduce în mod substanțial consumul de energie, în special în locuințele construite din anii '60 până în anii '80 și pentru a contribui la atingerea obiectivelor Protocolului de la Kyoto, Viena finanțează măsurile de reabilitare termică a locuințelor. Până acum au fost reabilitate termic clădiri de locuințe cu aproximativ 50.000 de apartamente, necesarul de încălzire reducându-se în general cu mai mult de 50 %. De aceea, reabilitarea termică este foarte populară și printre locatari, pentru că prin cheltuielile de reabilitare subvenționate reduse se obține o reducere vizibilă a cheltuielilor de încălzire. Este finanțată reabilitarea termică atât a locuințelor publice, cât și a celor private.

Aviz al Comitetului Regiunilor: Către o viitoare politică maritimă a Uniunii Europene

(2007/C 146/03)

COMITETUL REGIUNILOR

- consideră că obiectivul global al viitoarei politici maritime europene este de a recunoaște și de a conserva uriașul potențial al mărilor Europei și de a concepe o politică maritimă activă, astfel încât și generațiile viitoare să poată beneficia de bogăția ecologică, economică, biologică și culturală a mării;
- solicită Comisiei să prezinte un Plan de acțiune european în domeniul maritim, care să includă, printre altele, următoarele acțiuni:
 - crearea unui catalog conținând exemple de bune practici la nivel regional și național, în special în ceea ce privește grupările economice regionale, rețelele de cercetare, cooperarea dintre sectorul public și cel privat, amenajarea spațiului și buna guvernare, precum și promovarea exemplurilor de bune practici existente și transferul acestora către alte regiuni sau entități;
 - crearea unei platforme maritime europene care să permită schimbul periodic, eficient și cu economie de resurse de exemple de bune practici la nivel local, regional și național și care să includă Comisia și Comitetul Regiunilor;
 - sprijinirea utilizării surselor de energie regenerabile identificate în Cartea verde, printre care energia eoliană marină și energia valurilor, inclusiv continuarea cercetării și inovarea în acest sector;
 - stabilirea cu precizie a măsurii în care fiecare sector economic sprijină, în prezent, competitivitatea și inovația în Europa, având în vedere, în special, obiectivele și prioritățile stabilite de Agenda Lisabona;
 - clarificarea în continuare a modului în care Strategia tematică pentru mediul marin și directiva privind strategia marină vor fi integrate în viitoarea politică maritimă globală;
 - examinarea posibilității de revizuire a sistemului financiar al UE, în vederea creării unui sistem simplificat unic pentru toate sau majoritatea problemelor maritime în cadrul Fondului costier și insular european;

COMITETUL REGIUNILOR,

AVÂND ÎN VEDERE Comunicarea Comisiei din 7 iunie 2006 — Către o viitoare politică maritimă a Uniunii: o viziune europeană asupra mărilor și oceanelor — COM(2006) 275 final;

AVÂND ÎN VEDERE decizia Comisiei Europene din 7 iunie 2006 de a-l consulta pe această temă în temeiul articolului 265 primul paragraf din Tratatul de instituire a Comunității Europene;

AVÂND ÎN VEDERE decizia Biroului din 25 aprilie 2006 de a încredința Comisiei pentru dezvoltare durabilă sarcina de a elabora un aviz pe această temă;

AVÂND ÎN VEDERE articolele I-13 și I-14 din Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa ⁽¹⁾, care se referă la aspecte de politică maritimă;

AVÂND ÎN VEDERE Comunicarea Comisiei din 26 ianuarie 2005 privind obiectivele strategice pentru perioada 2005-2009 ⁽²⁾, în care se subliniază necesitatea „unei politici maritime exhaustive destinate dezvoltării unei economii maritime înfloritoare și întregului potențial al activităților marine într-un mod acceptabil pentru mediu”;

AVÂND ÎN VEDERE avizul din proprie inițiativă din 12 octombrie 2005 privind „Politica maritimă a Uniunii Europene — o problemă de dezvoltare durabilă pentru autoritățile locale și regionale” ⁽³⁾;

AVÂND ÎN VEDERE avizul din 26 aprilie 2006 privind Directiva Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii mediului marin (directiva privind strategia marină) COM(2005) 505 final — 2005/0211 (COD) și privind Comunicarea Comisiei adresată Consiliului și Parlamentului European — Strategia tematică privind protecția și conservarea mediului marin COM(2005) 504 final ⁽⁴⁾;

AVÂND ÎN VEDERE Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2002 privind aplicarea gospodăririi integrate a zonelor costiere în Europa ⁽⁵⁾;

AVÂND ÎN VEDERE acordul pentru aplicarea dispozițiilor Convenției Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării din 10 decembrie 1982;

AVÂND ÎN VEDERE proiectul de aviz (CdR 258/2006 rev. 1), adoptat la 27 noiembrie 2006 de către Comisia pentru dezvoltare durabilă (raportor: dl Uwe DÖRING, ministrul justiției, ocupării forței de muncă și afacerilor europene al landului Schleswig-Holstein (DE/PSE));

întrucât:

1. oceanele și mările reprezintă un fundament important al vieții pe Terra, menținând un nivel înalt de biodiversitate, contribuind la reglarea condițiilor climatice, oferind resurse esențiale, cum ar fi hrană (pește, alge, fructe de mare etc.), energie și minerale, și constituind una din principalele căi de transport, în special pentru comerțul intercontinental;
2. Europa este un continent maritim care are nevoie de o politică maritimă integrată, în spiritul preambului Convenției Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării, în care se declară, între altele, că „problemele legate de dreptul mării” trebuie rezolvate „în spiritul cooperării și înțelegerii reciproce”, că „problemele spațiului oceanic sunt strâns legate între ele și trebuie abordate în ansamblu”, că ar trebui facilitată „comunicarea internațională” și că ar trebui promovate „utilizarea echitabilă și eficientă a resurselor” și „conservarea resurselor vii, precum și ... protecția și conservarea mediului marin”;
3. o bună politică maritimă europeană trebuie să aibă în vedere realitățile complexe și adesea divergente care există în cadrul diferitelor regiuni geografice ale Europei, punându-se accent, în mod special, pe diversitatea naturii și pe disponibilitatea resurselor, precum și pe gradul de utilizare și interacțiunea dintre acestea;
4. mările și oceanele reprezintă o valoare în sine pentru umanitate și, prin urmare, exploatarea lor durabilă și protecția mediului ar trebui să fie obiective pentru realizarea cărora Uniunea Europeană trebuie să se implice în mod activ;

⁽¹⁾ JO C 310, 16.12.2004, p. 1.

⁽²⁾ COM(2005) 12 final.

⁽³⁾ CdR 84/2005.

⁽⁴⁾ CdR 46/2006.

⁽⁵⁾ JO C 148, 6.6.2002, p. 24.

5. autoritățile locale și regionale, în special cele din zonele costiere, dispun de o gamă largă de experiențe care au dat naștere unui puternic interes local și regional în ceea ce privește elaborarea unei politici maritime pentru viitor;

adoptă în unanimitate prezentul aviz în cea de-a 68-a sesiune plenară, care a avut loc la 13 și 14 februarie 2007 (ședința din 13 februarie):

1. Punctele de vedere ale Comitetul Regiunilor

Comitetul Regiunilor

Considerații generale

1.1 **salută** publicarea Cărții verzi, care încearcă să ofere o prezentare globală a principalelor elemente în stabilirea unei politici maritime comune;

1.2 **salută** abordarea globală, care integrează politicile sectoriale majore, cum ar fi transport, industrie, porturi, pescuit, energie, mediu și turism, într-o politică maritimă europeană comună;

1.3 **recunoaște** punctul de vedere al Comisiei, potrivit căruia această abordare globală trebuie să se reflecte într-o abordare integrată a guvernării la nivel local, regional, național și european;

1.4 **subliniază** faptul că diferitele aspecte ale politicii maritime europene trebuie să aibă în vedere necesitatea de coordonare internațională în acest domeniu pentru a garanta eficiența exploatarea durabile și protecția mediului în ceea ce privește mările și oceanele;

1.5 **sprijină** hotărârea exprimată în cadrul Cărții verzi de a face astfel încât viitoarea politică maritimă europeană să ia în considerare criteriile stabilite prin Agenda Lisabona și Strategia tematică privind protecția și conservarea mediului marin;

1.6 **salută** procesul de consultare, extins și de durată, inițiat de Comisie și care implică toți factorii relevanți și cetățenii, ale căror opinii ar trebui avute în vedere la formularea viitoarei politici maritime europene;

1.7 **recunoaște** că se acordă importanță strângerii și diseminării transparente a informațiilor ca o condiție prealabilă pentru unificarea efectivă a diferitelor politici și interese sectoriale;

1.8 **se oferă în continuare** să joace un rol semnificativ de parteneriat în procesul de consultare permanentă inițiat prin Cartea verde și **subliniază** utilitatea unei campanii publicitare pe termen lung care să implice autoritățile locale și regionale, asigurându-se astfel că cetățenii europeni care vor fi cel mai direct afectați de această nouă politică nu numai că înțeleg ce se propune, dar sunt și încurajați să-și prezinte opiniile, ideile și preocupările;

1.9 **apreciază** importanța recunoscută de către Comisie a rolului dimensiunii regionale în gestionarea activităților maritime și **subliniază** relevanța autorităților locale și regionale în conturarea și aplicarea viitoarei politici maritime europene;

1.10 **consideră că este necesar** să se acorde atenția cuvenită factorilor specifici locali, regionali și ecoregionali din cadrul bazinelor marine europene mari și mici, cum ar fi Marea Baltică, Marea Neagră, Canalul Mânecii, Marea Mediterană, Marea Nordului și nordul Oceanului Atlantic, precum și mările din jurul regiunilor ultraperiferice ale UE: Oceanul Atlantic și coasta sa africană, Marea Caraibilor și Oceanul Indian, acestea asigurând Uniunii Europene o prezență internațională.

1.11 **salută favorabil** punctul de vedere al Comisiei privind rolul autorităților locale și regionale în aplicarea principiilor și obiectivelor stabilite de noua politică maritimă și **își reafirmă** dorința de a fi asociat la elaborarea priorităților viitoarei politici și de a fi informat periodic cu privire la evoluția acestei politici;

Momentul pentru al doilea pas către politica maritimă europeană

1.12 **subliniază** că prezentul proiect de aviz abordează două întrebări esențiale: „Cum poate fi aplicată noua politică maritimă europeană?” și „Există o valoare adăugată a viitoarei abordări integrate în raport cu actuala politică maritimă sectorială?”, la care trebuie să se răspundă cu prioritate;

Aplicarea noii politici maritime europene

1.13 **consideră în continuare** că obiectivul global al viitoarei politici maritime europene este de a recunoaște și de a conserva uriașul potențial al mărilor Europei și de a concepe o politică maritimă activă, astfel încât și generațiile viitoare să poată beneficia de bogăția ecologică, economică, biologică și culturală a mării;

1.14 **vede** necesitatea strângerii și analizării corecte a unui număr suficient de date și a asigurării accesului la informații, permițând astfel factorilor de decizie și părților interesate să ia hotărâri judicioase, bazate pe cunoștințe științifice care se îmbunătățesc în mod constant ca rezultat al nivelului înalt al cercetării, tehnologiei și inovației în domeniul marin;

1.15 **sprijină** participarea factorilor relevanți din diferite zone ale politicilor sectoriale și **salută** eforturile Comisiei de sensibilizare a publicului larg cu privire la importanța sectorului maritim în general și a acestei politici în special;

1.16 **consideră** că aplicarea unei politici maritime europene integrate nu ar trebui să obstrucționeze evoluția în paralel a fiecărei politici maritime sectoriale, care ar trebui să se dezvolte într-un mod durabil din punct de vedere ecologic;

1.17 **subliniază** că politica maritimă europeană trebuie definită și pusă în aplicare pe baza principiilor subsidiarității și proporționalității;

1.18 **susține** ideea pactelor teritoriale europene și **este convins** că aceste pacte vor permite realizarea priorităților și obiectivelor politice cheie ale UE într-un mod flexibil, efectiv și pe bază de voluntariat și asigurarea gestionării efective a acordurilor și contractelor tripartite, astfel cum au fost propuse inițial de Comisia Europeană, pentru a găsi soluții care să reflecte preocupările la nivel de bază;

1.19 **favorizează** elaborarea de măsuri concrete pentru atingerea obiectivelor majore descrise în cartea verde, cum ar fi bunăstarea oamenilor și a comunităților, utilizarea durabilă a resurselor maritime, elaborarea unei bune guvernante maritime și mai buna conștientizare de către europeni a patrimoniului maritim european, păstrându-se în același timp diversitatea culturală locală și regională;

1.20 **consideră** că ar trebui elaborat un *Plan de acțiune european în domeniul maritim*, cu un set de criterii de referință, inclusiv o abordare în trei etape: pentru fiecare criteriu de referință ar trebui să se definească un obiectiv, o descriere detaliată și o propunere de aplicare, aceasta din urmă trebuind adoptată, în mod ideal, până în 2008, iar propunerile de măsuri financiare, până în 2007;

2. Recomandările Comitetului Regiunilor

Comitetul Regiunilor

solicită Comisiei să prezinte un Plan de acțiune european în domeniul maritim, care să includă următoarele acțiuni:

2.1 Expertiza regională pentru politica maritimă

2.1.1 crearea unui catalog conținând exemple de bune practici la nivel local, regional și național, în special în ceea ce privește grupările economice regionale, rețelele de cercetare, cooperarea dintre sectorul public și cel privat, amenajarea spațiului și buna guvernare, precum și promovarea exemplelor de bune practici existente și transferul acestora către alte regiuni sau entități;

2.1.2 încurajarea și sprijinirea regiunilor în elaborarea acestor exemple de bune practici și, prin aceasta, crearea unor centre europene de excelență maritimă;

2.1.3 consolidarea rolului regiunilor costiere și insulare ca entități majore de definire, aplicare și evaluare a politicilor;

2.1.4 crearea unei platforme maritime europene care să permită schimbul periodic, eficient și cu economie de resurse de exemple de bune practici la nivel local, regional, național și european și care să includă Comisia și Comitetul Regiunilor;

2.1.5 evaluarea și coordonarea unor planuri de strategie specifice, după modelul celor stabilite în cadrul Strategiei tematice privind protecția și conservarea mediului marin, care susține crearea unor regiuni marine mai vaste, al planurilor de strategie specifice pentru oceanele europene, nord-estul Oceanului Atlantic și Oceanul Arctic și bazinele marine semiînchise mari și mici, cum ar fi Marea Mediterană, Marea Baltică, Marea Nordului, Marea Neagră și Canalul Mânecii, propuse de Comisie și pregătite de statele membre; Comisia Helsinki (HELCOM) a început deja să lucreze la un plan de acțiune pentru Marea Baltică, un proiect amplu și ambițios care poate fi considerat un proiect-pilot sau un studiu în cadrul strategiei marine, acesta fiind și motivul pentru care un astfel de plan ar trebui realizat în colaborare cu HELCOM;

2.1.6 sprijinirea rețelilor regionale tematice destinate elaborării de proiecte comune în domeniul transportului, consolidării și recalificării infrastructurilor, protecției mediului, coordonării activităților de pescuit și cooperării comerciale și luarea în considerare a consiliilor de pescuit deja existente;

2.2 Baze de date fiabile și cercetarea maritimă

2.2.1 îmbunătățirea în special a bazelor de date regionale la nivel local și regional pe baza sistemelor informaționale geografice și includerea datelor terestre și marine integrate spațial provenind de la sateliți, avioane și balize plutitoare, cum ar fi nivelele locale ale mării, circulația navelor sau date climatice obținute de la sistemele de observare a oceanelor;

2.2.2 colectarea de date privind aspectele economice și de mediu ale resurselor marine individuale și impactul social al acestora; introducerea unui sistem european standardizat de cadastru maritim;

2.2.3 monitorizarea stocurilor de pește în apele comunitare și a speciilor migratoare și aplicarea unui model de colectare a datelor exploatarea stocurilor de pește prin încurajarea creării unei rețele telematice pentru piețele de pește, care să fie conectată la baze de date;

2.2.4 urmarea propunerii de creare a unei Rețele europene de observare și date marine (*European Marine Observation and Data Network (EMODN)*), subliniind faptul că această rețea ar trebui utilizată pentru integrarea datelor maritime existente și noi, permițând astfel monitorizarea pe termen lung și un proces de înaltă calitate pentru evaluarea riscurilor, în special în privința unor aspecte precum securitatea în transportul maritim, exploatarea și exploatarea resurselor naturale și protecția mediului marin și a biodiversității sale;

2.2.5 luarea în considerare într-o mai mare măsură a abordării integratoare în cadrul viitoarelor programe de cercetare;

2.2.6 sprijinirea unor legături mai strânse între institutele de cercetare europene existente, în perspectiva creării unei rețele de „institute de cercetare oceanică europene”, pentru a încuraja în continuare cercetarea maritimă europeană comună. Acest lucru ar asigura o cercetare maritimă de cea mai bună calitate și ar face din Europa un lider mondial în domeniu;

2.2.7 gruparea navelor de cercetare și a echipamentelor de mare anvergură în cadrul unei rețele de cercetare maritimă europeană în vederea uniformizării sistemelor de măsurare, a rentabilizării și a îmbunătățirii calității și sprijinirea acestei abordări prin achiziții publice comune care să fie promovate prin intermediul Băncii Europene de Investiții;

2.2.8 sprijinirea utilizării surselor de energie regenerabile identificate în Cartea verde, printre care energia eoliană marină și energia valurilor, cu condiția ca acestea să fie compatibile cu alte activități și interese socio-economice și ecologice, inclusiv continuarea cercetării și inovarea în acest sector;

2.2.9 explorarea posibilității de reținere a CO₂ în zăcămintele epuizate de petrol și gaze naturale;

2.2.10 consolidarea eforturilor în ceea ce privește progresele științifice și tehnologice în domeniul cercetării marine, cum ar fi biotehnologia marină, sistemele de orientare pentru navigație și activitățile de turism, abordându-se astfel amenințările prezente și potențiale, în special în ceea ce privește schimbările climatice, diminuarea stocurilor de pește, turismul nedurabil și schimbarea modelelor demografice din cadrul populațiilor costiere și, în consecință, conceperea și promovarea unor stimulente accesibile pentru încurajarea cercetării și dezvoltării în aceste domenii de activitate;

2.2.11 crearea unor stimulente pentru promovarea cercetării și dezvoltării în domeniul pisciculturii durabile, prin elaborarea unor protocoale de producție la care producătorii trebuie să adere, având convingerea că peștele constituie un aliment de bază esențial, iar piscicultura este o activitate cu un mare consum de resurse;

2.2.12 intensificarea analizării potențialelor amenințări pentru mediul marin european, în special cele cauzate de schimbările climatice și, în consecință, de creșterea nivelului mării, precum și monitorizarea activității tectonice submarine și identificarea soluțiilor corespunzătoare pentru acestea;

2.2.13 încurajarea aplicării și elaborării unor protocoale de producție în ceea ce privește acvacultura organică;

2.2.14 încurajarea și promovarea cercetării în vederea identificării parametrilor pentru definirea nivelului de durabilitate

socială și ecologică pentru fiecare activitate antropică (pescuit, acvacultură, sport, turism și agrement, transport, energie etc.) care presupune utilizare de resurse maritime;

2.3 Dezvoltarea în continuare a excelenței europene în economia maritimă

2.3.1 elaborarea unei strategii privind modul în care Uniunea Europeană va deține și va extinde segmentele de piață în cadrul fiecărui sector al economiei maritime care face obiectul concurenței mondiale, luând în considerare durabilitatea, costurile și factorii tehnologici;

2.3.2 examinarea în detaliu a măsurii în care fiecare sector economic (de exemplu, energie, transport, turism, pescuit și biotehnologie marină, precum și construcții navale) susține în prezent concurența și inovația la nivel european, în special din perspectiva obiectivelor și a priorităților stabilite de Agenda Lisabona;

2.3.3 prezentarea de date științifice privind posibilitatea ca și măsura în care fiecare dintre aceste sectoare economice va contribui la:

- (a) creșterea competitivității europene în viitor,
- (b) crearea unui număr mai mare de locuri de muncă pe viitoarea piață europeană a muncii,
- (c) utilizarea resurselor și eficientizarea acestora,
- (d) integrarea în continuare a acestor sectoare economice;

2.3.4 încurajarea dezvoltării în continuare a interfeței dintre cercetare și industrie, în special grupările maritime. crearea unei conferințe a grupărilor maritime europene ar putea reprezenta un forum ideal în care oamenii de știință din domeniul marin și reprezentanții industriei respective să se poată întâlni și să poată interacționa periodic;

2.3.5 consolidarea rolului transportului în cadrul viitoarei politici maritime, având în vedere că transportul reprezintă una dintre cele mai importante și interdisciplinare activități;

2.3.6 sprijinirea noțiunii de identificare a unor „autostrăzi ale mării”, având în vedere că acest proiect ambițios va mări volumul traficului maritim pe mările și oceanele europene până la încheierea acestuia în 2010. Din acest motiv, solicită Comisiei să impulsioneze statele membre în ceea ce privește aplicarea unei monitorizări ecologice mai atente a nivelului de poluare a principalelor căi maritime și consideră că ar putea fi folosită cu succes în acest scop noua tehnologie GMES;

2.3.7 revigorarea eforturilor de finalizare a terminalelor maritime, începând cu cele care au caracteristici intermodale clare, având în vedere întârzierile înregistrate în realizarea unor proiecte TEN-T, care afectează dimensiunea maritimă;

2.3.8 îmbunătățirea infrastructurilor portuare și a legăturilor de transport cu insulele, specificând și punând în aplicare măsurile necesare pentru a include și regiunile ultraperiferice, și asigurarea accesului lor la piețele continentale, asigurând, în același timp, că frecvența și prețurile bunurilor maritime și ale serviciilor de transport de călători, atât pentru legătura cu continentul, cât și pentru legăturile între insulele din același arhipelag, sunt acceptabile, precum și accelerarea creării de rețele secundare, astfel încât insulele și, în special, regiunile ultraperiferice să fie pe deplin conectate la „autostrăzile mării” fără întârzieri inutile;

2.3.9 cooperarea în continuare cu statele membre și regiunile marine pentru a consolida, îmbunătăți și dezvolta căi de transport maritim și asigurarea că acestea sunt luate în considerare în mod corespunzător în cadrul rețelelor transeuropene;

2.3.10 prezentarea unui studiu privind avantajele și dezavantajele stabilirii unui pavilion european comun;

2.3.11 consolidarea rolului porturilor strategice ca o prioritate pentru elaborarea viitoarei politici maritime și, în paralel, comandarea unui studiu privind interconexiunile dintre porturile principale și cele secundare, precum și posibila delocalizare și deconcentrare a anumitor activități portuare către centre mai mici;

2.3.12 crearea unei rețele de școli profesionale europene cu profil maritim în vederea îmbunătățirii formării și educației navigatorilor și definirea carierei acestora ca un instrument care să garanteze că Europa dispune de forță de muncă profesională și calificată și prezentarea unei propuneri referitoare la educație și învățarea continuă în toate sectoarele maritime, nu doar în cel al navigatorilor;

2.3.13 asigurarea existenței și aplicării unor standarde minime la nivel european privind condițiile de muncă și de încadrare în muncă în transportul maritim și în toate celelalte sectoare maritime și împiedicarea oricăror practici abuzive;

2.3.14 crearea unui nou cadru pentru stabilirea unei abordări coordonate în favoarea unui turism maritim durabil în UE, care să reflecte în special nevoile regionale, dat fiind că turismul maritim reprezintă unul dintre sectoarele care contribuie cel mai mult la economiile maritime, având un excelent potențial de dezvoltare, dar și la creșterea poluării costiere, utilizarea nedurabilă de resurse și degradarea mediului natural costier;

2.3.15 facilitarea dezvoltării în continuare a centralelor eoliene marine în UE, și anume conceperea unor proiecte care

să ofere soluții pentru dificultățile rezultate din suprapunerea responsabilităților la nivel local, regional și național, în special în ceea ce privește cablurile electrice sau utilizările combinate, de exemplu turbinele eoliene sau fermele de cultură a midiilor;

2.3.16 prezentarea, în regim de urgență, a unei propuneri privind noile descoperiri tehnologice în domeniul altor surse regenerabile de energie oceanică, cum ar fi marea și curenții oceanici, acestea fiind sectoare de activitate în care UE ar putea deveni un lider strategic la nivel global;

2.3.17 reglementarea activităților extractive în domeniul resurselor energetice maritime tradiționale, cum ar fi petrolul și gazele naturale, pe baza unor standarde de securitate a mediului bine definite și aplicarea unei monitorizări efective a acestor activități;

2.3.18 elaborarea unor scenarii privind măsurile de protecție costieră care se pot dovedi necesare, pe baza diverselor prognoze existente cu privire la creșterea nivelului mării și schimbarea condițiilor meteorologice; ar trebui avute în vedere scenarii existente, cum ar fi cele realizate de forumul Mării Wadden;

2.3.19 încheierea unor acorduri internaționale pentru a asigura exploatarea durabilă a stocurilor comune de pește (specii migratoare);

2.3.20 aplicarea unor proiecte de cercetare pentru crearea unor sisteme de ancorare care, în zonele cu valoare deosebită, pot împiedica distrugerea ecosistemelor de *Posidonia oceanica*;

2.3.21 crearea unei structuri costiere publice care să integreze misiuni precum inspectorate de mediu, control la frontieră, servicii de salvare maritimă, inspectorate piscicole, asistență sanitară, protecție civilă, destinate persoanelor care lucrează pe mare;

2.4 Protecția mediului marin pentru generațiile viitoare

2.4.1 prezentarea modului în care mediul existent poate fi protejat și restaurat cu succes, precum și definirea și aplicarea criteriilor de protecție la nivel european comun și asigurarea calității ecosistemelor și a habitatelor costiere și marine;

2.4.2 clarificarea în continuare a modului în care Strategia tematică privind mediul marin și directiva privind strategia marină vor fi integrate în viitoarea politică maritimă globală, având în vedere calendarul revizuit propus de Comitetul Regiunilor; pentru a crește gradul de eficiență, acest calendar ar trebui coordonat cu celelalte programe majore ale UE, cum ar fi Fondurile Structurale sau fondurile agricole;

2.4.3 coordonarea și asistarea regiunilor marine în identificarea modalităților de protecție eficientă a mediului existent, în special prin stabilirea unor zone marine de protecție transregionale și/sau transnaționale și elaborarea de propuneri concrete de reducere semnificativă a emisiilor radioactive, a poluării provenind de la nave (în special a gazelor emise, a descărcării apei de balast, aceasta din urmă putând contribui la introducerea unor specii străine) și a pagubelor provocate de activitățile antropice habitatelor marine de interes special la care se face referire în directiva privind habitatele, precum și sprijinirea eforturilor de asigurare a calității ecosistemelor și a habitatelor costiere și marine, având în vedere impactul semnificativ pe care activitatea economică îl poate avea asupra stării mediului marin, în special prin deversarea nutrienților în mare;

2.4.4 examinarea în detaliu a locului și a modului în care tehnologiile ecologice pot înlocui tehnologiile standard și oferirea de stimulente financiare și programe de asistență care să încurajeze și să faciliteze această schimbare;

2.4.5 intensificarea presiunilor asupra celor care încalcă standardele și cerințele legale, în special în ceea ce privește deversarea ilegală de deșeuri în mare, pescuitul ilegal și transportul ilegal de persoane sau mărfuri și sancționarea acestora;

2.4.6 o mai bună asigurare a securității căilor maritime și investigarea posibilității de a introduce pilotajul obligatoriu pentru petroliere și alte nave cu încărcătură periculoasă, precum și pilotajul obligatoriu general pe căile navigabile înguste;

2.4.7 sprijinirea inițiativelor destinate modernizării și îmbunătățirii instalațiilor portuare de recepție a substanțelor uleioase și favorizarea inovațiilor tehnologice în transportul și manipularea petrolului, de asemenea destinate prevenirii introducerii speciilor exotice invazive;

2.4.8 sprijinirea și încurajarea acordurilor internaționale privind conservarea stocurilor viabile de pește din speciile foarte migratoare, conștientizând faptul că aplicarea unor măsuri de conservare numai flotelor comunitare nu are un efect de protecție semnificativ;

2.4.9 facilitarea creării unei rețele de zone maritime europene protejate și a unei rețele de monitorizare, în special între statele membre ale Uniunii Europene și țările învecinate, pentru a promova schimburile de experiență și bune practici în materie de gospodărire;

2.4.10 sprijinirea inițiativelor de stabilire a protocoalelor pentru gospodărirea și tratarea apei de balast provenind de la nave, aceasta putând fi sursa introducerii unor specii străine, care pot contribui la pierderea biodiversității marine;

2.5 Finanțare și instrumente legale

2.5.1 pregătirea unui catalog conținând instrumentele de finanțare individuale existente pentru politicile maritime la nivel

european, de exemplu Fondurile Structurale, regulamentul privind Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală, Fondul European de Pescuit, fondul de învățare continuă sau cel de-al șaptelea Program-cadru al Comunității pentru cercetare și dezvoltare, și studierea eficienței acestora pentru a stabili dacă este necesar ca aceste instrumente să fie simplificate sau să beneficieze de o mai bună publicitate;

2.5.2 prezentarea unei liste a proiectelor din sectorul maritim deja finanțate de către Comisie;

2.5.3 luarea în considerare într-o mai mare măsură a abordării integratoare în cadrul viitoarelor programe de finanțare (începând cu 2014);

2.5.4 examinarea posibilității de revizuire a sistemului financiar al UE, în vederea creării unui sistem simplificat unic pentru toate sau majoritatea problemelor maritime în cadrul Fondului costier și insular european;

2.5.5 asigurarea sprijinului financiar pentru zonele cu o valoare biologică, ecologică și arhitecturală deosebită, care se confruntă cu probleme grave și ale căror economii depind în mare măsură de activitățile maritime;

2.5.6 revizuirea cadrului juridic existent în UE dintr-o perspectivă mai maritimă, abordarea problemei conexiunilor lipsă la nivelul strângerilor existente în potențialul de integrare a politicilor și o mai bună reglementare a cadrului juridic existent;

2.5.7 conceperea și aplicarea unor instrumente financiare specifice în zonele cu o valoare culturală și ecologică deosebită, caracterizate de pescuitul costier artizanal, combinat adesea cu asociațiile piscicole familiale, în cazul în care instrumentele financiare existente nu pot fi aplicate, deoarece cerințele lor economice și cele referitoare la dimensiuni nu sunt îndeplinite de aceste întreprinderi mici;

2.5.8 introducerea unor instrumente financiare pentru regiunile costiere și insulare, destinate compensării costurilor rezultate din acțiuni pe care aceste regiuni le desfășoară în interesul general al Uniunii Europene, în special în combaterea traficului de droguri și de persoane, a imigrației ilegale și a poluării marine, precum și supravegherea zonelor economice exclusive.

2.5.9 dezvoltarea în continuare a cooperării internaționale și aplicarea dreptului internațional pe baza Convenției Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării;

2.6 Integrarea spațiului maritim, inclusiv a insulelor, hinterlandurilor și a regiunilor periferice și ultraperiferice

2.6.1 explorarea modului în care amenajarea spațiului și gospodărirea integrată a zonelor costiere pot fi aplicate cu succes, subliniind cazul special al insulelor, în vederea sprijinirii integrării politicilor sectoriale în zone care pot face obiectul unor utilizări diverse;

2.6.2 elaborarea unui instrument puternic, de natură geografică, pentru sectorul maritim, similar sistemului terestru de informare spațială INSPIRE;

2.6.3 abordarea în regim de urgență a necesității de a crea un serviciu european de pază de coastă, identificând nevoile speciale ale diferitelor regiuni marine;

2.6.4 identificarea modalităților în care instrumentele financiare ale UE pot fi mai bine utilizate pentru: (i) sprijinirea pe termen scurt a acelor state membre sau regiuni direct afectate de valul tot mai mare de imigrație ilegală și (ii) sprijinirea pe termen lung a țărilor terțe pentru ca acestea să atingă un nivel de dezvoltare politică și economică care să descurajeze resortisanții acestor țări să pătrundă ilegal pe teritoriul UE; în acest context, **sprijină** propunerea Comisiei pentru buget a Parlamentului European de creare a unei agenții specifice responsabile pentru problema imigrației ilegale și acordarea de azil resortisanților țărilor terțe, cu sediul în Malta;

2.6.5 oferirea unui mai mare sprijin autorităților locale și regionale, pe lângă cel oferit autorităților naționale, în gestionarea noilor emigranți, de îndată ce aceștia se află pe teritoriul lor;

2.6.6 luarea în considerare a dimensiunii interioare și a interacțiunilor dintre zone interioare, căi navigabile și cursuri de apă, zone costiere și mare, făcând transparente diversele legături deja existente;

2.6.7 asigurarea dezvoltării în continuare și a aplicării celor mai înalte standarde de securitate a navelor în apele europene, pentru a evita accidentele navale în larg, în zonele costiere și în porturi;

2.6.8 includerea unor programe și măsuri specifice pentru insulele și regiunile ultraperiferice, având în vedere dificultățile lor și condițiile speciale, în special în domenii precum:

- (a) conservarea industriei pescuitului, prin gestionarea și exploatarea durabilă a rezervelor sale, prin adoptarea de măsuri destinate reînnoirii și modernizării flotelor de pescuit și prin promovarea unor acțiuni de sprijinire a pescuitului costier și artizanal;
- (b) consolidarea turismului prin forme alternative de „turism maritim” durabil și de bună calitate, pentru a atenua natura

sezonieră a sectoarelor acestuia; printre acestea se numără turismul cultural, turismul nautic, turismul social sau turismul rural;

- (c) gestionarea și controlul presiunilor ecologice asociate acestuia, prin aplicarea unor planuri de management ecologic, pentru a conserva mediul coastelor insulare și calitatea apelor acestora și pentru a îmbunătăți gestionarea deșeurilor;
- (d) îmbunătățirea legăturilor de comunicație și de transport cu continentul;

2.6.9 elaborarea de strategii pe termen mediu și scurt pentru a limita exploatarea tot mai abuzivă a mărilor și oceanelor Europei, în special în ceea ce privește traficul ilegal de persoane în Europa;

2.6.10 analizarea dezavantajelor operaționale cauzate de diferitele grade de depărtare ale regiunilor maritime, prin elaborarea unor politici de transport maritim bazate pe conceptul de coeziune, în scopul îmbunătățirii integrării acestor regiuni în Europa;

2.6.11 promovarea unor încercări practice de gospodărire integrată a zonelor costiere, prin care să poată fi elaborate și promovate proceduri și structuri organizaționale și care implică mecanisme de coordonare între guverne, precum și promovarea participării sociale la adoptarea deciziilor care afectează zonele costiere;

2.7 Sensibilizarea publicului și patrimoniul maritim

2.7.1 includerea unei propuneri de sensibilizare sistematică a publicului cu privire la problemele maritime în cadrul unui proces continuu care să includă aspecte legate de tradiția, cultură și identitatea maritimă comună în Europa;

2.7.2 prezentarea unei propuneri privind modul în care dimensiunea maritimă ar putea fi integrată în cadrul Anului european al dialogului intercultural (2008);

2.7.3 în sensul unei mai bune sensibilizări a opiniei publice, elaborarea unei strategii pentru o politică maritimă modernă, pentru ca aceasta să fie bine ancorată la nivel de bază și să se asigure aplicarea acesteia.

Bruxelles, 13 februarie 2007.

Președintele
Comitetului Regiunilor
Michel DELEBARRE

Aviz al Comitetului Regiunilor privind Institutul European de Tehnologie

(2007/C 146/04)

COMITETUL REGIUNILOR

- sugerează ca structurile administrative ale IET să fie stabilite astfel încât să concilieze nevoia de independență a IET în activitățile curente cu necesitatea ca statele membre și instituțiile UE să aibă capacitatea de a proteja interesele UE, de exemplu printr-o revizuire, la fiecare cinci ani, realizată de un grup de experți din statele membre;
- regretă că propunerea prevede noi surse de finanțare care sunt inadecvate pentru comunitatea de cercetare. Insistă să nu se folosească pentru această inițiativă fonduri comunitare deja destinate cercetării, ci să se prevadă, în schimb, contribuții suplimentare din sectorul privat, asigurate prin mecanisme clare. Centrele de cunoaștere și inovație ar trebui încurajate să devină în timp durabile din punct de vedere financiar, iar bugetul acestora să fie revizuit periodic în funcție de performanțe;
- recomandă ca, într-o primă etapă, IET să nu elibereze diplome proprii, ci să creeze o „marcă” sau o etichetă care să fie acordată de universitățile partenere din cadrul comunităților de cunoaștere și inovație;
- recomandă ca selectarea parteneriatelor cu comunități de cunoaștere și inovație să aibă în vedere atât excelența, cât și potențialul de excelență demonstrat în educație, cercetare și inovație. Solicită Comisiei Europene să specifice cum vor fi cuantificate aceste criterii;
- recomandă să se pună în vedere IET să acorde un punctaj ridicat cererilor de constituire a comunităților de cunoaștere și inovație care au un parteneriat solid cu comunități de cercetare structurate și un angajament față de autoritățile/organismele regionale și locale. IMM-urile ar trebui clasificate în mod explicit ca potențiale organizații partenere.

COMITETUL REGIUNILOR,

având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliul European „Crearea Institutului European de Tehnologie: noi etape parcurse”, (COM(2006) 276 final);

având în vedere Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de creare a Institutului European de Tehnologie (COM(2006) 604 final — 2006/0197 (COD));

având în vedere decizia Comisiei Europene din 8 iunie 2006 de a consulta Comitetul cu privire la această temă, în temeiul articolului 265 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene;

având în vedere decizia Biroului din 25 aprilie 2006 de a însărcina Comisia pentru cultură, educație și cercetare cu elaborarea unui aviz pe această temă;

având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European „Cum facem să reușească proiectul de modernizare a universităților: formare, cercetare și inovație”, (COM(2006) 208 final);

având în vedere avizul său privind Propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind cel de-al șaptelea program-cadru al Comunității Europene pentru activitățile de cercetare, dezvoltare tehnologică și demonstrație (2007-2013), (COM(2005) 119 final — 2005/0043 (COD) — 2005/0044 (CNS)), (CdR 155/2005 fin) ⁽¹⁾;

având în vedere avizul său privind Propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de înființare a unui program-cadru pentru inovație și competitivitate (2007-2013), (COM(2005) 121 final — 2005/0050 (COD)), (CdR 150/2005 fin) ⁽²⁾;

având în vedere avizul său privind Comunicarea Comisiei „Mobilizarea capitalului intelectual al Europei: crearea condițiilor care să le permită universităților să-și aducă pe deplin contribuția la Strategia Lisabona”, (COM(2005) 152 final), (CdR 154/2005 fin) ⁽³⁾;

având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliul European „Punerea în aplicare a parteneriatului reînnoit pentru creștere economică și creare de locuri de muncă — crearea unui pol de cunoaștere: Institutul European de Tehnologie”, (COM(2006) 77 final);

având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliul European de primăvară „Să lucrăm împreună pentru creștere economică și creare de locuri de muncă — un nou început pentru Strategia Lisabona”, (COM(2005) 24 final);

având în vedere concluziile președinției Consiliilor Europene de la Bruxelles din 23 și 24 martie 2006 și 15 și 16 iunie 2006 privind Institutul European de Tehnologie;

având în vedere proiectul de aviz adoptat de către Comisia pentru cultură, educație și cercetare la 28 septembrie 2006 (CoR 273/2006 rev. 2) (raportor: **dl Keith Walters**, membru al Consiliului comitatului Cambridgeshire (UK/PPE));

întrucât:

1. a doua comunicare a Comisiei și propunerea de regulament privind crearea unui Institut European de Tehnologie constituie un progres;
2. deși participarea directă la IET a tuturor organismelor de cercetare ale Uniunii Europene este imposibilă, voința lor comună de a se asocia acestui institut prin intermediul unei comunități de cunoaștere și inovație va modifica în mod pozitiv situația din sfera cercetării întărind triumghiul cunoașterii (formare, cercetare și inovație);
3. consolidarea triumghiului cunoașterii și, în special, stabilirea unor parteneriate solide între întreprinderi și sfera cercetării va contribui în mod semnificativ la ridicarea gradului de competitivitate al Uniunii Europene;
4. dezvoltarea regională echilibrată se poate consolida în cazul în care comunitățile de cunoaștere și inovație ale IET, care vor reuni cele mai bune echipe în colaborare cu întreprinderile, cooperează cu organismele de dezvoltare economică regională și locală;

a adoptat următorul aviz în cea de-a 68-a sesiune plenară, care a avut loc la 13 și 14 februarie 2007 (ședința din 13 februarie):

⁽¹⁾ JO C 115, 16.5.2006, p. 17.

⁽²⁾ JO C 115, 16.5.2006, p. 20.

⁽³⁾ JO C 81, 4.4.2006, p. 16.

1. Observații generale

COMITETUL REGIUNILOR

1.1 **salută** această a doua comunicare pe care o consideră drept o contribuție însemnată atât la dezbaterile asupra creării unui Institut European de Tehnologie (IET), cât și la realizarea strategiei Lisabona;

1.2 **salută** abordarea echilibrată adoptată de Comisie la elaborarea propunerii legislative, inclusiv înlocuirea denumirii „comunități de cunoaștere” cu „comunități de cunoaștere și inovație” și **constată cu satisfacție** că autoritățile locale și regionale sunt incluse ca potențiale „organizații partenere” ale comunităților de cunoaștere și inovație, dar este preocupat de anumite detalii;

1.3 **sprijină** atât inițiativa care vizează întărirea legăturilor între cei trei piloni ai triumphiului cunoașterii (formare, cercetare și inovație), cât și propunerea de remediere a deficitului de inovație observat în Europa;

1.4 **reafirmă** că, din punctul său de vedere, modelele performante de cercetare și de inovație nu pot fi copiate după voie și recomandă ca Uniunea Europeană să se străduiască să continue modelele reușite de bune practici pentru legăturile strânse dintre cercetare, inovație și formare în UE;

1.5 **recunoaște** importanța IET ca organism care reunește toți actorii majori din triumphiul cunoașterii: echipe de cercetare de prim-plan, întreprinderi și autorități publice. Este necesar să se evite cu orice preț crearea unui sistem cu două viteze;

1.6 **admite** că anumite întrebări legate de unele elemente ale propunerii rămân încă problematice;

1.7 **regretă** că noua propunere legislativă prevede noi surse de finanțare care sunt inadecvate pentru cercetarea europeană și că aceasta nu conține mecanisme clare pentru a atrage fonduri din sectorul privat;

1.8 **insistă** să nu se folosească pentru această inițiativă fonduri deja destinate cercetării (programe-cadru și programe pentru inovație și competitivitate), ci să se prevadă, în schimb, contribuții suplimentare din sectorul privat;

1.9 **subliniază** că este crucială influența autorităților locale și regionale asupra cadrului necesar pentru interacțiunile generatoare de inovație;

1.10 **reamintește** Comisiei rolul esențial al autorităților locale și regionale și, în special, al parteneriatelor lor economice în crearea condițiilor necesare pentru interacțiunea dintre cele

trei laturi ale triumphiului cunoașterii, spre exemplu prin promovarea dezvoltării grupărilor de activități (clustere), prin furnizarea de infrastructură necesară incubatoarelor tehnologice, prin încurajarea investițiilor întreprinderilor etc.;

1.11 **reamintește**, de asemenea, Comisiei că autoritățile locale și regionale sunt cel mai bine plasate pentru a încuraja IMM-urile să colaboreze în cadrul unui parteneriat de cercetare și să promoveze parteneriatele întreprinderi-universități promițătoare la nivel local/regional, ținând seama de circumstanțe, de politici și de factorii de atracție și respingere din prezent și din viitor etc.;

1.12 **insistă** asupra faptului că IET trebuie să fie axat înainte de toate asupra inovației, transferului de cunoștințe și proiectelor de cercetare aplicată.

2. Recomandări generale

COMITETUL REGIUNILOR

2.1 **recomandă** să fie reunite în cadrul IET atuurile universităților din Uniunea Europeană a căror excelență este recunoscută la nivel mondial și ale organismelor și echipelor lor de cercetare, precum și ale celor mai bune echipe ale altor universități și organisme de cercetare din Uniunea Europeană care au un asemenea potențial de excelență;

2.2 **îndeamnă**, prin urmare, Comisia să coopereze cu universitățile și organismele de cercetare care posedă o experiență solidă în triumphiul cunoașterii. În cazul în care IET nu reușește să își asocieze universitățile și organismele de cercetare de vârf din Europa, percepția sa la nivel internațional va avea de suferit;

2.3 **insistă**, dat fiind că este vorba despre crearea unor comunități de cunoaștere și inovație, asupra unei abordări de jos în sus, care să înceapă prin selecția unor exemple concrete de excelență în colaborarea dintre sfera cercetării și întreprinderi;

2.4 **constată cu satisfacție** că procedura de selecție a comunităților de cunoaștere și inovație este deschisă și oferă echipelor de cercetare promițătoarea șansă de a se alătura activităților IET. Toate universitățile și organismele de cercetare, mari și mici, ar trebui să fie convinse că, dacă stabilesc structurile, parteneriatele și politicile adecvate, cele mai bune echipe ale lor ar putea, în cele din urmă, să participe activ la IET. Cu toate acestea, **regretă** că principalul criteriu de selecție, și anume „excelența în educație și cercetare”, nu se referă în mod special și la potențialul de excelență și **solicită** Comisiei să precizeze cum vor fi cuantificate cele două criterii;

2.5 **propune**, pentru a întări în cadrul unei comunități de cunoaștere și inovație legăturile între sfera cercetării și sectorul privat, să fie încurajate și stimulate comunitățile de cunoaștere și inovație în vederea garantării în timp a durabilității lor din punct de vedere financiar și solicită ca propunerea legislativă să includă această abordare printre dispozițiile pe care le conține;

2.6 **se opune** propunerii Comisiei care prevede ca IET să elibereze diplome și **recomandă**, cu privire la diplome, ca, într-o primă etapă, IET să nu elibereze diplome proprii, ci să creeze o „marcă” sau o etichetă care va fi acordată de către o universitate parteneră care face parte dintr-o comunitate de cunoaștere și inovație. În caz contrar, eliberarea de diplome de către IET riscă să determine universitățile de prim-plan să se îndepărteze de Institut;

2.7 **sugerează** ca, în cursul primilor săi ani de existență, IET să se limiteze la a crea marca unui program de masterat care să includă elemente specifice, precum stagii în întreprinderi, caracter interdisciplinar, formare antreprenorială etc.;

2.8 **insistă** asupra unei reprezentări corespunzătoare a sectorului privat în consiliul de administrație care ar avea de drept libertatea de a stabili agenda strategică a IET;

2.9 **sugerează** ca structurile administrative ale IET să fie stabilite astfel încât să concilieze nevoia de independență a IET în activitățile curente cu necesitatea ca statele membre și instituțiile UE să aibă capacitatea de a proteja interesele UE, de exemplu printr-o revizuire la fiecare cinci ani, realizată de un grup de experți din statele membre;

2.10 **solicită** Comisiei ca, la selectarea comunităților de cunoaștere și inovație, să prevadă în orientările sale destinate consiliului de administrație ca acesta să acorde un punctaj ridicat cererilor de constituire a comunităților de cunoaștere și inovație înaintate de parteneriatele care includ autoritățile locale sau regionale și au comunități de cercetare care implică o cooperare științifică și tehnologică între universități, organisme de cercetare și societăți cu un program de cercetare pe termen mediu și lung;

2.11 **reamintește** Comisiei rolul decisiv pe care autoritățile locale și regionale îl joacă în crearea grupărilor de activități (clusterelor) prin intermediul politicilor și investițiilor lor în infrastructură, favorizând astfel o colaborare strânsă între universități și întreprinderi;

2.12 **sugerează** ca, pentru a măsura gradul de succes al IET, să îi fie trasate consiliului de administrație obiective care să permită evaluarea orientării sale strategice. Printre criteriile de succes ar putea figura indicatori care să evalueze capacitatea IET

de a propune soluții comercializabile concrete pentru problemele IMM-urilor, ale întreprinderilor și ale industriei;

2.13 **solicită** Comisiei să evite, în contextul dinamicii foarte favorabile care caracterizează înființarea IET, să pună în orice fel la îndoială importanța creării Consiliului European de Cercetare (CER), care are funcția de motor principal în materie de cercetare fundamentală. Comitetul director al IET ar trebui să stabilească, în măsura posibilului, legături strânse cu CER și să înființeze structuri proprii pentru a exploata elementele de complementaritate și a evita izolarea activităților lor și dublarea eforturilor.

2.14 **sugerează** ca aceste comunități de cunoaștere și inovație ale IET să fie constituite în mod treptat, trăgând învățăminte din fiecare experiență și adaptând în consecință structurile, de fiecare dată când noi comunități de cunoaștere și inovație sunt înființate și este satisfăcut de scenariul Comisiei care prevede crearea a 6 comunități de cunoaștere și inovație până în 2013;

2.15 **consideră** că următoarele aspecte au o importanță fundamentală în ceea ce privește înființarea și gestionarea comunităților de cunoaștere și inovație:

— proceduri de revizuire și evaluarea performanțelor: **salută** trimiterea pe care o face propunerea legislativă la parametrii bazați pe rezultate; totuși, **regretă** că aceștia nu sunt specificați în mod corespunzător;

— căi de finanțare/durabilitatea finanțării: **respinge** propunerea Comisiei ca o mare parte din finanțarea comunităților de cunoaștere și inovație să provină din programe și fonduri comunitare existente, refuzând, în special, o eventuală utilizare în acest scop a fondurilor UE destinate cercetării;

— legături cu activitățile de cercetare susținute de către CER;

— rolul autorităților/organismelor locale/regionale: ar trebui să se pună accentul pe implicarea locală/regională în selectarea ofertelor depuse de comunitățile de cunoaștere și inovație;

— rolul IMM-urilor: **recomandă** ca IMM-urile să fie clasificate în mod explicit ca potențiale „organizații partener” în cadrul propunerii legislative și solicită Comisiei să precizeze modalitatea de implicare a IMM-urilor în comunitățile de cunoaștere și inovație;

2.16 **recomandă** tratarea cu flexibilitate a problemei modalităților de angajare astfel încât IET să poată angaja cele mai bune echipe de cercetători. Apartenența la două instituții este considerată în această privință drept un pas înainte;

2.17 **sugerează** ca, în scopul recrutării unor echipe de cercetători de prim-plan și al responsabilizării acestora față de IET, comunitățile de cunoaștere și inovație să își angajeze personalul pentru un procent determinat din timpul de lucru al acestora. Niveluri maxime și minime pot fi stabilite de la caz la caz și modificate pe durata ciclului de viață al unei comunități de cunoaștere și inovație;

2.18 **îndeamnă** Comisia să pună accentul, atunci când își pregătește propunerea legislativă referitoare la IET, pe rolul major al organismelor locale și regionale în furnizarea unui sprijin esențial comunităților de cunoaștere și inovație, în special, și în eliminarea decalajelor din triunghiul cunoașterii, în general.

3. Recomandările Comitetului Regiunilor privind propunerea de regulament

Recomandarea 1

Considerentul (10)

Textul propus de Comisie	Recomandarea CoR
Este necesară sprijinirea educației ca o componentă integrantă, dar adesea absentă, a unei strategii globale a inovației. Acordul dintre IET și comunitățile de cunoaștere și inovație ar trebui să prevadă că titlurile de calificare și diplomele eliberate prin intermediul comunităților de cunoaștere și inovație constituie titluri de calificare și diplome ale IET. IET ar trebui să promoveze recunoașterea titlurilor de calificare și a diplomelor IET în statele membre. Toate aceste activități ar trebui realizate fără a aduce atingere Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale.	Este necesară sprijinirea educației ca o componentă integrantă, dar adesea absentă, a unei strategii globale a inovației. Acordul dintre IET și comunitățile de cunoaștere și inovație ar trebui să prevadă că titlurile de calificare și diplomele eliberate prin intermediul comunităților de cunoaștere și inovație constituie titluri de calificare și diplome care poartă „marca” IET. IET ar trebui să promoveze recunoașterea titlurilor de calificare și a diplomelor purtând „marca” IET în statele membre. Toate aceste activități ar trebui realizate fără a aduce atingere Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale.

Această recomandare implică faptul că termenul „diplome IET” ar trebui înlocuit cu „diplome purtând „marca” IET” în întreaga propunere.

Expunere de motive

În expunerea de motive a propunerii de regulament, Comisia se referă în mod specific la o „marcă” IET pentru diplomele care promovează elemente antreprenoriale etc. Acest lucru este rezonabil, dar pentru multe universități de prim-plan, nu este necesară o diplomă IET pentru ca IET să-și realizeze obiectivele. O diplomă care încorporează aceleași elemente, eliberată de una sau mai multe universități partenere din cadrul comunității de cunoaștere și inovație și purtând „marca” IET, va atinge același obiectiv.

Recomandarea 2

Articolul 5 alineatul (2) litera (a)

Textul propus de Comisie	Recomandarea CoR
2. IET va selecta un parteneriat care să devină comunitate de cunoaștere și inovație pe baza unui proces competitiv, deschis și transparent, care include publicarea unui caiet de sarcini și a unor condiții detaliate. Selectarea parteneriatelor are în vedere în special: (a) capacitatea de inovație existentă și potențială în cadrul parteneriatului, precum și excelența în educație și cercetare;	2. IET va selecta un parteneriat care să devină comunitate de cunoaștere și inovație pe baza unui proces competitiv, deschis și transparent, care include publicarea unui caiet de sarcini și a unor condiții detaliate. Selectarea parteneriatelor are în vedere în special: (a) capacitatea de inovație existentă și potențială în cadrul parteneriatului, precum și excelența și potențialul de <u>excelență demonstrat</u> în educație și cercetare;

Expunere de motive

În conformitate cu punctul 2.4 din proiectul de aviz.

Recomandarea 3

Articolul 5 alineatul (2)

Textul propus de Comisie	Recomandarea CoR
IET va selecta un parteneriat care să devină comunitate de cunoaștere și inovație pe baza unui proces competitiv, deschis și transparent, care include publicarea unui caiet de sarcini și a unor condiții detaliate. (...) Procesul de selecție are, de asemenea, în vedere:	IET va selecta un parteneriat care să devină comunitate de cunoaștere și inovație pe baza unui proces competitiv, deschis și transparent, care include publicarea unui caiet de sarcini și a unor condiții detaliate. (...) Procesul de selecție are, de asemenea, în vedere:
a) o structură operațională care să demonstreze angajamentul față de IET și obiectivele acestuia;	a) o structură operațională care să demonstreze angajamentul față de IET și obiectivele acestuia;
b) capacitatea de a asigura un mediu de lucru dinamic, flexibil și atractiv care să recompenseze atât realizările individuale, cât și pe cele colective, în domeniile inovației, cercetării și educației	b) capacitatea de a asigura un mediu de lucru dinamic, flexibil și atractiv care să recompenseze atât realizările individuale, cât și pe cele colective, în domeniile inovației, cercetării și educației
c) baza pe care urmează să fie acordate titlurile de calificare și diplomele, inclusiv modalitățile prin care se va ține seama de politicile comunitare din domeniul învățământului superior european, în special din punctul de vedere al compatibilității, transparenței, recunoașterii și calității titlurilor de calificare și a diplomelor;	c) baza pe care urmează să fie acordate titlurile de calificare și diplomele, inclusiv modalitățile prin care se va ține seama de politicile comunitare din domeniul învățământului superior european, în special din punctul de vedere al compatibilității, transparenței, recunoașterii și calității titlurilor de calificare și a diplomelor;
d) capacitatea parteneriatului de a se adapta și de a lua în considerare schimbările din domeniu sau pe cele referitoare la inovație.	d) capacitatea parteneriatului de a se adapta și de a lua în considerare schimbările din domeniu sau pe cele referitoare la inovație;
	(e) <u>soliditatea parteneriatului, inclusiv angajamentul față de autoritățile și organisme locale și regionale care fac parte din acesta.</u>

Expunere de motive

Această recomandare reia punctul 2.10 din aviz, în care se insistă asupra faptului că în cererile de constituire a comunităților de cunoaștere și inovație ar trebui să se indice angajamentul față de autoritățile locale și regionale.

Recomandarea 4

Articolul 15

Textul propus de Comisie	Recomandarea CoR
1. IET se asigură că activitățile sale, inclusiv cele gestionate prin intermediul comunităților de cunoaștere și inovație, fac obiectul unei monitorizări continue și al unor evaluări independente periodice, pentru a asigura atât rezultate de cea mai bună calitate, cât și cea mai eficientă utilizare a resurselor. Rezultatele evaluării sunt făcute publice.	1. IET se asigură că activitățile sale, inclusiv cele gestionate prin intermediul comunităților de cunoaștere și inovație, fac obiectul unei monitorizări continue și al unor evaluări independente periodice, pentru a asigura atât rezultate de cea mai bună calitate, cât și cea mai eficientă utilizare a resurselor. Rezultatele evaluării sunt făcute publice.
2. În termen de cinci ani de la data adoptării prezentului regulament și, ulterior, la fiecare patru ani, Comisia face publică o evaluare a IET. Aceasta se bazează pe o evaluare externă independentă și examinează modul în care IET își îndeplinește misiunea. Evaluarea se referă la toate activitățile IET și ale comunităților de cunoaștere și inovație și examinează realitatea, durabilitatea, eficiența și relevanța activităților desfășurate, precum și legătura acestora cu politicile comunitare. Se vor lua în considerare punctele de vedere ale părților implicate atât la nivel european, cât și la nivel național. (...)	2. În termen de cinci ani de la data adoptării prezentului regulament și, ulterior, la fiecare patru ani, Comisia face publică o evaluare a IET. Aceasta se bazează pe o evaluare externă independentă și examinează modul în care IET își îndeplinește misiunea. Evaluarea se referă la toate activitățile IET și ale comunităților de cunoaștere și inovație și examinează realitatea, durabilitatea, eficiența și relevanța activităților desfășurate, precum și legătura acestora cu politicile comunitare. Se vor lua în considerare punctele de vedere ale părților implicate atât la nivel european, cât și la nivel național.

Textul propus de Comisie	Recomandarea CoR
	3. <u>Bugetul comunităților de cunoaștere și inovație ar trebui revizuit periodic în funcție de rezultate. În general, finanțarea comunităților de cunoaștere și inovație ar trebui să se reducă treptat pe durata proiectului și ar trebui înlocuită cu alte surse de finanțare. Capacitatea de a atrage investiții străine în comunitățile de cunoaștere și inovație va fi o măsură esențială a succesului IET.</u> (...)

Bruxelles, 13 februarie 2007.

Președintele
Comitetului Regiunilor
Michel DELEBARRE

Avizul Comitetului Regiunilor privind „Strategia tematică pentru protecția solului”

(2007/C 146/05)

COMITETUL REGIUNILOR

- consideră că, din punct de vedere al protecției mediului, există mai multe motive pentru elaborarea unei politici a solului la nivelul UE. De exemplu, contaminarea solului are legătură cu sănătatea umană și animală, prin urmare politica solului are un rol important în acest sens. În afară de aceasta, schimbările climatice, efectele transfrontaliere ale degradării solului, presiunea asupra altor sectoare de mediu și acordurile de la Kyoto impun să li se acorde atenție la nivel european;
- consideră că o directivă care prevede întocmirea unui inventar și ajută statele membre să acționeze, așa cum este formulată de către Comisie, poate contribui la obținerea unei administrări durabile a solului în UE. Aceasta presupune că directiva ar trebui să aibă o structură flexibilă;
- își exprimă îngrijorarea în legătură cu sarcinile administrative care pot apărea, în cazul autorităților locale și regionale, ca rezultat al următoarelor cerințe: identificarea zonelor de risc; obligația de a inspecta, la fiecare zece ani, zonele identificate ca fiind de risc (articolul 6); și obligația de a revizui lista zonelor contaminate (articolele 10 și 11);
- nu dorește impunerea unor obligații directe autorităților respective în privința curățării și administrării zonelor contaminate (articolul 13);
- consideră că este necesară elaborarea, de către Comisia Europeană, a unui set de instrucțiuni, inclusiv a unor măsuri de eficientizare a costurilor, din care statele membre să se poată inspira pentru a-și alcătui propriile pachete de măsuri.

COMITETUL REGIUNILOR

AVÂND ÎN VEDERE Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Strategie tematică pentru protecția solului (COM(2006) 231 final)” și propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind instituirea unui cadru pentru protecția solului și de modificare a Directivei 2004/35/EC (COM(2006) 232 final 2006/0086 (COD));

AVÂND ÎN VEDERE decizia Comisiei Europene din 22 septembrie 2006 de a îl consulta în pe această temă, în temeiul articolului 175 și al articolului 265 primul paragraf din Tratatul de instituire a Comunității Europene;

AVÂND ÎN VEDERE decizia Biroului său din 25 aprilie 2006 de a solicita Comisiei pentru dezvoltare durabilă să elaboreze un aviz pe această temă;

AVÂND ÎN VEDERE avizul din 12 februarie 2003 privind Comunicarea Comisiei „Către o strategie tematică pentru protecția solului” — CdR 190/2002 fin (!);

AVÂND ÎN VEDERE proiectul său de aviz (CoR 321/2006 rev. 1) adoptat la 27 noiembrie 2006 de către Comisia pentru dezvoltare durabilă [Raportor: dl Cor LAMERS (NL/PPE, primar al localității Houten)];

a adoptat prezentul aviz în cea de-a 68-a sesiune plenară, care a avut loc la 13 și 14 februarie 2007 (ședința din 13 februarie):

1. Punctele de vedere ale Comitetului Regiunilor

Observații generale

1.1 Solul are o importanță vitală în menținerea vieții umane. Solul furnizează resurse esențiale de hrană și apă, jucând, de asemenea, un rol important în reglarea diverselor cicluri, asigurând un habitat pentru multe organisme și servind ca bază pentru viața la suprafață. Este vital pentru ființele umane și natură ca solul să continue să îndeplinească aceste funcții în mod constant, optim.

1.2 Toate statele membre UE se confruntă, într-o măsură mai mare sau mai mică, cu probleme ale solului. Nu există nici o îndoială că, în unele părți ale Europei, au apărut și continuă să apară procese de degradare considerabilă și îngrijorătoare a solului.

1.3 Solul este un material imobil, dar degradarea solului în unul dintre statele membre poate, cu toate acestea, să producă efecte transfrontaliere. Comitetul consideră, prin urmare, că propunerea este în conformitate cu principiul subsidiarității. Comitetul observă, de asemenea, că numai nouă state membre au introdus o politică a solului și că aceasta este, în general, limitată la anumite aspecte ale contaminării solului. În plus, Comitetul consideră că, din punctul de vedere al protecției mediului, există mai multe motive pentru elaborarea unei politici a solului la nivelul UE. De exemplu, contaminarea solului are legătură cu sănătatea umană și animală, prin urmare politica solului are un rol important în acest sens. În afară de aceasta, schimbările climatice, efectele transfrontaliere ale degradării solului, presiunea asupra altor sectoare de mediu și acordurile de la Kyoto impun să li se acorde atenție la nivel european.

1.4 Politica solului este un subiect deosebit de complex. În Europa, există peste 320 de tipuri diferite de soluri, utilizate într-o multitudine de scopuri. Solul îndeplinește, de exemplu, funcții economice, sociale, culturale și de mediu și este utilizat în scopuri legate de agricultură, ecologie, dezvoltarea imobiliară

și construcția de drumuri și diguri. Pericolele care amenință solul în diferitele state membre UE sunt extrem de variate. Acest lucru conduce la diferențe considerabile între diversele state membre și chiar între diferite regiuni din statele membre individuale. Diversele măsuri adoptate de către statele membre diferă și ele în mod considerabil. Pe lângă diferențele geografice, există și diferențe climatice între regiunile Europei. Aceste diferențe sunt în concordanță cu responsabilitățile exercitate în acest domeniu de către autoritățile locale și regionale din statele membre.

1.5 Luând în considerare această mare diversitate și dificultățile în elaborarea unor standarde comune, CoR consideră că, pentru moment, nu este posibilă adoptarea unor standarde cantitative uniforme la nivelul UE. Cu toate acestea, consideră că strategia prezentată de Comisie este un prim pas în direcția obținerii unui acord cu privire la standarde comune în viitorul apropiat. Sunt necesare măsuri personalizate pentru a asigura o protecție reală a solului. Solul reprezintă un sector în care politicile trebuie elaborate, în primul rând, la nivel local și regional.

1.6 În majoritatea statelor membre UE, responsabilitatea pentru politica solului le revine autorităților locale și regionale. Aceste autorități trebuie, prin urmare, să joace un rol major în elaborarea de noi metode și măsuri în domeniul politicii solului.

1.7 Sarcina Uniunii Europene este aceea de a juca un rol de sprijin și stimulare în domeniul politicii solului. Legislația UE în acest domeniu ar trebui să fie respinsă dacă nu este flexibilă și dacă nu oferă statelor membre un spațiu de manevră suficient în elaborarea de politici privind solul.

Obiectivele strategiei

1.8 CoR sprijină obiectivele strategiei și consideră că ele reprezintă o contribuție majoră pentru instituirea unui cadru politic european flexibil, comun, care să asigure o administrare durabilă a solului.

(!) JO C 128, 29.5.2003, p. 43.

1.9 Prezentarea obiectivelor strategiei determină CoR să concluzioneze că accentul se pune pe îmbogățirea cunoștințelor actuale privind procesele solului și pe obligarea statelor membre la a lua măsuri în acest domeniu. Statele membre sunt încurajate să adopte măsuri pentru a combate degradarea solului, dar identificarea propriu-zisă a zonelor de risc, obiectivele de urmat în vederea reducerii degradării solului și măsurile care trebuie puse în aplicare pentru a realiza aceste obiective constituie sarcini care le revin statelor membre. CoR sprijină această abordare, deoarece ea permite ca problemele solului să fie tratate într-o manieră integrată și bine structurată, accentuându-se astfel caracterul local și regional al acestei chestiuni.

Integrarea protecției solului în legislația UE și legislația națională

1.10 În vederea punerii în aplicare a strategiei propuse, toate actele legislative și politicile UE existente privind problema solului trebuie să fie evaluate sistematic pentru a determina măsura în care ele stimulează promovarea unui sol durabil în UE. În cazurile în care actele legislative legi sau politicile au o contribuție insuficientă la realizarea acestui obiectiv, ele trebuie modificate corespunzător. Comisia ar trebui să elaboreze un plan de abordare pe termen scurt pentru îndeplinirea acestui obiectiv.

1.11 Din motivele menționate anterior, CoR consideră că strategia propusă trebuie să completeze celelalte strategii elaborate în cadrul celui de-al Șaselea Program de Acțiune pentru Mediu. În special, ar trebui să existe legături mai strânse cu strategiile privind pesticidele, deșeurile și reciclarea, apele de suprafață și subterane.

Bunele practici și cunoștințele privind procesele solului

1.12 CoR consideră că informațiile și comunicarea joacă un rol important în realizarea unei administrări durabile a solului. Amenințările la adresa solului și modul în care acesta poate ajuta la promovarea unei societăți durabile sunt două aspecte care trebuie abordate în acest sens.

1.13 Măsurile luate de către statele membre sunt caracterizate de o diversitate considerabilă (a se vedea punctul 1.4 anterior). CoR crede că problema calității solului în Europa poate fi ameliorată într-un mod eficient și practic dacă statele membre care au adoptat deja o politică a solului transferă cunoștințele acumulate și celorlalte state membre. CoR încurajează așadar statele membre care aplică deja o politică a solului integrată să își împărtășească experiența statelor membre care nu au adoptat încă o legislație completă în acest domeniu.

1.14 CoR acordă o importanță deosebită creării unei platforme de comunicare deschise pentru schimbul de informații privind bunele practici, în vederea asigurării unei protecții adecvate a solului. Luând în considerare caracteristicile variabile ale solului în UE, este necesară obținerea unei imagini de ansamblu a măsurilor care pot fi utilizate și care și-au dovedit utilitatea în practică.

Noua directivă-cadru privind protecția solului

1.15 Scopul acestei directive-cadru este de a elabora un inventar al degradării solului în UE. Directiva oferă criterii care să permită întocmirea unui astfel de inventar într-o manieră

transparentă și uniformă. Îi revine însă fiecărui stat membru în parte să decidă dacă o anumită zonă este considerată de risc sau nu, ce măsuri trebuie adoptate, dacă este cazul, și termenul pentru astfel de măsuri.

1.16 Comitetul consideră că o astfel de directivă, care prevede întocmirea unui inventar și ajută statele membre să acționeze, așa cum este formulată de către Comisie, poate contribui la obținerea unei administrări durabile a solului în UE. Aceasta presupune că prezenta directivă ar trebui să aibă o structură flexibilă și nu trebuie să stabilească orice fel de standarde cantitative sau calitative. Măsurile trebuie puse în aplicare în mod voluntar, cu ajutorul unor programe de stimulare și de consultanță. Mai mult, trebuie împiedicată creșterea cerințelor documentare, pentru a combate birocrația inutilă. În același timp, propunerile actuale ale Comisiei nu trebuie considerate o invitație pentru o intervenție extinsă a UE.

1.17 Comitetul crede că prioritatea maximă trebuie acordată responsabilității la nivel național pentru îndeplinirea standardelor de mediu, inclusiv răspunderii și riscurilor poluatorilor și proprietarilor solurilor. Acest lucru înseamnă că este necesar să se prevadă că, chiar atunci când se aplică principiul „poluatorul plătește”, poate fi invocată răspunderea nu numai a poluatorului, ci și a altor părți implicate în poluare. Comitetul dorește să accentueze că trebuie să se decidă la nivel național cine este, la o analiză finală, parte implicată în poluare.

1.18 Comitetul își exprimă îngrijorarea pentru faptul că, pentru a se formula cerințele specifice ale directivei UE propuse și, în special, pentru a se stabili criteriile de evaluare a riscurilor de contaminare a solului, trebuie să se apeleze la un comitet, în conformitate cu Decizia 1999/468/CE („Decizia cu privire la comitologie”). În acest caz, trebuie selectată o procedură care să ia în considerare interesele tuturor părților și să asigure o participare adecvată.

Sarcini administrative

1.19 Articolul 16 din directivă definește un număr larg de obligații de raportare, care trebuie respectate în special de către autoritățile locale și regionale. În opinia CoR, aceste prevederi nu trebuie să impună sarcini disproporționate autorităților locale și regiunilor. Ar trebui remarcat că, în acest context, resursele umane și financiare alocate redactării rapoartelor nu pot fi, în același timp, alocate și măsurilor de prevenire a degradării solului, în ciuda faptului că reducerea degradării solului ar trebui să fie obiectivul prioritar.

1.20 CoR subliniază importanța integrării politicii solului în cadrul politicilor sectoriale și a dispozițiilor de la toate nivelurile administrative (articolul 3). În contextul aplicării politicilor sectoriale, trebuie manifestată prudență în privința introducerii verificărilor obligatorii pe baza datelor existente (teste de sol). Verificările sunt o cerință importantă doar în cazurile în care solul este supus unor riscuri. Luând în considerare faptul că politica are deja caracterul unei politici-cadru, impunerea unor teste de sol în faza de aplicare nu este, în general, necesară. În cazul situațiilor complexe și cu implicații largi, întocmirea unui raport privind impactul asupra mediului are deja, în orice caz, caracter obligatoriu.

1.21 CoR își exprimă îngrijorarea în legătură cu sarcinile administrative care pot apărea, în cazul autorităților locale și regionale, ca rezultat al următoarelor cerințe: identificarea zonelor de risc; obligația de a inspecta, la fiecare zece ani, zonele identificate ca fiind de risc (articolul 6); și obligația de a revizui lista zonelor contaminate (articolele 10 și 11).

1.22 Comitetul observă că propunerea de directivă stabilește o serie de obligații de înregistrare și de raportare, precum și cerințe pentru întocmirea de planuri și programe care pot fi supuse unei evaluări strategice de mediu (SEA); aceste măsuri presupun o sarcină administrativă suplimentară considerabilă. Dispozițiile UE trebuie, pe cât posibil, să nu prevadă obligații de raportare și întocmire de planuri și programe care trebuie supuse unei SEA.

1.23 Comitetul consideră că implicarea publică ar trebui să fie limitată la acele cazuri care sunt prevăzute în directiva privind informarea cu privire la mediu.

Programe de măsuri pentru combaterea proceselor de degradare a solului

1.24 CoR nu dorește impunerea unor obligații directe autorităților respective în privința curățării și administrării zonelor contaminate (articolul 13). Autoritățile se asigură de realizarea efectivă a operațiunilor de curățare. Toate aceste aspecte trebuie luate în considerare în contextul actelor legislative și reglementărilor în vigoare în statele membre în cauză și în contextul situației specifice locale a solului. Autoritățile în cauză rămân, bineînțeles, responsabile să se asigure că problema zonelor contaminate este tratată.

1.25 CoR își exprimă satisfacția în legătură cu propunerea de remediere funcțională a solurilor degradate (articolele 1.1 și 13.2). Măsurile sunt propuse în funcție de utilizarea (actuală) a solului.

1.26 *Evaluarea de impact* afirmă că măsurile de reducere a degradării solului au un randament social al investiției considerabil. Comitetul susține această concluzie, dar subliniază faptul că, pentru a se obține acest randament, trebuie să existe mai întâi o investiție în sol. Experiența a indicat că aplicarea proiectelor de remediere a solului, de exemplu, în cazul autorităților locale și al regiunilor, este adesea descurajată de lipsa de fonduri.

1.27 CoR consideră că introducerea raportului privind starea solului (articolul 12) oferă sprijin din partea UE pentru întocmirea inventarelor zonelor contaminate, deoarece, pe de o parte, raportul propus va permite păstrarea unei evidențe a zonelor contaminate și, pe de altă parte, raportul va oferi cumpărătorilor de terenuri din alte state membre ale UE informațiile necesare într-o manieră transparentă și, prin urmare, îi va împiedica să sufere pierderi materiale. Prin urmare, raportul propus conferă substanță, într-un mod practic, principiului „poluatorul plătește”, menționat în articolul 4.

1.28 CoR consideră că, atunci când se identifică măsuri pentru menținerea funcțiilor solului, trebuie acordată atenție nu

doar aspectelor sociale și economice, ci și aspectelor de siguranță și prezenței unui eventual patrimoniu arheologic, geologic și geomorfologic (articolul 8).

1.29 Comitetul consideră că apelul Comisiei pentru crearea de mecanisme de finanțare naționale pentru remedierea zonelor contaminate (articolul 13) nu ia în considerare în mod corespunzător mecanismele regionale specifice (de finanțare) deja existente, care, în practica de până acum, s-au dovedit a fi eficiente. Există temerea că, în acest domeniu, normele UE vor constitui mai degrabă o piedică.

Bunele practici

1.30 În opinia CoR, unul dintre cele mai importante elemente din propunerea Comisiei este crearea planificată a unei platforme pentru schimbul de informații (articolul 17). Luând în considerare experiențele practice și cunoștințele pe care le-au dobândit, autoritățile regionale și locale ar trebui să participe activ la schimbul de informații propus.

2. Recomandări ale Comitetului Regiunilor

2.1 CoR consideră că este necesară elaborarea de către Comisia Europeană, a unui set de instrucțiuni, inclusiv a unor măsuri de eficientizare a costurilor, din care statele membre să se poată inspira pentru a-și alcătui propriile pachete de măsuri. Acele state membre care nu și-au formulat încă o politică a solului sau se află în curs de elaborare a acesteia vor putea avea o activitate eficientă în acest domeniu doar dacă se află în posesia cunoștințelor necesare.

2.2 CoR propune ca, în locul introducerii unor cerințe de raportare la scară largă în Europa, statele membre să aibă posibilitatea de a-și folosi propriul sistem de raportare, iar Comisiei Europene să-i fie permis accesul la informațiile în cauză (articolul 16).

2.3 Zonele de risc pot fi identificate foarte precis și într-un mod care presupune impunerea unei sarcini administrative mai reduse asupra autorităților în cauză, dacă se întreprinde mai întâi o analiză rapidă, pentru a se determina riscurile prezente în (porțiuni din) solul statelor membre în cauză (articolul 6). În privința reanalizării zonelor de risc și a inventarelor zonelor contaminate, nu este necesară o revizuire completă. Actualizarea informațiilor cu ajutorul datelor de monitorizare se poate dovedi suficientă.

2.4 CoR recomandă elaborarea unei agende de cercetare a Comisiei Europene așa cum s-a anunțat în strategia tematică și definirea priorităților și a unui calendar. Impactul schimbărilor climatice asupra solului trebuie identificat în mod clar, fiind o problemă de o importanță deosebită. Este binecunoscut faptul că schimbările climatice conduc sau pot conduce la descompunerea accelerată a materiei organice din sol. Cunoscând rolul foarte important al materiei organice în funcționarea solului, schimbările climatice pot avea un impact considerabil asupra administrării durabile a solului.

Recomandarea 1

Articolul 1

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
1. Prezenta directivă stabilește un cadru pentru protecția solului și menținerea capacității solului de a îndeplini oricare dintre următoarele funcții de mediu, economice, sociale și culturale: a) producerea biomasei, inclusiv în agricultură și silvicultură; b) stocarea, filtrarea și transformarea nutrienților, substanțelor și apei; c) cadru al biodiversității, cum ar fi habitatele, speciile și genele; d) cadru fizic și cultural pentru oameni și activitățile umane; e) sursă de materii prime; f) rezervă de carbon; g) depozitar al patrimoniului geologic și arheologic. În acest scop, directiva stabilește măsuri de prevenire a proceselor de degradare a solului, care au loc atât din cauze naturale, cât și provocate de o largă varietate de activități umane care subminează capacitatea solului de a îndeplini acele funcții. Astfel de măsuri includ minimizarea efectelor acestor procese și refacerea și remedierea solurilor degradate la un nivel de funcționalitate corespunzător cel puțin cu nivelul de utilizare actual sau aprobat pentru utilizarea viitoare.	1. Prezenta directivă stabilește un cadru pentru protecția solului și menținerea capacității solului de a îndeplini oricare dintre următoarele funcții de mediu, economice, sociale și culturale, <u>după caz</u>: a) producerea biomasei, inclusiv în agricultură și silvicultură; b) stocarea, filtrarea și transformarea nutrienților, substanțelor și apei; c) cadru al biodiversității, cum ar fi habitatele, speciile și genele; d) cadru fizic și cultural pentru oameni și activitățile umane; e) sursă de materii prime; f) rezervă de carbon; g) depozitar al patrimoniului geologic, <u>geomorfologic</u> și arheologic. În acest scop, directiva stabilește măsuri de prevenire a proceselor de degradare a solului care au loc atât din cauze naturale, cât și provocate de o largă varietate de activități umane care subminează capacitatea solului de a îndeplini acele funcții. Astfel de măsuri includ minimizarea efectelor acestor procese și refacerea și remedierea solurilor degradate la un nivel de funcționalitate corespunzător cel puțin cu nivelul de utilizare actual sau aprobat pentru utilizarea viitoare.

Expunere de motive

Din acest articol, este clar că scopul este de a acționa în direcția anumitor funcții specifice ale solului. Versiunea olandeză a acestui articol se referă, în primul paragraf, la „Alle Hierna genoemde ... functies” („Oricare dintre funcțiile următoarele ...”). Aceasta ar putea fi interpretată ca o stabilire a unei cerințe multi-funcționale, în urma căreia solul ar trebui să aibă capacitatea de a îndeplini toate funcțiile menționate, în același timp.

Pe lângă faptul că este un depozitar al patrimoniului geologic și arheologic, solul este, de asemenea, un depozitar al patrimoniului geomorfologic. Termenul „geomorfologic” desemnează caracteristicile de suprafață ale cadrului natural. În cazurile în care astfel de caracteristici au o valoare deosebită, trebuie să li se acorde suficientă atenție pentru a le asigura conservarea.

Recomandarea 2

Articolul 3

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
În procesul de dezvoltare a politicilor sectoriale care pot accelera sau reduce procesele de degradare a solului, statele membre identifică, descriu și evaluează impactul unor astfel de politici asupra acestor procese, în special în domeniile planificării teritoriale și amenajării teritoriului, transporturilor, energiei, agriculturii, dezvoltării rurale, silviculturii, extracției materiilor prime, comerțului și industriei, politiciii produselor, turismului, schimbărilor climatice, mediului înconjurător, naturii și cadrului natural. Statele membre fac publice aceste informații.	În procesul de dezvoltare a politicilor sectoriale care pot accelera sau reduce procesele de degradare a solului, statele membre identifică, descriu și evaluează impactul unor astfel de politici asupra acestor procese, în special în domeniile planificării teritoriale și amenajării teritoriului, transporturilor, energiei, agriculturii, dezvoltării rurale, silviculturii, extracției materiilor prime, comerțului și industriei, politiciii produselor, turismului, schimbărilor climatice, mediului înconjurător, naturii și cadrului natural. Statele membre fac publice aceste informații. <u>În elaborarea politicii și dispozițiilor UE, Comisia realizează integrarea externă în ceea ce privește problematica solului.</u>

Expunere de motive

CoR își exprimă satisfacția față de practica integrării externe, așa cum este descrisă în articolul 3. Comitetul consideră că aceasta nu ar trebui să fie o obligație numai pentru statele membre, ci și pentru UE.

Recomandarea 3

Articolul 6

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
1. În termen de cinci ani de la [data transpunerii], statele membre identifică zonele de pe teritoriul lor național, la nivelul corespunzător, pentru care există probe clare sau motive întemeiate de suspiciune că unul sau mai multe dintre următoarele procese de degradare a solului au avut loc sau este posibil să aibă loc în viitorul apropiat, numite în continuare „zonele de risc”: a) eroziune eoliană sau hidrică; b) pierderea materiei organice provocată de o tendință descendentă și constantă a fracționării organice a solului, excluzând plantele nedescompuse și reziduurile animale, produșii lor de descompunere parțială și biomasa solului; c) compactare prin creșterea densității brute a solului și scăderea porozității acestuia; e) salinizare prin acumularea în sol a sărurilor solubile; f) alunecări de teren provocate de declivitate, mișcări de la rapid moderate la rapide ale maselor de sol și pietriș. În sensul acestei identificări, statele membre utilizează, pentru fiecare dintre procesele de degradare a solului, cel puțin elementele menționate în anexa I și analizează contribuția acestor procese la amplificarea emisiilor de gaze cu efect de seră și a deșertificării. 2. Zonele de risc identificate în conformitate cu alineatul (1) sunt făcute publice și revizuite cel puțin o dată la zece ani.	1. În termen de cinci ani de la [data transpunerii], statele membre identifică zonele de pe teritoriul lor național, la <u>nivelul administrativ și geografic pe care îl consideră corespunzător</u>, pentru care există probe clare sau motive întemeiate de suspiciune că unul sau mai multe dintre următoarele procese de degradare a solului au avut loc sau este posibil să aibă loc în viitorul apropiat, numite în continuare „zonele de risc”: a) eroziune eoliană sau hidrică; b) pierderea materiei organice provocată de o tendință descendentă și constantă a fracționării organice a solului, excluzând plantele nedescompuse și reziduurile animale, produșii lor de descompunere parțială și biomasa solului; c) compactare prin creșterea densității brute a solului și scăderea porozității acestuia; e) salinizare prin acumularea în sol a sărurilor solubile; f) alunecări de teren provocate de declivitate, mișcări de la rapid moderate la rapide ale maselor de sol și pietriș. În sensul acestei identificări, statele membre <u>efectuează o analiză rapidă, utilizează</u> pentru fiecare dintre procesele de degradare a solului, <u>cel puțin</u> pentru a determina care procese nu sunt relevante pentru (porțiunea din) solul din statul membru în cauză. <u>În privința celorlalte procese de degradare a solului, se întocmește o listă care stabilește zonele cu potențial de risc. Zonele clasificate în final ca fiind zone de risc se determină prin examinarea atentă a inventarului zonelor cu potențial de risc și, în acest sens, se utilizează cel puțin elementele menționate în anexa I și vor fi</u> se analizează contribuția acestor procese la amplificarea emisiilor de gaze cu efect de seră și a deșertificării. 2. Zonele de risc identificate în conformitate cu alineatul (1) sunt făcute publice și <u>revizuite</u> actualizate cel puțin o dată la zece ani.

Expunere de motive

Articolul 6 alineatul (1): Statelor membre le revine sarcina de a determina nivelurile administrativ și geografic implicate în identificarea zonelor de risc. Alegerea măsurilor de adoptat în zonele de risc este o decizie politică luată de statul membru. Înainte de identificarea zonelor de risc, ar trebui realizată o analiză rapidă pentru a exclude unele aspecte. Investigațiile ulterioare trebuie justificate. Pe baza procedurii inițiale de eliminare, se poate efectua o identificare mai precisă a zonelor de risc, pe baza elementelor enumerate în anexa I. Spre exemplu, poate fi citat cazul materiei organice. În zonele agricole, conținutul de materie organică diferă de la parcelă la parcelă (zone eterogene). Conținutul organic are nevoie de perioade lungi de timp pentru a se regenera și acest proces are loc adesea la nivelul parcelelor individuale. Acest aspect trebuie abordat, în principal, prin intermediul respectării reglementărilor și a bunelor practici agricole.

Articolul 6 alineatul (2): Termenul „revizuite” utilizat de Comisie sugerează că lista zonelor de risc trebuie analizată cu atenție o dată la zece ani. Ceea ce este important, cu toate acestea, este ca statele membre să mențină un bun sistem de monitorizare, cu ajutorul căruia inventarul zonelor de risc să fie actualizat o dată la zece ani.

Recomandarea 4

Articolul 8

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
1. În scopul protejării funcțiilor solului prevăzute în articolul 1 alineatul (1), statele membre întocmesc, pentru zonele de risc identificate conform articolului 6, la nivelul corespunzător, un program de măsuri ce include cel puțin obiective de reducere a riscurilor, măsurile corespunzătoare pentru atingerea acelor obiective, un calendar de aplicare a măsurilor și o estimare a fondurilor publice și private necesare pentru finanțarea acestora. 2. În procesul de întocmire și revizuire a programelor de măsuri prevăzute la alineatul (1), statele membre acordă atenția necesară impactului social și economic al măsurilor avute în vedere. Statele membre se asigură că măsurile sunt eficiente din punctul de vedere al costurilor, fezabile din punct de vedere tehnic și evaluează impactul acestora, inclusiv din punctul de vedere al costurilor, înaintea momentului introducerii programelor de măsuri. Statele membre menționează, în programele de măsuri, modul în care se vor aplica măsurile și cum vor contribui acestea la îndeplinirea obiectivelor de mediu stabilite. 3. Acolo unde o zonă este supusă riscului din cauza unor procese simultane de degradare a solului, statele membre pot adopta un program unic, în care obiectivele corespunzătoare de reducere a riscurilor sunt elaborate pentru toate riscurile identificate, împreună cu măsurile corespunzătoare pentru atingerea acelor obiective. 4. Programul de măsuri trebuie elaborat în termen de șapte ani de la [data transpunerii] și se aplică în termen de opt ani după acea dată. Programul de măsuri este făcut public și se revizuieste cel puțin o dată la cinci ani.	1. În scopul protejării funcțiilor solului prevăzute în articolul 1 alineatul (1), statele membre întocmesc, pentru zonele de risc identificate conform articolului 6, la nivelul <u>administrativ și geografic pe care îl consideră</u> corespunzător, un program de măsuri ce include cel puțin obiective de reducere a riscurilor, măsurile corespunzătoare pentru atingerea acelor obiective, un calendar de aplicare a măsurilor și o estimare a fondurilor publice și private necesare pentru finanțarea acestora. 2. În procesul de întocmire și revizuire a programelor de măsuri prevăzute la alineatul (1), statele membre acordă atenția necesară impactului social și economic al măsurilor avute în vedere, <u>precum și impactului asupra siguranței și patrimoniului arheologic, geomorfologic și geologic.</u> Statele membre se asigură că măsurile sunt eficiente din punctul de vedere al costurilor, fezabile din punct de vedere tehnic și evaluează impactul acestora, inclusiv din punctul de vedere al costurilor, înaintea momentului introducerii programelor de măsuri. Statele membre menționează, în programele de măsuri, modul în care se vor aplica măsurile și cum vor contribui acestea la îndeplinirea obiectivelor de mediu stabilite. 3. Acolo unde o zonă este supusă riscului din cauza unor procese simultane de degradare a solului, statele membre pot adopta un program unic, în care obiectivele corespunzătoare de reducere a riscurilor sunt elaborate pentru toate riscurile identificate, împreună cu măsurile corespunzătoare pentru atingerea acelor obiective. 4. Programul de măsuri trebuie elaborat în termen de <u>șapte cinci ani</u> de la [data transpunerii] <u>data publicării de către Comisia Europeană a setului de măsuri orientative menționat în articolul 17 alineatul (2) și se aplică în termen de opt patru ani după acea dată.</u> Programul de măsuri este făcut public și se revizuieste cel puțin o dată la cinci ani.

Expunere de motive

Articolul 8 alineatul (2): În opinia CoR, nu este suficient să se acorde importanță doar impactului economic și social. Impactul asupra siguranței și a patrimoniului geomorfologic, geologic și arheologic este, de asemenea, important.

Măsurile vor fi finanțate de către statele membre. Nu este necesară, prin urmare, o directivă UE prin care statelor membre să li se ceară să ia măsuri de eficientizare a costurilor.

Articolul 8 alineatul (4): În propunerea de directivă, Comisia consideră ca punct de pornire data la care directiva intră în vigoare. Înainte ca autoritățile naționale, locale și regionale să elaboreze și să pună în aplicare măsurile, ele trebuie, totuși, să fie în posesia informațiilor adecvate cu privire la posibilitățile existente. Elaborarea unui set de măsuri orientative, de eficientizare a costurilor, pe baza cărora autoritățile în cauză să își poată formula politica, este o cerință esențială în acest context (a se vedea recomandările 9 și 10). Aceasta va furniza o valoare adăugată semnificativă Comisiei Europene. CoR consideră, prin urmare, că data publicării setului amintit de măsuri orientative constituie un punct de pornire mai indicat.

Recomandarea 5

Articolul 10

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
1. Statele membre, conform procedurii prevăzute în articolul 11, identifică zonele de pe teritoriul lor național în care există o prezență confirmată, cauzată de om, a unor substanțe periculoase, la un asemenea nivel încât statele membre consideră că reprezintă un risc semnificativ la adresa sănătății umane sau a mediului înconjurător, numite în continuare „zone contaminate”. Riscul se evaluează luând în considerare utilizarea curentă și aprobată pentru viitor a terenului. 2. Statele membre întocmesc un inventar național al zonelor contaminate, numit în continuare „inventarul”. Inventarul se face public și se revizuieste cel puțin o dată la cinci ani.	1. Statele membre, conform procedurii prevăzute în articolul 11, identifică zonele de pe teritoriul lor național în care există o prezență confirmată, cauzată de om, a unor substanțe periculoase la un asemenea nivel încât statele membre consideră că reprezintă un risc semnificativ la adresa sănătății umane sau a mediului înconjurător, numite în continuare „zone contaminate”. Riscul se evaluează luând în considerare utilizarea curentă și aprobată pentru viitor a terenului. 2. Statele membre întocmesc un inventar național al zonelor contaminate, numit în continuare „inventarul”. Inventarul se face public și, <u>dacă este cazul, se revizuieste actualizează cel puțin o dată la cinci ani.</u>

Expunere de motive

Termenul „revizuieste” utilizat de Comisie sugerează că lista zonelor contaminate trebuie analizată cu atenție o dată la cinci ani. Este important, cu toate acestea, ca statele membre să mențină un bun sistem de monitorizare, cu ajutorul căruia inventarul zonelor de risc să fie actualizat o dată la cinci ani.

Recomandarea 6

Articolul 11

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
1. Fiecare stat membru desemnează o autoritate competentă responsabilă cu identificarea zonelor contaminate. 2. În termen de cinci ani de la [data transpunerii], autoritățile competente identifică amplasarea cel puțin a zonelor în care activitățile potențial poluante ale solului menționate în anexa II au loc sau au avut loc în trecut. În acest sens, activitățile menționate la punctul 2 din anexa II se iau în considerare independent de limitele specificate în anexa I la Directiva 96/61/CE a Consiliului, cu excepția activităților microîntreprinderilor, definite în articolul 2 punctul 3 din anexa la Recomandarea Comisiei 2003/361/CE, și a celor de creștere a animalelor. Identificarea se revizuieste la intervale de timp regulate. 3. Conform următorului calendar, autoritățile competente măsoară nivelurile concentrațiilor substanțelor periculoase din zonele identificate conform paragrafului 2 și, acolo unde nivelurile au o asemenea valoare încât există suficiente motive pentru a considera că reprezintă un risc semnificativ la adresa sănătății umane sau a mediului înconjurător, se efectuează o evaluare a riscurilor la fața locului în acele zone: a) în termen de cinci ani de la [data transpunerii], pentru cel puțin 10 % din zone; b) în termen de 15 ani de la [data transpunerii], pentru cel puțin 60 % din zone; c) în termen de 25 de ani de la [data transpunerii], pentru restul zonelor.	1. Fiecare stat membru desemnează o autoritate competentă responsabilă cu identificarea zonelor contaminate. 2. În termen de cinci ani de la [data transpunerii], autoritățile competente identifică amplasarea cel puțin a zonelor în care activitățile potențial poluante ale solului menționate în anexa II au loc sau au avut loc în trecut. În acest sens, activitățile menționate la punctul 2, anexa II se iau în considerare independent de limitele specificate în anexa I la Directiva 96/61/CE a Consiliului, cu excepția activităților microîntreprinderilor, definite în articolul 2 punctul 3 din anexa la Recomandarea Comisiei 2003/361/CE, și a celor de creștere a animalelor. Identificarea se revizuieste <u>actualizează</u> la intervale de timp regulate. 3. Conform următorului calendar, autoritățile competente măsoară nivelurile concentrațiilor substanțelor periculoase din zonele identificate conform paragrafului 2 <u>se asigură că există o imagine clară a contaminării zonelor identificate conform metodei descrise în articolul 11 alineatul (2) și, acolo unde nivelurile au o asemenea valoare încât există suficiente motive pentru a considera că reprezintă un risc semnificativ la adresa sănătății umane sau a mediului înconjurător, se asigură că se efectuează o evaluare a riscurilor la fața locului în acele zone:</u>

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
	a) în termen de cinci ani de la [data transpunerii], pentru cel puțin 10 % din zone; b) în termen de 15 ani de la [data transpunerii], pentru cel puțin 60 % din zone; c) în termen de 25 de ani de la [data transpunerii], pentru restul zonelor.

Expunere de motive

Autoritățile competente sunt responsabile cu identificarea zonelor contaminate și a oricărui risc pe care acestea îl reprezintă pentru sănătatea umană și pentru mediul înconjurător. Aceasta nu presupune însă că autoritățile competente trebuie să efectueze ele însele verificări în zonele în cauză. În general, se consideră că, inițial, partea responsabilă pentru contaminare, proprietarul sau utilizatorul terenului întocmește o imagine clară a contaminării. În cazurile în care nu mai este posibilă contactarea nici uneia dintre părți cu privire la contaminare, autoritățile competente pot decide să efectueze verificările ele însele.

Recomandarea 7

Articolul 12

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
2. Raportul privind starea solului va fi emis de către un organ autorizat sau o persoană numită de către statul membru. Acesta include cel puțin următoarele detalii: a) istoricul locației, disponibil din documente oficiale; b) o analiză chimică prin care se determină nivelurile de concentrație a substanțelor periculoase în sol, limitată la acele substanțe care au legătură cu activitatea potențial poluantă din zonă; c) nivelurile de concentrație pentru care există suficiente motive pentru a considera că substanțele periculoase în cauză reprezintă un risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediul înconjurător.	2. Raportul privind starea solului va fi emis de către un organ autorizat sau o persoană numită de către statul membru. Acesta include cel puțin următoarele detalii: a) istoricul locației, disponibil din documente oficiale; b) o analiză chimică prin care se determină nivelurile de concentrație a substanțelor periculoase în sol, limitată la acele substanțe care au legătură cu activitatea potențial poluantă din zonă; c) nivelurile de concentrație pentru care există suficiente motive pentru a considera că substanțele periculoase în cauză reprezintă un risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediul înconjurător. <u>Se ține seama, în acest context, de (a) politica statului membru respectiv cu privire la combaterea riscurilor și remediarea solului și (b) de condițiile locale specifice ale solului.</u>

Expunere de motive

Se poate deduce din articolul 12 alineatul (2) litera (c) că există o singură listă a nivelurilor de concentrație care reprezintă riscuri. În opinia CoR, orice riscuri la adresa sănătății umane și a mediului înconjurător depind de modul în care este utilizată zona în cauză. Mai mult, această utilizare se poate modifica în urma vinderii terenului.

Dacă există intenția ca raportul de stare a solului să includă o apreciere a posibilelor riscuri ale zonei în cauză, trebuie realizată o evaluare a riscului, care să ia în considerare utilizarea curentă și aprobată pentru viitor a terenului.

Modelul raportului de stare a solului trebuie să permită posibilitatea de a interpreta datele, luând în considerare politica statului membru în cauză cu privire la combaterea riscurilor și remediarea solului.

Recomandarea 8

Articolul 13

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
<i>Articolul 13</i> Remedierea 1. Statele membre se asigură că zonele contaminate incluse în listele lor sunt remediate. 2. Remedierea constă în acțiuni asupra solului menite să asigure îndepărtarea, controlul, îngrădirea sau reducerea contaminanților, astfel încât zona contaminată, luând în considerare utilizarea ei curentă și aprobată pentru viitor, să nu mai reprezinte un risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediul înconjurător. 3. Statele membre creează mecanisme corespunzătoare pentru a finanța remedierea zonelor contaminate pentru care, în conformitate cu principiul poluatorul plătește, persoana responsabilă pentru poluare nu poate fi identificată sau nu poate fi făcută răspunzătoare în conformitate cu legislația comunitară sau națională sau nu poate fi constrânsă să suporte costurile remedierii.	<i>Articolul 13</i> Remedierea 1. Statele membre se asigură că zonele contaminate incluse în listele lor sunt remediate. 2. Remedierea constă în acțiuni asupra solului menite să asigure îndepărtarea, controlul, îngrădirea sau reducerea contaminanților, astfel încât zona contaminată, luând în considerare utilizarea ei curentă și aprobată pentru viitor, să nu mai reprezinte un risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediul înconjurător. <u>3. Înainte de începerea lucrărilor efective de remediere, se pot lua măsuri temporare, cu condiția ca acestea să excludă posibilitatea de contact cu substanțele poluante, să fie justificate corespunzător și să nu dureze prea mult timp.</u> 4.3. Statele membre creează mecanisme corespunzătoare pentru a finanța remedierea zonelor contaminate pentru care, în conformitate cu principiul poluatorul plătește, persoana responsabilă pentru poluare nu poate fi identificată sau nu poate fi făcută răspunzătoare în conformitate cu legislația comunitară sau națională sau nu poate fi constrânsă să suporte costurile remedierii. <u>Se pot utiliza și alte fonduri UE disponibile pentru finanțarea remedierii.</u>

Expunere de motive

Măsurile propriu-zise de remediere pot fi amânate, cu condiția ca o asemenea abordare să fie rațională din punctul de vedere al mediului înconjurător, dacă aceste măsuri pot fi aplicate într-o manieră care să eficientizeze costurile în combinație cu alte activități, precum amenajarea teritoriului (proiecte de construcție etc.). Dacă măsurile de remediere propriu-zise sunt amânate, trebuie adoptate măsuri de siguranță temporare.

Recomandarea 9

Articolul 16

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
1. În termen de opt ani de la [data transpunerii] și la fiecare cinci ani după aceasta, Statele membre pun următoarele informații la dispoziția Comisiei: a) un rezumat al inițiativelor luate conform articolului 5; b) zonele de risc desemnate conform articolului 6 alineatul (1); c) metodologia utilizată pentru identificarea riscurilor, conform articolului 7; d) programul de măsuri adoptat conform articolului 8, precum și o evaluare a eficienței măsurilor de reducere a riscului și a incidenței proceselor de degradare a solului; e) rezultatul identificării conform articolului 11 alineatele (2) și (3) și inventarul zonelor contaminate întocmit conform articolului 10 alineatul (2); f) strategia națională de remediere adoptată conform articolului 14; g) un rezumat al inițiativelor luate conform articolului 15 pentru sensibilizarea opiniei publice.	1. În termen de opt ani de la [data transpunerii] și la fiecare cinci ani după aceasta, statele membre pun următoarele informații la dispoziția Comisiei <u>acordă Comisiei accesul la datele din care pot fi obținute următoarele informații:</u> a. un rezumat al inițiativelor luate conform articolului 5; a-b) <u>a)</u> zonele de risc desemnate conform articolului 6 alineatul (1); b e) <u>b)</u> metodologia utilizată pentru identificarea riscurilor, conform articolului 7; d) <u>c)</u> programul de măsuri adoptat conform articolului 8, precum și o evaluare a eficienței măsurilor de reducere a riscului și a incidenței proceselor de degradare a solului; c e) <u>d)</u> rezultatul identificării conform articolului 11 alineatele (2) și (3) și inventarul zonelor contaminate întocmit conform articolului 10 alineatul (2);

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
	(f) strategia națională de remediere adoptată conform articolului 14; (g) un rezumat al inițiativelor luate conform articolului 15 pentru sensibilizarea opiniei publice. <u>2. În termen de cinci ani de la elaborarea setului de măsuri orientative conform articolului 17 alineatul (2) și la fiecare cinci ani după aceasta, statele membre acordă Comisiei accesul la datele din care pot fi obținute următoarele informații:</u> <u>a) un rezumat al inițiativelor luate conform articolului 5;</u> <u>b) programul de măsuri adoptat conform articolului 8, precum și o evaluare a randamentului măsurilor de reducere a riscului și a incidenței proceselor de degradare a solului;</u> <u>c) strategia națională de remediere adoptată conform articolului 14;</u> <u>d) un rezumat al inițiativelor luate conform articolului 15 pentru sensibilizarea opiniei publice.</u> <u>3. Statele membre își pot utiliza propriile sisteme pentru furnizarea informațiilor prevăzute în paragrafele 1 și 2.</u>

Expunere de motive

Acest articol definește un număr mare de cerințe de raportare și autoritățile locale, în principal, sunt cele care trebuie să respecte aceste cerințe. Comitetul consideră că aceasta constituie o povară administrativă disproporționată impusă municipalităților și regiunilor. Comitetul propune, prin urmare, ca statele membre să-și utilizeze propriile sisteme de raportare și Comisiei Europene să i se acorde accesul la aceste informații. În textul Comisiei, informațiile solicitate conform paragrafelor a), b), c), d), e), f) și g) sunt descrise în mod similar. Informațiile solicitate se furnizează în termen de opt ani de la intrarea în vigoare a directivei. Comitetul preferă o subdivizare a tipului de informații și propune următoarele etape:

- 1) Statele membre identifică zonele de risc și întocmesc un inventar (a se vedea paragrafele b), c) și e) din textul Comisiei);
- 2) Comisia Europeană elaborează un set de măsuri orientative, conform articolului 17 (a se vedea recomandarea 10);
- 3) Statele membre elaborează un pachet de măsuri (a se vedea paragrafele a), d), f) și g) din textul Comisiei).

Statele membre pot elabora și adopta un astfel de pachet de măsuri dacă posedă suficiente noțiuni și cunoștințe despre protecția solului. Cunoștințele sunt, de aceea, o cerință prealabilă necesară pentru îndeplinirea obligațiilor de la literele a), d), f) și g) din textul Comisiei. Experiența acumulată în cazul directivei-cadru privind apa, precum și a legislației comunitare cu privire la calitatea aerului a arătat că setul de măsuri orientative care să reflecte toate cunoștințele, posibilele soluții și bunele practici ar trebui să fie elaborat de către Comisia Europeană înainte ca statele membre să fie obligate să își elaboreze propriile pachete de măsuri. Aceasta se aplică în mod special paragrafului 1 litera a) din textul Comisiei referitor la impermeabilizare. Există o considerabilă lipsă de claritate în privința măsurilor care ar putea preveni sau reduce impermeabilizarea. Ar putea fi găsite soluții în domeniile amenajării teritoriului, tehnologiei construcțiilor și acordurilor financiare.

Recomandarea 10

Articolul 17

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
În termen de un an de la [intrarea în vigoare], Comisia creează o platformă pentru schimbul de informații între statele membre și părțile interesate în identificarea zonelor de risc conform articolului 6 și în metodologiile de evaluare a riscului pentru zone contaminate aflate în uz sau în curs de elaborare.	1. În termen de un an de la [intrarea în vigoare], Comisia creează o platformă pentru schimbul de informații între statele membre și părțile interesate în identificarea zonelor de risc conform articolului 6 și în metodologiile de evaluare a riscului pentru zone contaminate aflate în uz sau în curs de elaborare. 2. În termen de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, Comisia Europeană realizează activitățile anunțate în strategia tematică pentru protecția solului referitoare la strategia de aplicare a directivei. Scopul acestor activități este, printre altele: a) elaborarea unui set de măsuri orientative, inclusiv a unui rezumat al măsurilor de eficientizare a costurilor, pe care statele membre le vor putea aplica după propria dorință; b) elaborarea unui set de măsuri orientative referitoare la practicile recomandate pentru reducerea efectelor negative ale impermeabilizării solului. 3. Acolo unde, pe baza schimbului de informații menționat în paragraful 1 al prezentului articol, se identifică o nevoie de armonizare a metodologiilor de evaluare a riscului de contaminare a solului, Comisia propune, în conformitate cu articolul 251 din Tratatul CE, criterii comune pentru evaluarea riscurilor de contaminare a solului.

Expunere de motive

Alineatul (2): În strategia tematică pentru protecția solului, Comisia Europeană propune să realizeze acțiuni pentru identificarea celor mai bune practici. Comisia a declarat că nouă din cele 25 de state membre și-au elaborat o politică a solului. Inițiativele autorităților naționale, regionale și locale sunt esențiale pentru succesul strategiei europene a solului. Existența unui set de orientări pentru măsuri de eficientizare a costurilor, cu ajutorul cărora aceste autorități își pot elabora politicile, este crucială în acest sens (a se vedea, de asemenea, recomandarea 9).

Alineatul (3): În propunerea Comisiei, acest text se găsește la articolul 18 alineatul (2). Cu toate acestea, luând în considerare procedura Comisiei (a se vedea recomandarea 11) și deoarece este importantă în elaborarea setului de bune practici, această dispoziție a fost mutată la articolul 17.

Recomandarea 11

Articolul 18

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
2. Acolo unde, pe baza schimbului de informații menționat în articolul 17, se identifică o nevoie de armonizare a metodologiilor de evaluare a riscului de contaminare a solului, Comisia adoptă criterii comune pentru evaluarea riscurilor contaminării solului, conform procedurii de reglementare și examinare menționate în articolul 19 alineatul (3).	2. Acolo unde, pe baza schimbului de informații menționat în articolul 17, se identifică o nevoie de armonizare a metodologiilor de evaluare a riscului de contaminare a solului, Comisia adoptă criterii comune pentru evaluarea riscurilor contaminării solului, conform procedurii de reglementare și examinare menționate în articolul 19 alineatul (3).

Expunere de motive

Comitetul consideră că elaborarea de metodologii comunitare de evaluare a situațiilor de risc de contaminare a solului poate fi importantă la un nivel egal de protecție a oamenilor, plantelor și animalelor din Comunitate. Comisia Europeană propune utilizarea procedurii de comitologie în luarea acestor decizii. Comitetul Regiunilor consideră că prezenta decizie are implicații largi pentru sfera legislației solului din UE. Autoritățile locale și regionale ar trebui să fie implicate în luarea de decizii în această problemă. Se propune, prin urmare, ca decizia în privința acestor aspecte să fie lăsată în sarcina unui forum, așa cum se specifică în articolul 17, pentru a permite Parlamentului European și Consiliului de Miniștri să adopte o decizie la o dată ulterioară.

Recomandarea 12

Articolul 21

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
Comisia revizuieste prezenta directivă în termen de cel mult [15 ani de la data intrării în vigoare] și propune, unde este cazul, orice modificare necesară.	Comisia revizuieste prezenta directivă în termen de cel mult [15 ani de la data intrării în vigoare] <u>publicarea setului de măsuri orientative menționat în articolul 17 alineatul (2) și propune, unde este cazul, orice modificare necesară.</u>

Expunere de motive

Textul Comisiei consideră ca punct de pornire momentul în care prezenta directivă intră în vigoare. Cu toate acestea, măsurile autorităților naționale, regionale și locale sunt esențiale pentru succesul strategiei europene a solului. Autoritățile locale și regionale pot decide asupra unei politici doar atunci când au la dispoziție un set de orientări pentru măsuri de eficientizare a costurilor (a se vedea și recomandările 9 și 10). Comitetul consideră, prin urmare, că data publicării măsurilor orientative, respectiv momentul în care statele membre au suficiente cunoștințe pentru a adopta măsuri, este un punct de pornire mai indicat.

Recomandarea 13

Anexa II

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
ANEXA II Lista activităților cu potențial de poluare a solului - Unități în care substanțele periculoase sunt sau au fost prezente în cantități egale cu sau mai mari decât cantitățile indicate în părțile 1 și 2 coloana 2 din anexa I la Directiva 96/82/CE a Consiliului (Seveso). - Activități enumerate în anexa I la Directiva 96/61/CE a Consiliului. - Aeroporturi. - Porturi. - Foste baze militare. - Stații de benzină și de alimentare. - Curățătorii chimice. - Instalații miniere care nu sunt menționate în Directiva 96/82/CE a Consiliului, inclusiv instalațiile extractive pentru deșeuri, astfel cum sunt definite de Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului. - Depozite pentru deșeuri, astfel cum sunt definite de Directiva 1999/31/CE a Consiliului. - Instalații de tratare a apei reziduale. - Conducte pentru transportul substanțelor periculoase.	ANEXA II Lista activităților cu potențial de poluare a solului - Unități în care substanțele periculoase sunt sau au fost prezente în cantități egale cu sau mai mari decât cantitățile indicate în părțile 1 și 2 coloana 2 din anexa I la Directiva 96/82/CE a Consiliului (Seveso). - Activități enumerate în anexa I la Directiva 96/61/CE a Consiliului. - Aeroporturi. - Porturi. - Foste baze militare. - Stații de benzină și de alimentare. - Curățătorii chimice. - Instalații miniere care nu sunt menționate în Directiva 96/82/CE a Consiliului, inclusiv instalațiile extractive pentru deșeuri, astfel cum sunt definite de Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului. - Depozite pentru deșeuri, astfel cum sunt definite de Directiva 1999/31/CE a Consiliului. - Instalații de tratare a apei reziduale. - Conducte pentru transportul substanțelor periculoase, <u>în măsura în care nu au funcții strategice sau militare.</u>

Expunere de motive

Aceste prevederi pot face referire la conductele mari de gaze sau petrol care sunt necesare pentru furnizarea adecvată a surselor de energie, dar și în scopuri militare. Comitetul crede că, din motive de menținere a furnizării de energie și din considerente militare, localizarea acestor conducte nu poate fi făcută publică. Informațiile publice și ușor accesibile cu privire la localizarea acestor conducte pot fi utilizate, în cele din urmă, în scopul unor atacuri teroriste.

Bruxelles, 13 februarie 2007.

Președintele
Comitetului Regiunilor
Michel DELEBARRE

Aviz al Comitetului Regiunilor privind O strategie tematică privind utilizarea durabilă a pesticidelor

(2007/C 146/06)

COMITETUL REGIUNILOR

- salută strategia tematică a Comisiei, deoarece aceasta propune o abordare integrată și holistică a pesticidelor, care necesită în continuare îmbunătățiri la nivelul mediului în acest domeniu;
- regretă faptul că reglementările existente nu au putut împiedica sporirea cantității de reziduuri de pesticide în alimente de-a lungul anilor; salută, din acest motiv, faptul că strategia tematică își propune amplificarea monitorizării reziduurilor de pesticide din alimente;
- consideră că sistemul de grupare în zone propus, inclus în propunerea de regulament, privind punerea pe piață a produselor fitofarmaceutice nu ține suficient cont de factorii geologici, geografici și hidrologici din fiecare zonă. Aceste diferențe înseamnă că riscul infiltrării și scurgerii pesticidelor periculoase este variabil, iar acest lucru trebuie să se reflecte în legislație; regretă că zonele nu iau în considerare standardele existente pentru reglementările privind pesticidele din statele membre;
- consideră că propunerea Comisiei cu privire la obligația recunoașterii reciproce a pesticidelor în cadrul zonelor nu reprezintă soluția ideală, deoarece acest lucru poate duce la agravarea poluării apelor de suprafață cu pesticide;
- consideră că trebuie extinsă baza juridică a regulamentului (COM(2006) 388) în vederea includerii articolului 175 din Tratat, cu privire la mediu;
- solicită elaborarea obiectivelor cantitative pe termen lung pentru reducerea consumului de pesticide.

COMITETUL REGIUNILOR

având în vedere comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European și Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Strategia tematică privind utilizarea durabilă a pesticidelor (COM(2006) 372 final), propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind stabilirea unui cadru de acțiune al Comunității în vederea unei utilizări durabile a pesticidelor (COM(2006) 373 final — 2006/0132 (COD)) și propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind punerea pe piață a produselor fitofarmaceutice (COM(2006) 388 final — 2006/0136 (COD));

având în vedere decizia Comisiei Europene din la 12 iulie 2006 privind consultarea acestora cu privire la aceste documente, adoptată în conformitate cu articolul 265 alineatul (3) (COM(2006) 372 final), articolul 175 alineatul (1), coroborat cu articolul 265 alineatul (1) (COM(2006) 373 final — 2006/0132 (COD)) și articolul 152 alineatul (4) coroborat cu articolul 265 alineatul (1) (COM(2006) 388 final — 2006/0136 (COD)) din Tratatul de instituire a Comunității Europene;

având în vedere decizia Biroului din 25 aprilie 2006 de a încredința Comisiei pentru dezvoltare durabilă sarcina de a elabora un aviz pe această temă;

având în vedere avizul său privind propunerea Comisiei de directivă a Consiliului privind stabilirea unui cadru de acțiune pentru Comunitate în domeniul apei (COM(1997) 49 final — CoR 171/97 fin ⁽¹⁾);

având în vedere avizul său din 6 decembrie 2006 privind comunicarea Comisiei: Limitarea diminuării biodiversității până în 2010 și după 2010, COM (2006) 216 final — CoR 159/2006 fin;

având în vedere proiectul său de aviz (CoR 316/2006 rev. 1) adoptat la 27 noiembrie 2006 de către Comisia pentru dezvoltare durabilă (raportor: **dl Bjørn Dahl**, primar al localității Roskilde, DK/ALDE);

a adoptat prezentul aviz cu ocazia celei de-a 68-a sesiuni plenară, care a avut loc la 13 și 14 februarie 2007 (ședința din 13 februarie):

1. Punctele de vedere ale Comitetul Regiunilor

Observații generale

COMITETUL REGIUNILOR

1.1 **salută** strategia tematică a Comisiei, deoarece aceasta propune o abordare integrată și holistică în privința pesticidelor ce necesită în continuare îmbunătățiri la nivelul mediului în acest domeniu;

1.2 **aproabă** decizia Comisiei privind actualizarea procedurilor și funcțiilor cu privire la Autoritatea europeană pentru securitate alimentară, garantându-se totodată conformitatea reglementărilor UE în acest domeniu cu ultimele descoperiri științifice, fiind în favoarea mediului și sănătății oamenilor;

1.3 **sprijină** obiectivele strategiei tematice privind îmbunătățirea protecției mediului și sănătății prin restrângerea utilizării pesticidelor și încurajarea cercetării privind alternative mai puțin nocive;

1.4 **aproabă** faptul că dispozițiile privind protecția datelor exclud utilizarea datelor provenite din experiențe efectuate pe animale. Acest lucru va garanta că nu se vor repeta inutile teste și va contribui la restrângerea cât de mult posibil a utilizării testelor pe animale;

1.5 **salută faptul** că strategia tematică va crea linii directoare pentru utilizarea pesticidelor în condițiile în care legislația comunitară existentă este inadecvată;

1.6 **salută** faptul că strategia cuprinde instrumente de monitorizare și de elaborare a rapoartelor privind progresele statelor membre în vederea realizării obiectivelor propuse;

1.7 **recunoaște** că utilizarea rezonabilă a pesticidelor poate duce la îmbunătățirea însemnată a productivității, conform analizei de impact efectuată de Comisie (SEC(2006) 894); **recunoaște**, de asemenea, că utilizarea acestor produse continuă să aibă un impact considerabil asupra mediului;

1.8 **recunoaște**, de asemenea, că industria pesticidelor reprezintă un angajator important în UE, oferind în total 26 000 de locuri de muncă; **salută, din acest motiv**, faptul că strategia tematică, conform analizei de impact, va crea încă 3 000 de posturi noi în acest sector, aducând agriculturii câștiguri de minimum 380 milioane euro, asigurând totodată conformitatea strategiei tematice cu obiectivele Strategiei Lisabona;

1.9 **salută faptul** că prin această strategie se încearcă sporirea siguranței în utilizarea pesticidelor, prin verificarea și certificarea echipamentelor, prin încurajarea securizării depozitării pesticidelor, precum și prin măsuri de școlarizare a distribuitorilor și utilizatorilor profesioniști. Astfel este sporită eficacitatea utilizării pesticidelor, în favoarea tuturor părților implicate;

⁽¹⁾ JO C 180, 11.6.1998, p. 38.

1.10 **regretă** faptul că reglementările existente nu au putut împiedica sporirea cantității de reziduuri de pesticide în alimente de-a lungul anilor; **salută, din acest motiv**, faptul că strategia tematică își propune amplificarea monitorizării reziduurilor de pesticide din alimente și **solicită** efectuarea unor teste riguroase în vederea detectării reziduurilor de pesticide prezente în hrana pentru animale și produsele alimentare importate în special din țări în care restricțiile privind utilizarea de pesticide pot fi mai puțin severe;

1.11 **își exprimă satisfacția** pentru faptul că propunerea pentru o directivă-cadru în vederea utilizării durabile a pesticidelor face referire la Directiva-cadru privind apa. Această abordare va consolida unitatea în cadrul eforturilor comune ale UE în domeniul protecției mediului; **cu toate acestea** solicită o trimitere la Directiva-cadru privind apa în propunerea de regulament privind punerea pe piață a produselor fitofarmaceutice;

1.12 **înțelege pe deplin** dorința Comisiei de a spori concurența, dinamismul și liberul schimb în Uniunea Europeană, dar consideră că este esențial ca strategia tematică pentru pesticide să aibă în vedere în primul rând mediul și sănătatea oamenilor;

1.13 **consideră, din acest motiv**, că recomandarea din propunerea de regulament privind o recunoaștere reciprocă obligatorie a pesticidelor, în cadrul celor trei zone, este necorespunzătoare în raport cu reglementările existente. În statele membre din aceeași zonă condițiile sunt diferite, iar fiecare stat membru trebuie să aibă dreptul de continua să aplice norme mai stricte cu privire la pesticide. De pildă, în mai multe state membre, apele subterane netratate sunt utilizate ca apă potabilă. Introducerea obligatorie a pesticidelor, interzise anterior, va pune în pericol această practică, fapt ce ar putea avea consecințe economice asupra autorităților locale și regionale, precum și asupra statelor membre. **Comitetul atrage atenția** asupra faptului că posibilitatea de a bea o apă de calitate de la robinet mărește calitatea vieții.

2. Recomandări ale Comitetului Regiunilor

COMITETUL REGIUNILOR

2.1 **consideră** că sistemul de grupare în zone propus, inclus în propunerea de regulament privind punerea pe piață a produselor fitofarmaceutice nu ține suficient cont de factorii geologici, geografici și hidrologici din fiecare zonă. Aceste diferențe înseamnă că riscul infiltrării și scurgerii pesticidelor periculoase este variabil, iar acest lucru trebuie să se reflecte în legislație; **regretă** că zonele nu iau în considerare standardele existente pentru reglementările privind pesticidele din statele membre; dacă repartizarea pe zone se va menține, va trebui, cel puțin, să fie create mai multe zone. Dacă sistemul de grupare în zone va fi adoptat, este necesară găsirea unei modalități de recunoaștere reciprocă a autorizațiilor privind produsele fitofarmaceutice din

regiunile învecinate aparținând de zone diferite, cu respectarea protecției consumatorilor și mediului;

2.2 **consideră** că propunerea Comisiei cu privire la obligația recunoașterii reciproce a pesticidelor în cadrul zonelor nu reprezintă soluția ideală, deoarece acest lucru poate duce la agravarea poluării apelor de suprafață cu pesticide, constituindu-se într-o amenințare pentru organismele acvatice, precum și, în unele cazuri, pentru populațiile de păsări unice și vertebrate; **consideră** că această abordare nu este compatibilă cu exigențele generale ale Directivei-cadru privind apa, cu privire la necesitatea de a nu agrava situația în zonele acvatice;

2.3 **consideră** că atingerea obiectivului urmărit de recunoașterea reciprocă implică o strânsă colaborare și un schimb de informații între statele membre din zonele respective, în vederea unei verificări neîntârziată a mijloacelor aprobate într-o altă țară din aceeași zonă; **consideră, din acest motiv** că recunoașterea reciprocă a pesticidelor reprezintă un instrument inadecvat; **consideră** că dacă recunoașterea se va menține, vor trebui clarificate consecințele repartizării pe zone, luându-se în considerare necesitatea unei adaptări a zonelor în funcție de condiții;

2.4 **solicită** aplicarea unor criterii mai stricte cu privire la protecția mediului, având în vedere că cele existente sunt insuficiente pentru menținerea nivelului actual ridicat de protecție; **susține**, cu toate acestea, introducerea unor criterii de excludere pentru autorizarea substanțelor active. Aceste criterii sunt acceptabile în ceea ce privește impactul asupra sănătății;

2.5 **consideră** că trebuie extinsă baza juridică a regulamentului (COM(2006) 388) în vederea includerii articolului 175 din Tratat, cu privire la mediu; această măsură va influența chestiunile ulterioare de interpretare, precum și măsurile adoptate de statele membre în ceea ce privește protecția mediului;

2.6 **susține** introducerea unui principiu menit să substituie anumite produse fitofarmaceutice cu altele mai puțin periculoase sau prin metode nechimice;

2.7 **solicită** ameliorarea criteriilor pentru metodele de selecție, în vederea creării posibilității de substituie a mai multor substanțe. De asemenea este necesară ameliorarea reglementărilor pentru ca statele membre să aibă posibilitatea de a substitui produsele fitofarmaceutice pe baza caracteristicilor adjuvanților acestora;

2.8 **solicită** includerea în regulament în grupa substanțelor cu risc ridicat a pesticidelor ce se pot infiltra în apele subterane;

2.9 **solicită** ca autorizația pentru substanțele active din produsele fitofarmaceutice să nu fie acordată pe o perioadă nelimitată după prima prelungire, la finalul perioadei de 10 ani. Neprelungirea autorizației poate avea consecințe negative asupra mediului și sănătății, de pildă, dacă sunt introduse noi exigențe privind informațiile sau noi orientări cu privire la evaluare;

2.10 **se opune** introducerii unei proceduri de autorizare mai flexibile pentru produsele fitofarmaceutice cu conținut de substanțe active, evaluate „cu risc scăzut”. Toate produsele fitofarmaceutice comportă un anumit risc pentru oameni și natură și din acest motiv trebuie să facă obiectul unei proceduri de aprobare;

2.11 **recomandă** ca vânzarea și distribuirea pesticidelor să se efectueze sub supravegherea unui expert acreditat sau a personalului medical competent;

2.12 **solicită** elaborarea obiectivelor cantitative pe termen lung pentru reducerea consumului de pesticide, conform recomandărilor din al 6-lea program-cadru; **solicită**, de asemenea, promovarea metodelor de producție care utilizează în cantități mici sau nu utilizează deloc pesticidele, după cum este cazul fermelor organice;

2.13 **solicită** includerea în articolele 21 și 43 ale regulamentului a unei referințe directe la articolul 4 alineatul (1) din Directiva-cadru privind apa;

2.14 **salută** anvergura procedurii de consultare din cadrul strategiei tematice, cu includerea autorităților locale și regionale; **solicită**, de asemenea, ca acestea să se asocieze mai strâns în grupul de experți pentru strategia tematică, a cărei sarcină este acordarea de consultanță cu privire la procedurile adecvate și monitorizarea aplicării strategiei. Autoritățile locale și regionale trebuie, de asemenea, implicate în elaborarea și punerea în practică a planurilor de acțiune naționale. Datorită cunoștințelor excepționale ale condițiilor locale, autoritățile locale și regionale aduc o contribuție însemnată în cadrul acestei dezbateri, care ar trebui să implice societatea civilă.

Recomandarea 1

Articolul 30 din propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind punerea pe piață a produselor fitofarmaceutice

COM(2006) 388 final — 2006/0136 (COD)

Textul Comisiei Europene	Amendamentul CoR
<i>Articolul 30</i> Conținut 1. Autorizația definește culturile pentru care se vor utiliza produsele fitofarmaceutice și scopul utilizării acestora. 2. Autorizația stipulează cerințele referitoare la punerea pe piață a produselor fitofarmaceutice. Aceste cerințe includ condițiile de utilizare necesare conformării cu condițiile și cerințele din regulamentul de aprobare a substanțelor active, substanțelor fitoprotectoare și a celor cu acțiune sinergică. Autorizația include clasificarea produselor fitofarmaceutice, conform Directivei 1999/45/CE. 3. Cerințele din alineatul (2) pot include: (a) restricționarea produselor cu privire la distribuirea și utilizarea produselor fitofarmaceutice pentru protejarea sănătății distribuitorilor, utilizatorilor și muncitorilor vizati; (b) obligativitatea informării vecinilor care ar putea fi expuși pulberilor eliberate înainte ca produsul să fie utilizat și care au solicitat să fie informați.	<i>Articolul 30</i> Conținut 1. Autorizația definește culturile pentru care se vor utiliza produsele fitofarmaceutice și scopul utilizării acestora. 2. Autorizația stipulează cerințele referitoare la punerea pe piață a produselor fitofarmaceutice. Aceste cerințe includ condițiile de utilizare necesare conformării cu condițiile și cerințele din regulamentul de aprobare a substanțelor active, substanțelor fitoprotectoare și a celor cu acțiune sinergică. Autorizația include clasificarea produselor fitofarmaceutice, conform Directivei 1999/45/CE. 3. Cerințele din alineatul (2) pot include: (a) restricționarea produselor cu privire la distribuirea și utilizarea produselor fitofarmaceutice pentru protejarea sănătății distribuitorilor, utilizatorilor și muncitorilor vizati și a mediului; (b) obligativitatea informării vecinilor care ar putea fi expuși pulberilor eliberate înainte ca produsul să fie utilizat și care au solicitat să fie informați.

Expunere de motive

Este necesară adăugarea termenului „mediu” în textul articolului 30 alineatul (3) pentru a garanta protecția mediului, inclusiv a apelor subterane. Adoptarea recentă a Directivei Parlamentului European și a Consiliului privind protecția apelor subterane stabilește valori limită pentru pesticidele din apele subterane. Propunerea de regulament nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre de conformare cu Directiva privind apele subterane. Din acest motiv, statele membre trebuie să aibă posibilitatea de stabilire a restricțiilor naționale în conformitate cu condițiile naționale la autorizarea produselor fitofarmaceutice, în vederea conformării cu Directiva privind apele subterane.

Recomandarea 2

Articolul 40 din propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind punerea pe piață a produselor fitofarmaceutice**COM(2006) 388 final — 2006/0136 (COD)**

Textul Comisiei Europene	Amendament
Articolul 40 Autorizarea 1. Statul membru căruia îi este prezentată o cerere în temeiul articolului 39 trebuie să autorizeze produsele fitofarmaceutice respective, în aceleași condiții, inclusiv clasificarea, conform Directivei 1999/45/CE, ca statul membru de referință. 2. Prin derogare de la alineatul (1) și făcând obiectul legislației comunitare, pot fi impuse condiții suplimentare, în conformitate cu cerințele articolului 30 alineatul (3).	Articolul 40 Autorizarea 1. Statul membru căruia îi este prezentată o cerere în temeiul articolului 39 trebuie să autorizeze produsele fitofarmaceutice respective, în aceleași condiții, inclusiv clasificarea, conform Directivei 1999/45/CE, ca statul membru de referință. 2. Prin derogare de la alineatul (1) și făcând obiectul legislației comunitare, pot fi impuse condiții suplimentare, în conformitate cu cerințele articolului 30 alineatul (3). 3. Prin derogare de la alineatul (1) și făcând obiectul legislației comunitare, statul membru căruia îi este prezentată o cerere în temeiul articolului 39 poate refuza autorizarea produsului fitofarmaceutic respectiv, dacă există dovezi științifice și tehnice că autorizarea pe teritoriul acestuia nu respectă articolul 29.

Expunere de motive

Adoptarea recentă a Directivei Parlamentului European și a Consiliului privind protecția apelor subterane stabilește valori limită pentru pesticidele din apele subterane. Propunerea de regulament nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre de conformare cu Directiva privind apele subterane.

Propunerea de regulament cu recunoașterea reciprocă obligatorie presupune existența condițiilor „relativ similare” în cadrul aceleiași zone. Cu toate acestea, condițiile pot diferi considerabil. Din acest motiv, este esențială asigurarea posibilității refuzului fiecărui stat membru cu privire la recunoașterea reciprocă, dacă pe teritoriul acestuia autorizarea nu este în conformitate cu Directiva privind apele subterane.

Bruxelles, 13 februarie 2007.

Președintele
Comitetului Regiunilor
Michel DELEBARRE

Aviz al Comitetului Regiunilor privind Inițiativa europeană în materie de transparență

(2007/C 146/07)

COMITETUL REGIUNILOR

- salută inițiativa Comisiei de promovare a transparenței. Instituțiile UE trebuie să depună eforturi deosebite în materie de transparență pentru a fi în continuare responsabile, democratice, eficiente și întotdeauna aproape de nevoile cetățeanului; amintește, în acest context, că dacă UE dorește într-adevăr o sporire a legitimității sale democratice, aceasta presupune, de asemenea, o implicare mai susținută a autorităților regionale și locale în procesul legislativ și decizional;
- regretă totuși că nu se evocă dimensiunea locală și regională în această inițiativă și invită Comisia să acorde mai multă atenție acestui aspect;
- subliniază că UE reprezintă un parteneriat instituțional la niveluri multiple, în cadrul căruia autoritățile regionale și locale sunt implicate în politica europeană la nivel național și european;
- consideră că este necesar să se accentueze încă o dată nevoia de diferențiere, pe de o parte, între consultarea de către instituțiile europene a autorităților regionale și locale alese și, pe de altă parte, grupurile de presiune ce reprezintă interesele specifice;
- salută dialogul continuu și sistematic inițiat de Comisia Europeană cu autoritățile locale și regionale și asociațiile lor europene și naționale în sectoare pentru care acestora le revine responsabilitatea transpunerii și punerii în aplicare; cu toate acestea, consideră că organizarea dialogului poate fi îmbunătățită;
- salută transparența îmbunătățită care se va produce prin înregistrarea grupurilor de presiune;
- nu consideră, totuși, că un acord bazat pe o înregistrare voluntară poate garanta un cadru adecvat pentru asigurarea unei bune transparențe;
- are convingerea că pentru înregistrările ulterioare este importantă asigurarea unei proceduri eficiente și simple. Registrul va fi administrat de Comisia Europeană;
- susține eforturile Comisiei cu privire la sporirea transparenței în utilizarea fondurilor UE și încurajează statele membre să gestioneze fondurile UE conform principiului de „gestionare comună”. Respectarea principiului transparenței în materie de finanțare comunitară este în interesul tuturor beneficiarilor.

COMITETUL REGIUNILOR

AVÂND ÎN VEDERE Cartea verde Inițiativa europeană în materie de transparență a Comisiei Europene (COM(2006) 194 final);

AVÂND ÎN VEDERE decizia Comisiei Europene din 3 mai 2006 de a consulta Comitetul cu privire la această temă, în conformitate cu articolul 265 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene;

AVÂND ÎN VEDERE decizia Biroului din 25 aprilie 2006 de a însărcina Comisia pentru afaceri constituționale, guvernare europeană și pentru spațiul de libertate, securitate și justiție cu întocmirea unui aviz pe această temă;

AVÂND ÎN VEDERE Comunicarea către Comisie a președintelui și membrilor WALLSTRÖM, KALLAS, HÜBNER și FISCHER BOEL: *Propunerea unei inițiative europene în materie de transparență* din 9 noiembrie 2005 ⁽¹⁾;

AVÂND ÎN VEDERE comunicarea Comisiei Europene Pentru o cultură amplificată de consultare și dialog — Principii generale și norme minime aplicabile consultărilor Comisiei cu părțile interesate (COM(2002) 704 final);

AVÂND ÎN VEDERE avizul său din 12 octombrie 2005 privind *O mai bună legislație 2004 și îmbunătățirea legislației cu privire la dezvoltare și locuri de muncă în Uniunea Europeană* (CdR 121/2005 fin) (raportor: dl DELEBARRE, FR/SPE) ⁽²⁾;

AVÂND ÎN VEDERE avizul său din 13 martie 2002 cu privire la Cartea albă a guvernării europene și la Comunicarea cu privire la un nou cadru de cooperare pentru activitățile privind politica de informare și de comunicare a Uniunii Europene (COM(2001) 428 final, COM(2001) 354 final, CdR 103/2001 fin) (raportor: dl DELEBARRE FR/SPE) ⁽³⁾;

AVÂND ÎN VEDERE proiectul de aviz (CdR 235/2006 rev. 1) adoptat la 29 noiembrie 2006 de către Comisia pentru afaceri constituționale, guvernare europeană și pentru spațiul de libertate, securitate și justiție (raportor: **dl Per BØDKER ANDERSEN** (DK/SPE), primarul localității Kolding;

- 1) **întrucât** transparența reprezintă unul dintre elementele-cheie pentru o democrație cu guvernare la niveluri multiple;
- 2) **întrucât** este necesară respectarea mai îndeaproape a principiilor de solidaritate, proporționalitate și proximitate, în scopul întocmirii unei legislații europene simple și clare, ușor accesibile pentru cetățenii Europei;
- 3) **întrucât** este necesară implicarea deplină a autorităților regionale și locale în dezbaterile cheie din agenda europeană, sub patronajul CoR;
- 4) **întrucât**, în condițiile în care autoritățile regionale și locale sunt corect implicate în pregătirea actelor legislative, acestea pot juca un rol esențial în transpunerea și realizarea la nivelul acestora;

a adoptat prezentul aviz cu ocazia celei de-a 68-a sesiuni plenare, care a avut loc la data de 13 și 14 februarie 2007 (ședința din 13 februarie).

Poziții și recomandări ale Comitetului Regiunilor

Comitetul Regiunilor

1. Observații generale

1.1 **salută** inițiativa Comisiei de promovare a transparenței. Lansarea inițiativei europene în materie de transparență reprezintă o etapă importantă pentru Comisie în promovarea transparenței în activitățile instituțiilor UE. Pentru a se menține responsabile și democratice, instituțiile UE trebuie să facă dovada unei transparențe deosebite, eficiente și întotdeauna pregătite să răspundă solicitărilor opiniei publice; **amintește**, în acest context, că dacă UE dorește într-adevăr o sporire a legitimității sale democratice, aceasta trebuie, de asemenea, să implice mai mult autoritățile regionale și locale în procesul legislativ și decizional;

1.2 **consideră** că prin inițiativa europeană în materie de transparență, Comisia Europeană a inițiat o dezbatere necesară și **consideră** că este necesară organizarea acestei dezbateri în prezent, în faza de reflexie și discuții despre viitorul Europei, deoarece forțele funcționale trebuie să se asigure și să demonstreze că UE funcționează de manieră democratică și eficientă. Garantarea transparenței reprezintă un mod decisiv de apropiere a cetățenilor Europei;

1.3 **regretă** totuși că nu se evocă dimensiunea locală și regională în această inițiativă și invită Comisia să acorde mai multă atenție acestui aspect; **amintește** declarația Comisiei din Cartea albă a guvernării europene (2001) cu privire la garantarea luării în considerare a cunoștințelor și condițiilor regionale și locale, în cadrul întocmirii propunerilor politice;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/comm/eti/index_en.htm.

⁽²⁾ JO C 81, 4.4.2006, p. 6-10.

⁽³⁾ JO C 192, 12.8.2002, p. 24-31.

1.4 **salută** decizia luată în perioada președinției finlandeze a Consiliului, din al doilea semestru al anului 2006, cu privire la îmbunătățirea transparenței în lucrările Consiliului. O evoluție pozitivă este constituită de hotărârea Consiliului de deschidere din cadrul proceselor decizionale și de facilitare a accesului la documentele sale; **consideră** totuși că acesta reprezintă primul pas în direcția corectă și **invită** Consiliul la o transparență mai mare față de opinia publică, cu privire la procedurile sale. Aceasta este calea prin care cetățenii vor putea urmări procesul decizional;

1.5 **consideră** că termenul „lobbying necorespunzător” ar trebui definit cât mai clar posibil, astfel încât activitățile celor care fac lobby să poată fi monitorizate, iar abaterile să poată fi sancționate;

1.6 **consideră** că scopul transparenței trebuie să fie acela de apropiere a Uniunii Europene de cetățenii săi; în vederea promovării transparenței și reducerii distanței dintre instituțiile europene și cetățeni, CoR consideră că este extrem de importantă încurajarea unor astfel de măsuri precum cele prezentate în *Planul D pentru democrație, dialog și dezbateri*, care încearcă să facă cunoscute activitățile și competențele Uniunii în rândurile cetățenilor europeni și, în special, în rândurile tinerilor, așa cum intenționează Forumul tineretului.

2. Parteneriat și guvernare la niveluri multiple

2.1 **subliniază** că UE reprezintă un parteneriat instituțional la niveluri multiple, în cadrul căruia autoritățile regionale și locale sunt implicate în politica europeană la nivel statal și european. Cea mai bună metodă de asigurare că o nouă legislație UE este relevantă și realizabilă este reprezentată de consultarea autorităților regionale și locale cu privire la aceste teme, promovând dialogul și forumurile pentru participare și luarea deciziilor. Aceste autorități sunt responsabile pentru aplicarea și transpunerea politicilor UE și contribuie în mod esențial la asigurarea transparenței;

2.2 **recunoaște**, totuși, că nu doar Uniunii Europene îi revine sarcina de garantare a transparenței. Atât statele membre, cât și CoR și toate nivelurile de guvernare reprezentate de acesta ar trebui să ofere un exemplu pozitiv prin furnizarea de prestații administrative eficiente și democratice. În consecință, autoritățile regionale și locale ale statelor membre vor garanta transparența în cadrul propriei administrații.

3. O consultare mai amplă

3.1 **consideră** că este necesar să se accentueze nevoia de diferențiere, pe de o parte, între consultarea de către instituțiile europene a autorităților regionale și locale alese și asociațiile

acestora și, pe de altă parte, grupurile de presiune ce reprezintă interesele specifice; **subliniază** faptul că CoR face parte din guvernarea europeană alături de autoritățile regionale și locale reprezentate de acesta și trebuie să participe direct la toate inițiativele Comisiei Europene privind îmbunătățirea transparenței în procesele decizionale din cadrul Uniunii Europene;

3.2 **invită** Comisia Europeană ca la fiecare propunere cu sau fără caracter legislativ să anexeze o listă a ședințelor organizate și documentelor de poziție primite în vederea elaborării propunerii respective;

3.3 **subliniază** că dialogul structurat dintre Comisie și asociațiile autorităților locale și regionale, dezvoltat pe baza Cărții albe pentru guvernare europeană, reprezintă un pas important în vederea implicării efective a autorităților locale și regionale; **salută** această evoluție și **subliniază** că dorește să joace un rol central în acest domeniu;

3.4 **salută** dialogul continuu și sistematic inițiat de Comisia Europeană cu autoritățile locale și regionale și asociațiile acestora europene și naționale în sectoare pentru care acestora le revine responsabilitatea transpunerii și utilizării. Este importantă dezvoltarea continuă a acestui dialog pentru ca ambele părți implicate să poată profita pe deplin. În acest context este esențială consolidarea dialogului în cadrul realizării propunerilor legislative ce fac referire la autoritățile regionale și locale;

3.5 cu toate acestea **consideră** că organizarea dialogului poate fi îmbunătățită și **propune** următoarele:

- în mod normal au loc patru sesiuni pe an, inclusiv evenimentul anual cu participarea președintelui Comisiei, în vederea garantării unei transparențe politice optime;
- pentru a conferi discuțiilor un caracter mai interactiv și mai spontan, dialogul structurat ar trebui să constituie mai degrabă o ocazie pentru a pune întrebări și a găsi răspunsuri;
- ordinea de zi pentru dialogul structurat să fie întocmită în strânsă cooperare între CoR și autoritățile locale și regionale; iar subiectele de pe ordinea de zi să se concentreze pe aspectele de importanță vitală pentru autoritățile locale și regionale;
- să se stabilească o interfață cu mijloacele de comunicare în masă de la nivel local și regional;
- autoritățile locale și regionale să aibă posibilitatea de a înainta comentarii scrise și de a propune teme de interes general pentru acestea, în concordanță cu ordinea de zi a Uniunii Europene;

- Comisia să aibă posibilitatea elaborării unor comentarii scrise după fiecare reuniune;
- să se pună accent pe urmărirea mai îndeaproape a dialogului structurat prin evaluări periodice și în strânsă cooperare cu Comitetul Regiunilor și cu autoritățile locale și regionale pe care acesta le reprezintă;
- ori de câte ori este cu putință, dialogul să fie orientat mai clar către autoritățile locale și regionale, ce sunt direct vizate de propunerea legislativă respectivă;
- Comisia să intensifice cooperarea și să organizeze audieri cu reprezentanții aleși și experții asociațiilor naționale și europene ale autorităților regionale și locale, prin canale adecvate;

3.6 **invită** Comisia la îmbunătățirea instrumentelor existente ce permit exprimarea de reacții cu privire la avizele sale, ceea ce constituie un răspuns concret la cererea de consultare a Comisiei și la propunerile concrete care au în vedere interesele regionale și locale. În plus, Comisia va trebui cel puțin să explice sau să clarifice motivele pentru care nu ia în considerare recomandările CoR;

3.7 **consideră** că introducerea în anul 2002 a normelor minime pentru consultare a oferit noi posibilități pentru o consultare extinsă a părților interesate și pentru analiza de impact aprofundată, anterior propunerilor legislative. Aceste norme acordă o importanță deosebită autorităților locale și regionale, fapt confirmat în acordul cu privire la cooperarea între Comitetul Regiunilor și Comisia Europeană. Astfel este importantă consultarea la momentul oportun și posibilitatea reală ca părțile interesate să reacționeze cu privire la propunerile legislative;

3.8 **ar dori să vadă** alte forme de consultare directă și prelegislativă a regiunilor și orașelor, care se dezvoltă împreună cu dialogul structurat cu asociațiile autorităților locale și regionale, sub egida Comitetului, astfel încât opiniile părților interesate să se facă auzite constant pe durata elaborării legislației propuse; **semnalează** că, în acest context, consultările au fost prevăzute a fi parte componentă a inițiativei Comisiei din 2002, menită să stabilească normele minime de consultare, iar în acest context, CoR a fost invitat să joace un rol proactiv, prin organizarea de consultări în numele Comisiei (*);

3.9 **regretă** că nu se acordă suficientă atenție dimensiunii teritoriale în Cartea verde a Inițiativei europene în materie de transparență, precum și în noua strategie a analizei de impact; astfel invită Comisia să integreze consultarea autorităților locale și regionale în toate activitățile cu privire la guvernarea pe mai multe niveluri și să extindă metoda consultării, pe care o aplică deja cu succes pentru politica de coeziune, la toate politicile cu impact la nivel regional și local;

3.10 **consideră** că analizele de impact joacă un rol esențial în reducerea sarcinilor administrative de la nivelul autorităților locale și regionale, datorită legislației comunitare, după cum se precizează în proiectul de aviz cu privire la o mai bună legislație (CdR 121/2005);

3.11 **reiterează** opinia conform căreia evaluările preliminare, alături de analiza obiectivelor politice ale unei propuneri legislative și de definire a celor mai adecvate instrumente politice, trebuie să cuprindă și evaluări de impact a actelor legislative, în termeni financiari, la nivel local și regional.

4. Înregistrarea grupurilor de presiune

4.1 **salută** transparența îmbunătățită ca urmare a înregistrării grupurilor de presiune. CoR și membrii acestuia, ca parte a sistemului instituțional al UE, reprezintă o țintă a grupurilor de presiune și consideră că un sistem de înregistrare sau de acreditare ar putea îmbunătăți transparența proceselor politice ale UE;

4.2 **subliniază** că, datorită legitimității lor democratice, autoritățile locale și regionale și asociațiile acestora se deosebesc de grupurile de presiune comerciale sau de cele cu interese specifice. Autoritățile locale și regionale constituie un element din structura europeană de guvernare. Această deosebire trebuie luată în considerare la orice înregistrare. Autoritățile locale și regionale nu vor fi înregistrate ca organizații de lobby, fapt care ar putea face ca distincția dintre rolul acestora și rolul celorlalte organizații de pe listă să nu mai fie clară;

4.3 **nu consideră**, totuși, că un acord bazat pe o înregistrare voluntară poate garanta o bună transparență. Acordurile voluntare nu vor pune capăt, totuși, speculațiilor publicului și nici neîncrederii în consultările dintre instituții și părțile private implicate. Înregistrarea va fi obligatorie pentru accesul grupurilor de presiune la toate instituțiile UE, după cum se desfășoară deja la Parlamentul European;

4.4 **are convingerea** că pentru înregistrările ulterioare este importantă asigurarea unei proceduri eficiente și simple. Registrul va fi administrat de Comisia Europeană. Pentru înregistrarea la toate instituțiile UE ar trebui să existe un singur punct de contact, iar înregistrarea să fie solicitată pentru organizații în întregime, nu pentru persoane. Comitetul dispune deja de informații cu privire la autoritățile regionale și locale și asociațiile reprezentate de acestea, astfel încât autoritățile locale și regionale sau asociațiile acestora nu trebuie să se înregistreze individual. Prin urmare, CoR va putea furniza aceste informații Comisiei pentru ca acestea să se înregistreze la punctul corespunzător din registru;

(*) COM(2002)704, p. 8.

4.5 **consideră** că este necesară menționarea naturii, frecvenței și domeniului solicitat al informațiilor ce trebuie furnizate de organizațiile de lobby.

5. *Dezvăluirea identității beneficiarilor de fonduri comunitare*

5.1 **susține** eforturile Comisiei cu privire la sporirea transparenței în utilizarea finanțărilor UE și încurajează statele membre să utilizeze fondurile UE în cadrul unei „gestiuni repartizate”, precum proiectele fondurilor structurale destinate ameliorării schimbului de practici optime. Respectarea transparenței privind finanțarea comunitară este în interesul tuturor beneficiarilor;

5.2 **salută** inițiativa Comisiei de creare a unei pagini de Internet ce permite accesul la informații cu privire la identitatea beneficiarilor proiectelor și programelor. În vederea furnizării informațiilor similare pentru toți cetățenii statelor membre EU, așadar transparente, informațiile necesare vor fi publicate centralizat de Comisia Europeană. De asemenea, este în interesul cetă-

țenilor UE să li se prezinte lecțiile învățate și inițiativele cu un „chip uman”;

5.3 **salută** propunerea din Cartea verde cu privire la crearea unor proceduri comune pentru întreaga UE, pentru a face cunoscută publicului utilizarea finanțărilor UE.

6. *Revizia regulamentului 1049 privind accesul la documente*

6.1 **își exprimă satisfacția** deoarece în 2001 Comisia a făcut posibil accesul la documentele nepublicate ale instituțiilor și organelor UE, prin intermediul unui registru sau la cerere și **subliniază** ca în 2002 a urmat un Cod de bună conduită administrativă, ce definește regulile pentru accesul public la documente. Ambele inițiative reprezintă progrese esențiale în domeniul politicii de transparență a Comisiei Europene;

6.2 **așteaptă cu interes** revizia prevăzută a regulamentului 1049 și **intenționează** să ia parte la acest proces.

Bruxelles, 13 februarie 2007.

Președintele
Comitetului Regiunilor
Michel DELEBARRE

Aviz al Comitetului Regiunilor: Spre o strategie UE privind drepturile copilului

(2007/C 146/08)

COMITETUL REGIUNILOR

- **salută** comunicarea Comisiei și în special propunerea de elaborare a unei strategii eficiente de promovare și protecție a drepturilor copilului în politicile interne și externe ale UE și de susținere a eforturilor statelor membre în acest domeniu;
- **salută** înființarea unei unități pentru drepturile copilului în cadrul Comisiei și **ia notă** de rolul important acordat coordonatorului pentru drepturile copilului în asigurarea succesului strategiei; dar **speră** că se vor aloca suficiente resurse și că acest coordonator va beneficia de statutul și pârghiile politice necesare îndeplinirii obiectivelor acestei unități; **solicită** clarificarea rolului coordonatorului și a modului în care acesta va contribui la lucrările desfășurate la nivel național;
- **regretă** că nu se acordă o mai mare importanță situației minorilor neînsoțiți, a tinerelor fete, a copiilor cu handicap și a copiilor migranților, a solicitanților de azil și a refugiaților atât în cadrul UE, cât și la nivel mondial; inclusiv acordarea de servicii de îngrijire și protecție tuturor categoriilor de copii menționate anterior;
- **reține** că strategia oferă posibilitatea de a stabili baza unui parteneriat eficient între factorii de decizie, autoritățile locale și regionale și organizațiile non-guvernamentale atât la nivel european, cât și național;
- **regretă** însă că în această comunicare nu se recunoaște rolul unic al autorităților locale și regionale privind prestarea de servicii pentru copii și protejarea drepturilor acestora și **subliniază** că aceste autorități au dorința și capacitatea de a deveni un partener în dezvoltarea și punerea în aplicare a strategiei;
- **recomandă** alocarea resurselor financiare și umane necesare și respectarea angajamentului politic pentru promovarea comunicării și elaborarea unei Cărți verzi și a unei strategii și sugerează ca Parlamentul European să reflecteze la introducerea unei măsuri specifice de finanțare a strategiei și acțiunilor propuse;

COMITETUL REGIUNILOR,

având în vedere Comunicarea Comisiei „Spre o strategie UE privind drepturile copilului” COM(2006) 367 final;

având în vedere decizia Comisiei Europene din 4 iulie 2006 de a consulta Comitetul cu privire la această temă, în conformitate cu articolul 265 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene;

având în vedere decizia președintelui său, din 22 februarie 2006, de a însărcina Comisia pentru afaceri constituționale, guvernanță europeană și spațiul de libertate, securitate și justiție cu elaborarea unui aviz pe această temă;

având în vedere proiectul său de aviz privind situația minorilor neînsoțiți în procesul de migrație — rolul și propunerile autorităților locale și regionale (CdR 136/2006 rev. 2);

având în vedere avizele sale privind Programul de la Haga: Zece priorități pentru următorii cinci ani (CdR 122/2005 fin); privind combaterea traficului de ființe umane (CdR 87/2001 fin), programul DAPHNE II pentru prevenirea violenței împotriva copiilor, tinerilor și femeilor și pentru protejarea victimelor și grupurilor expuse riscurilor (CdR 63/2003) și privind protecția minorităților și politicile de nediscriminare (CdR 53/2006 fin); privind schimbările demografice (CdR 152/2005 fin) și integrarea și migrația (CdR 51/2006 fin);

având în vedere proiectul său de aviz (CdR 236/2006 rev.1) adoptat la 29 noiembrie 2006 de Comisia pentru afaceri constituționale, guvernanță europeană și spațiul de libertate, securitate și justiție (raportor: **Maria Corrigan**, membru al Consiliului comitatului Dun Laoghaire/Rathdown și autorității regionale Dublin);

Întrucât:

- 1) în temeiul Convenției ONU privind drepturile copilului, copiii sunt definiți ca persoane care nu au împlinit vârsta de 18 ani;
- 2) toate statele membre au ratificat Convenția ONU privind drepturile copilului, nici Comisia Europeană, nici Uniunea Europeană nu este sau nu poate fi parte la aceasta;
- 3) în Tratatul UE există baze juridice limitate pentru drepturile copilului, acest lucru are urmări asupra posibilelor resurse bugetare;
- 4) este recunoscut rolul central al familiei și, în special, al părinților, și obligația statelor membre de a-i sprijini pe părinți în îndeplinirea misiunii lor de îngrijire și creștere a copiilor;
- 5) promovarea și protejarea drepturilor copilului și construirea unei societăți nediscriminatorii și receptive la nevoile copilului reprezintă elemente fundamentale pentru viitorul Uniunii Europene;
- 6) implicarea copiilor și tinerilor de la o vârstă fragedă în domeniul public este vitală pentru dezvoltarea unei societăți nediscriminatorii și democratice;
- 7) autoritățile locale și regionale se află în poziția unică de a juca un rol în promovarea și protecția drepturilor copilului, dacă ținem seama că acestea sunt responsabile de mediul fizic, transportul public, accesul la educație, îngrijire medicală, activități de joc și recreere și piața locurilor de muncă pentru tineri; acestea joacă, de asemenea, un rol în monitorizarea condițiilor de viață ale copiilor, de exemplu, prin sistemul de asistență socială și colectarea de informații;

adoaptă în unanimitate prezentul aviz în cea de-a 68-a sesiune plenară, care a avut loc la 13 și 14 februarie 2007 (ședința din 13 februarie):

1. Punctele de vedere ale Comitetului Regiunilor

Comitetul Regiunilor

1.1 **salută** comunicarea Comisiei și în special propunerea de elaborare a unei strategii eficiente de promovare și protecție a drepturilor copilului în politicile interne și externe ale UE și de susținere a eforturilor statelor membre în acest domeniu;

1.2 **recunoaște** că investind acum în copii, investim în viitorul nostru și în aprofundarea și consolidarea în continuare a integrării europene;

1.3 **regretă** impasul în care se află procesul constituțional european, având în vedere că Tratatul constituțional și Carta drepturilor fundamentale recunosc explicit drepturile copilului;

1.4 **salută** recunoașterea faptului că statele membre sunt obligate să respecte tratatele internaționale, în special Convenția ONU privind drepturile copilului (CNUDC), care a fost ratificată de toate statele membre, dar **își exprimă dezamăgirea** că nu se pune un accent mai puternic pe nevoia ca statele membre să-și îndeplinească fără întârziere angajamentele europene și internaționale cu privire la drepturile copilului;

1.5 **salută** recunoașterea faptului că ratificarea cvasi-universală a Convenției ONU privind drepturile copilului oferă o bază deosebit de solidă pentru încheierea de angajamente între Comisia Europeană și țările din afara UE; dar **regretă** că această comunicare nu a ținut seama de posibilitatea de a folosi ratificarea Convenției ONU privind drepturile copilului de toate statele membre ca un cadru pentru încheierea de acorduri între statele membre;

1.6 **salută** înființarea unei unități pentru drepturile copilului în cadrul Comisiei și **ia notă** de rolul important acordat coordonatorului pentru drepturile copilului în asigurarea succesului strategiei; dar **speră** că se vor aloca suficiente resurse și că acest coordonator va beneficia de statutul și pârghiile politice necesare îndeplinirii obiectivelor acestei unități; **solicită** clarificarea rolului coordonatorului și a modului în care acesta va contribui la lucrările la nivel național;

1.7 **susține** acțiunile pe termen scurt propuse de Comisie pentru rezolvarea unor chestiuni urgente, în special înființarea unui număr de telefon unic la nivelul Uniunii Europene, compus din șase cifre, pentru liniile de asistență pentru copii și a unui alt număr de telefon pentru apelurile de urgență pentru copiii dispăruți sau victime ale abuzurilor sexuale și **consideră** că aceste linii de asistență ar trebui să aibă la bază un protocol al cărui obiectiv să fie combaterea răpirilor de copii la nivel internațional. **Consideră**, în continuare, că noile linii de asistență pentru copii nu trebuie să sporească, ci mai degrabă să completeze numărul liniilor de asistență existente la nivel regional și local și că schimbul de bune practici între statele membre ar trebui să faciliteze informarea asupra înființării unor astfel de servicii;

1.8 **ia notă** că această comunicare nu a precizat dacă strategia va respecta standardele minime și va include obiective globale cu scopuri și termene clare;

1.9 **ia notă** că în prezent nu există sisteme capabile să genereze date complete, comparabile și coerente privind indicatorii din diferitele state membre; **amintește** că în prezent se lucrează cu metoda deschisă de coordonare pentru a crea un indicator (sau un set de indicatori) pentru bunăstarea copiilor și date statistice privind sărăcia ca urmare a veniturilor reduse, a privațiunilor materiale și a situației locative; există, de asemenea, numeroase seturi diferite de date la nivelul statelor membre și la nivel local și regional;

1.10 **subliniază** că, în general, copiii nu constituie un grup omogen, nevoile acestora variind, de exemplu, în funcție de vârstă, capacități, sex, apartenența etnică și structura familială;

1.11 **regretă** că nu se acordă o mai mare importanță situației minorilor neînsoțiți, a tinerelor fete, a copiilor cu handicap și a copiilor migranților, a solicitanților de azil și a refugiaților atât în cadrul comunității, cât și la nivel mondial; inclusiv acordarea

de servicii de îngrijire și protecție tuturor categoriilor de copii menționate anterior;

1.12 **regretă** că nu se face nici o referire la asigurarea unor structuri de învățământ preșcolar de calitate pentru copiii sub șase ani, în ciuda priorității pe termen lung a UE de a asigura servicii de îngrijire a copiilor și în ciuda adoptării de către UE a unor obiective cantitative;

1.13 **reține** că strategia oferă posibilitatea de a stabili baza unui parteneriat eficient între factorii de decizie, autoritățile locale și regionale și organizațiile non-guvernamentale atât la nivel european, cât și național;

1.14 **regretă** însă că în această comunicare nu se recunoaște rolul unic al autorităților locale și regionale privind prestarea de servicii pentru copii și protejarea drepturilor acestora și **subliniază** că aceste autorități au dorința și capacitatea de a deveni un partener în dezvoltarea și punerea în aplicare a strategiei;

1.15 **subliniază** că trebuie să se respecte în totalitate principiile subsidiarității și proporționalității la elaborarea strategiei;

1.16 **se declară de acord** cu afirmația conform căreia „mediul de viață al copiilor le influențează situația”; copiii pot fi dezavantajați ca urmare a accesului disproporționat la educație, îngrijire medicală, transport public de calitate, spații amenajate de joc și recreere, informații și șanse de participare la viața socială; și **ar dori să se acorde** mai multă atenție condițiilor de viață din mediul urban și suburban și din alte zone specifice identificate de statele membre;

1.17 **subliniază** că multe autorități locale și regionale se implică direct în finanțarea și punerea în aplicare a politicilor de dezvoltare în țările terțe prin sprijinirea infrastructurii și serviciilor de bază, programelor de înfrățire între autorități, schimbului de experiență și competențe și, de asemenea, că există posibilitatea de a acorda o mai mare atenție drepturilor copilului;

1.18 **salută** afirmația conform căreia copiii au dreptul să-și exprime propriile puncte de vedere privind chestiunile care le afectează existența și **își manifestă satisfacția** față de propunerile de a implica copiii în elaborarea strategiei. Implicarea autorităților locale și regionale și a organizațiilor pentru copii va fi importantă pentru succesul acestei inițiative;

1.19 **salută** studiul recent publicat al Națiunilor Unite privind violența împotriva copiilor ⁽¹⁾. Raportul „solicită statelor să interzică toate formele de violență împotriva copiilor, indiferent de context, inclusiv pedepsele corporale, practicile tradiționale vătămătoare precum căsătoriile precoce și forțate, mutilarea genitală a femeilor și așa-zisele crime de onoare, violența sexuală, tortura și alte tipuri de tratament sau pedeapsă crudă, inumană sau degradantă” ⁽²⁾; **sugerează** luarea în considerare a tuturor concluziilor acestui studiu la elaborarea strategiei.

⁽¹⁾ Acest raport a fost elaborat de un expert independent, Paulo Sérgio Pinheiro, și poate fi consultat pe site-ul: www.violencestudy.org.

⁽²⁾ A șaizeci și una sesiune a ONU, Promovarea și protecția drepturilor copilului, A/61/299.

2. Recomandările Comitetului Regiunilor

Comitetul Regiunilor

2.1 **recomandă** alocarea resurselor financiare și umane necesare și respectarea angajamentului politic pentru promovarea comunicării și elaborarea unei Cărți verzi și a unei strategii și **sugerează** ca Parlamentul European să reflecteze la introducerea unei măsuri specifice de finanțare a strategiei și la acțiunile propuse;

2.2 **subliniază** necesitatea ca autoritățile locale și regionale să fie considerate parteneri esențiali în elaborarea strategiei și Comitetul **solicită** să devină membru al Forumului european pentru drepturile copilului; să fie reprezentat în grupul interinstituțional; și să fie consultat cu privire la evoluția raportului coordonatorului și să se publice acest raport;

2.3 **recomandă** ca strategia să respecte standardele minime și să includă măsuri ambițioase cu scopuri și obiective clare stabilite în urma unei analize detaliate;

2.4 **recomandă** stabilirea unui echilibru în cadrul strategiei între concentrarea acesteia pe situația globală și acțiunile și dialogul din cadrul Uniunii Europene și între statele membre;

2.5 **recomandă** dezvoltarea cu titlu prioritar a unui set de indicatori comparabili și colectarea de date coerente la nivelul statelor membre și, dacă este posibil, la nivel regional;

2.6 **solicită** asigurarea resurselor, sprijinului și mecanismelor adecvate pentru mijlocirea participării copiilor la dezvoltarea strategiei, inclusiv a copiilor proveniți din medii dezavantajate și aparținând minorităților etnice și a copiilor cu handicap. Copiii trebuie să fie implicați de la început în acest proces prin metode adaptate în funcție de vârstă, precum desenul, discuțiile organizate etc. **Admite**, de asemenea, că autoritățile locale și regionale ar putea acționa în sensul mijlocirii consultării copiilor cu privire la politicile relevante elaborate la nivel regional;

2.7 **reiterează** sprijinul său pentru punerea în aplicare a Convenției pentru drepturile copilului din 20 noiembrie 1989; și **subliniază** importanța următoarelor drepturi: libertatea de gândire, conștiință și religie; protecția vieții private; protecția împotriva tuturor formelor de violență, abuz și abandon; dreptul la asistență medicală; dreptul la educație, școlarizare și formare; și protecția minorităților așa cum este prevăzut în avizul său privind integrarea și migrația (CdR 51/2006 fin), cât și dreptul la alimentație și locuințe adecvate;

2.8 în acest context, **insistă** să fie pe deplin recunoscut rolul esențial al autorităților locale și regionale ca principale furnizoare de servicii de bază pentru copii, precum educația și locuințele, îngrijirea copiilor și alte servicii sociale, cât și rolul acestora în planificarea, controlul și menținerea unui mediu fizic

menit să asigure accesul copiilor la locuințe adecvate și corespunzătoare nevoilor lor, cât și la activități de joc și recreere și creșterea acestora într-un mediu sigur;

2.9 **solicită** să se insiste pe necesitatea ca statele membre să-și respecte fără întârziere angajamentele europene și internaționale în vigoare, inclusiv angajamentele legislative și de natură practică, în conformitate cu Convenția ONU privind drepturile copilului, Convenția europeană privind drepturile omului și instrumentele Consiliului Europei. Această activitate va fi inclusă în evaluarea impactului acțiunilor existente ale UE asupra drepturilor copilului;

2.10 **sugerează** ca analiza să vizeze nu numai „evaluarea eficienței acțiunilor existente”, ci să faciliteze și evaluarea progresului statelor membre în respectarea Convenției ONU privind drepturile copilului prin analiza comparativă a datelor, așa cum se menționează în analiza de impact;

2.11 **sugerează** ca analiza să prezinte, de asemenea, dacă toate statele membre au ratificat Convenția de la Haga privind protecția copilului și cooperarea în materia adopțiilor internaționale (1993);

2.12 **recomandă** folosirea metodei deschise de coordonare ca mecanism de angajare între statele membre și de învățare din cele mai bune practici cu privire la punerea în aplicare a Convenției ONU privind drepturile copilului și implicarea totală a autorităților locale și regionale în acest proces;

2.13 **recomandă** ca politicile UE și ale statelor membre să țină seama de diversitatea copiilor și de nevoile diferite ale acestora; de exemplu, copiii dezavantajați ca urmare a amplasamentului geografic, a vârstei, sexului, apartenenței etnice și handicapului. Se va acorda o atenție deosebită impactului sărăciei, marginalizării sociale, handicapului, discriminării și rasismului și situației copiilor aparținând minorităților etnice și refugiaților și implicațiilor de ordin religios, lingvistic și cultural atât în UE, cât și la nivel mondial;

2.14 **sugerează** ca strategia să cuprindă obiective specifice menite să garanteze egalitatea de șanse a copiilor din toate regiunile geografice; acest lucru presupune intensificarea activităților de combatere a sărăciei în rândul copiilor și a dezavantajării sub aspect educațional. Autoritățile locale și regionale vor avea un rol esențial în aceste măsuri;

2.15 **recomandă** ca pe lângă măsurile pe termen scurt să se elaboreze o măsură care să permită colaborarea transnațională între forțele de poliție în vederea verificării dacă personalul sau voluntarii care lucrează cu copiii au cazier judiciar sau nu; **insistă** ca strategia să aibă în vedere înființarea unui registru european de evidență a pedofililor, accesibil forțelor de poliție;

2.16 **insistă** ca strategia să analizeze modalitățile de a dezvolta mai eficient serviciile de asistență familială pentru a preveni abuzurile împotriva copiilor și infanticidul (uciderea copilului de propriul părinte). Această acțiune s-ar putea concentra pe sprijinirea părinților, prevenirea și identificarea la timp a abuzurilor împotriva copiilor, dar și pe acordarea de asistență victimelor abuzurilor și stabilirea unui mecanism de control al cazurilor suspecte de deces infantil pentru a verifica eficiența intervențiilor prelabile ale statului în astfel de situații;

2.17 **recomandă** ca strategia să atragă atenția asupra influenței negative a televiziunii, computerelor și noilor tehnologii asupra copiilor, precum a accesului prin Internet la imagini pentru adulți sau nerecomandate copiilor, dar și asupra naturii sedentare a acestor activități cu efecte directe asupra stilului de viață al copiilor. O altă chestiune o reprezintă influența negativă a publicității și strategiilor de marketing care vizează direct copiii. Ar trebui încurajate măsurile de folosire a tehnologiei în scop educativ, precum programe TV de îmbunătățire a competențelor lingvistice și culturale ale copiilor, care folosesc în special copiii imigranți. Este de asemenea nevoie de măsuri

creative pentru promovarea activităților culturale, precum cititul, muzica și teatrul, la care copiii să aibă acces;

2.18 **solicită** ca programele de formare și instrumentele create în cadrul strategiei să fie disponibile administrațiilor locale și regionale în scopul familiarizării angajaților cu noile instrumente politice și cu cele mai bune practici;

2.19 **recomandă** ca strategia de comunicare să se bazeze pe Convenția ONU pentru drepturile copilului și toate campaniile de informare să fie lansate la nivel regional și local, să fie adaptate în funcție de vârsta copiilor, să fie disponibile în mai multe limbi și accesibile copiilor cu handicap;

2.20 **recomandă** ca ajutorul pentru dezvoltare al Uniunii Europene să aloce un anumit procent din fondurile sale acțiunilor în beneficiul copiilor, iar politica de dezvoltare a autorităților locale și regionale din țări terțe să aibă în vedere transferul competențelor și experienței politice în materie de drepturi ale copilului.

Bruxelles, 13 februarie 2007.

Președintele
Comitetului Regiunilor
Michel DELEBARRE

**Aviz al Comitetului Regiunilor privind Reducerea decalajelor de acces la conexiunea în bandă largă
și Planul de acțiune i2010 pentru e-guvernare**

(2007/C 146/09)

COMITETUL REGIUNILOR

- consideră că disponibilitatea conexiunilor în bandă largă pe întreg teritoriul Uniunii Europene la un preț accesibil reprezintă un factor esențial pentru garantarea calității serviciilor publice oferite cetățenilor, pentru promovarea competitivității și a productivității regiunilor și pentru a permite societății informaționale și a cunoașterii să se dezvolte în mod uniform, în special în zonele care, tradițional, sunt excluse de la această dezvoltare. Este de părere că furnizarea de servicii de conexiuni în bandă largă ar trebui să fie garantată în același mod ca și serviciile de bază, cum ar fi alimentarea cu apă potabilă sau cu energie electrică;
- consideră foarte importante referirile făcute de Comisie la dezvoltarea rurală, la utilizarea fondurilor structurale și evaluarea compatibilității cu reglementările comunitare a proiectelor privind accesul în bandă largă finanțate din fonduri publice;
- speră că noul cadru de reglementare privind comunicațiile electronice va crea o politică a utilizării spectrului radio pentru sprijinirea introducerii tehnologiei wireless în bandă largă;
- sprijină Comisia în cererea sa adresată statelor membre de a intensifica strategiile naționale cu privire la banda largă printr-o mai bună implicare a autorităților locale și regionale în acest demers;
- este de părere că integrarea prin e-guvernare cuprinde atât lupta împotriva excluderii digitale potențiale atunci când serviciile sunt furnizate online (decalaj digital legat de infrastructura și de cultura digitale), cât și dezvoltarea politicilor în favoarea integrării sociale grație tehnologiilor informației și comunicațiilor (IT-C);
- remarcă faptul că utilizarea e-guvernării este menită atât să reorganizeze și să modernizeze serviciile publice, cât și să concretizeze obiectivele de eficiență, bună funcționare, eficiență a costurilor, imparțialitate, transparență, simplificare și participare. Consideră, de asemenea, că există o necesitate clară ca organismele publice să împărtășească între ele cele mai bune practici;
- consideră că este necesară facilitarea cooperării, schimbul de cunoștințe sau împărtășirea soluțiilor care pot fi reutilizate și a inițiativelor menite să amelioreze transparența și participarea publicului la elaborarea deciziilor publice, în special în ceea ce privește procesele decizionale parlamentare.

COMITETUL REGIUNILOR

având în vedere comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Reducerea decalajelor de acces la conexiunea în bandă largă” (COM(2000) 129 final);

având în vedere comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Planul de acțiune i2010 pentru e-guvernare: accelerarea instituirii e-guvernării în Europa, în interesul tuturor” (COM(2000) 173 final);

având în vedere deciziile Comisiei Europene din 20 martie și din 25 aprilie 2006 de consultare a Comitetului în legătură cu ambele subiecte, în conformitate cu articolul 265 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene;

având în vedere decizia adoptată de Birou, la 25 aprilie 2006, de a însărcina Comisia pentru cultură, educație și cercetare cu elaborarea unui aviz asupra celor două subiecte;

având în vedere avizul privind comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor cu privire la „i2010 — O societate informațională pentru creștere și ocuparea forței de muncă” (COM(2005) 229 final) (CdR 252/2005 fin) ⁽¹⁾;

având în vedere avizul privind comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor cu privire la „Conectarea Europei în bandă largă: strategii naționale” (COM(2004) 369 final) (CdR 257/2004 fin) ⁽²⁾;

având în vedere avizul privind comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor cu privire la „Planul de acțiune e-Europa 2005: actualizare” (COM(2004) 380 final) (CdR 193/2004 fin) ⁽³⁾;

având în vedere proiectul de aviz adoptat de către Comisia pentru cultură, educație și cercetare la 30 noiembrie 2006 (CoR 272/2006 rev. 2), [Raportor: **dl Luciano Caveri**, președinte al Regiunii Autonome Valle d'Aosta (IT/ALDE)];

adoptă următorul aviz în cea de-a 68-a sesiune plenară, care a avut loc la 13-14 februarie 2007 (ședința din 13 februarie):

1. Banda largă

Decalaje de acces la conexiunea în bandă largă

COMITETUL REGIUNILOR

1.1 **consideră** că Internetul este una dintre cele mai strălucite inovații ale vremurilor noastre. Potențialul de a genera creștere economică poate aduce beneficii substanțiale, cum sunt crearea de noi tipuri de servicii, deschiderea de noi perspective de investiții și crearea de locuri de muncă, creșterea productivității, reducerea costurilor și îmbunătățirea calității vieții;

1.2 **consideră** că difuzarea tehnologiilor informației are un rol determinant pentru concretizarea strategiilor Lisabona și Göteborg, atât grație ameliorărilor aduse funcționării întreprinderilor existente, cât și stimulării dezvoltării societăților noi sau inovatoare sau contribuției esențiale pe care o au în formarea lucrătorilor și a cetățenilor în general;

1.3 **subliniază** importanța difuzării cât mai largi, la toate nivelurile administrației publice, a tehnologiilor informatice disponibile, în special în domeniile în care organismele publice furnizează servicii directe către cetățeni;

1.4 **subliniază**, cu toate acestea, că serviciile online (în administrație, sănătate, învățământ și achiziții publice online) nu pot fi cu adevărat cuprinzătoare și nu pot deveni mai interactive decât atunci când vor fi disponibile cetățenilor și întreprinderilor din Uniunea Europeană prin conexiuni în bandă largă;

1.5 **consideră**, prin urmare, că disponibilitatea conexiunilor în bandă largă pe întreg teritoriul Uniunii la un preț accesibil reprezintă un factor esențial pentru garantarea calității serviciilor oferite cetățenilor, pentru promovarea competitivității și a productivității regiunilor și pentru a permite societății informaționale și a cunoașterii să se dezvolte pe scară largă, în special în zonele care, tradițional, sunt excluse de la această dezvoltare;

1.6 **salută** referințele explicite pe care le face Comisia la dezvoltarea rurală, inclusiv la posibile linii de finanțare ad hoc, și consideră aceste referințe un indiciu clar al importanței pe care o atribuie Comisia beneficiilor potențiale ale unei mai largi disponibilități a serviciilor de conectare în bandă largă. Aceste beneficii cuprind creșterea competitivității zonelor rurale și dezvoltarea echilibrată a teritoriului — și, în general, a zonelor care suferă de un handicap geografic și natural permanent — precum și înalta valoare adăugată pe care o pot aduce societăților situate, în mod tradițional, în zonele respective;

1.7 **consideră** foarte importante referirile la acțiunile Direcției Generale Politici Regionale, în special în ceea ce privește utilizarea fondurilor structurale, și ale Direcției Generale Concurență, mai exact la evaluarea de către aceasta a compatibilității cu reglementările comunitare a proiectelor privind accesul, în zonele rurale, la serviciile în bandă largă finanțate din fonduri publice;

⁽¹⁾ JO C 192, 16.8.2006, p. 15.

⁽²⁾ JO C 71, 22.3.2005, p. 55.

⁽³⁾ JO C 71, 22.3.2005, p. 59.

1.8 **se teme** că răspândirea conexiunilor în bandă largă riscă să se izbească de fenomenul tipic de piață insuficientă, atunci când operatorii privați consideră că nu sunt rentabile investițiile în infrastructuri pentru zone marginale, rurale, cu densitate redusă de populație sau al căror relief face operațiunile de instalare deosebit de dificile sau de oneroase. Deschiderea și flexibilitatea astfel dovedite transmit un semnal important și de bun augur, ținând seama de rolul esențial pe care conexiunea în bandă largă îl joacă în dezvoltarea socio-economică a acestor zone;

1.9 **subliniază**, în acest sens, că Comitetul Regiunilor a analizat și a discutat, în mai multe rânduri, gama de soluții puse în aplicare de autoritățile locale și regionale din întreaga Europă; concluzia evidentă a fost aceea că nu există nici o soluție universal valabilă. În special, ceea ce este adecvat pentru centrele urbane mari poate să fie complet neadecvat pentru alte zone, slab populate sau caracterizate de exemplu de un relief complex, în care instalarea tuturor tipurilor de servicii ar cere eforturi considerabile;

1.10 **ia notă** de avântul semnificativ luat în ultimii ani de răspândirea conexiunilor în bandă largă. Cu toate acestea, ținând seama de obiectivul comunitar de conectare a cel puțin 90 % din populația Uniunii până în 2010, constată că subzistă o diferență profundă la nivelul infrastructurilor între centrele urbane și periferie, precum și între vechile state membre și cele noi.

1.11 **subliniază**, cu toate acestea, că pragul de acoperire de 90 % nu reprezintă un parametru suficient dacă nu este judecat împreună cu alți factori (repartizarea geografică, densitatea populației). Într-adevăr, în cazul comunităților mici, cum sunt cele din regiunile montane, în care este adesea dificil accesul la servicii de bază (telefonie fixă și mobilă, televiziune terestră etc.), o neacoperire de 10 % poate însemna marginalizarea unor întregi zone geografice cu densitate scăzută a populației;

1.12 **remarcă** faptul că, de altfel, atunci când este vorba despre decalajul de acces la conexiunea în bandă largă, trebuie acordată o deosebită atenție și decalajului dintre răspândirea serviciilor și utilizarea lor efectivă. Atenuarea acestui decalaj presupune adoptarea de măsuri suplimentare la nivel local, altele decât cele tehnice, pentru încurajarea utilizării lor de către persoanele în vârstă și de către grupurile sociale defavorizate sau mai puțin receptive prin tradiție, de exemplu populația rurală (ședințe de formare, punerea la dispoziția publicului a unor puncte de acces etc.);

1.13 **subliniază**, în încheiere, că, în timpul creării infrastructurilor de transport și dezvoltării serviciilor aferente, trebuie acordată toată atenția satisfacerii exigențelor de securitate la toate nivelurile, pentru garantarea unui grad adecvat de protecție și de respectare a vieții private a utilizatorilor.

Situația din noile state membre

COMITETUL REGIUNILOR

1.14 **remarcă** faptul că încă nu sunt disponibile date comparabile celor existente pentru cele cincisprezece state membre

vechi ale UE pentru evaluarea răspândirii, acoperirii și utilizării efective a serviciilor online în bandă largă din noile state membre la nivel regional;

1.15 **invită** Comisia să realizeze o anchetă rapidă asupra stării infrastructurilor în regiunile din noile state membre și în zonele mai puțin urbanizate din cele vechi, pentru a identifica măsurile care trebuie adoptate pentru ridicarea acestora la standardul cerut pentru realizarea obiectivelor Strategiei Lisabona.

Soluțiile tehnologice

COMITETUL REGIUNILOR

1.16 **ia notă cu satisfacție** de inițiativa Comisiei de revizuire a cadrului legislativ privind comunicațiile electronice;

1.17 **speră** că, prin politica de utilizare a spectrului radio bazată pe principiul „neutralității tehnologice”, noul cadru legislativ va aduce garanția unei concurențe nediscriminatorii între operatori și tehnologiile de azi și de mâine, cu respectarea corespunzătoare a principiului subsidiarității. Într-adevăr, tehnologiile wireless recent introduse și care sunt foarte adecvate pentru rezolvarea problemelor de acoperire din regiunile rurale sau al căror relief pune probleme necesită ca o parte suficient de vastă a spectrului să fie pusă la dispoziția conexiunilor în bandă largă;

1.18 **împărtășește pe deplin**, în ceea ce privește spectrul radio, punctul de vedere al Comisiei Europene exprimat în septembrie și noiembrie 2005 și în martie și iunie 2006 referitor la neutralitatea tehnologică, la transparență, la utilizarea eficientă și la promovarea unui mediu concurențial și inovativ, care să permită dezvoltarea de noi tehnologii;

1.19 **împărtășește** opinia Comisiei Europene, care estimează că utilizarea frecvențelor nu ar trebui să se supună logicii conform căreia fiecărei benzi de frecvență ar trebui îi corespundă o tehnologie specifică, destinată unui serviciu anume care îi este atribuit (de exemplu banda de 900 MHz utilizată de telefonie mobilă și de rețelele ETACS);

1.20 **solicită**, prin urmare, Comisiei să se implice în elaborarea unei strategii care să permită o anumită flexibilitate în utilizarea tehnologiei în cadrul unui spectru de frecvențe dat;

1.21 **subliniază** importanța garantării faptului că aplicarea și respectarea noului cadru de reglementare bazat pe neutralitatea tehnologică duce la furnizarea de frecvențe pentru comunicațiile wireless pentru extinderea benzii largi, pentru a se reduce, în felul acesta, decalajul considerabil înregistrat de zonele care suferă de handicapi geografice și naturale permanente;

1.22 **remarcă** faptul că, tocmai în cazul zonelor dezavantajate de geografia lor, tehnologiile care permit conexiunile în bandă largă, cum ar fi WiMAX, ar putea deschide calea către soluții eficiente. În această privință, trebuie menționat, cu titlu de exemplu, faptul că operatorii activi în acest sector pe piața americană investesc la ora actuală sume considerabile în tehnologia wireless.

Justificarea intervenției autorităților publice

COMITETUL REGIUNILOR

1.23 **este de părere** că furnizarea de servicii de conexiuni în bandă largă ar trebui să fie garantată în aceeași măsură ca și cea de servicii de bază, cum ar fi alimentarea cu apă potabilă sau cu energie electrică;

1.24 **remarcă** faptul că, în zonele cu un relief deosebit de complex, cum sunt regiunile care suferă de un handicap geografic și natural permanent, reducerea decalajului de acces la conexiunea în bandă largă necesită investiții mai ridicate decât în zonele de câmpie, astfel încât nu este rezonabil să se creadă că, din punct de vedere economic, aceste investiții sunt rentabile;

1.25 **subliniază** faptul că, prin consultarea publică organizată de Forumul asupra decalajului digital, **s-a confirmat** importanța intervenției publice, indiferent dacă aceasta vine din partea autorităților naționale sau locale sau din partea lumii asociative.

Utilizarea fondurilor europene

COMITETUL REGIUNILOR

1.26 **împărtășește** opinia Comisiei că este esențial ca autoritățile locale și regionale să profite cât mai mult de posibilitățile oferite de fondurile structurale și de Fondul pentru Dezvoltare Rurală, atât pentru furnizarea, cât și pentru utilizarea conexiunilor în bandă largă. Comitetul însuși a subliniat în numeroase ocazii necesitatea unei astfel de abordări și efectele sale pozitive;

1.27 **speră** că Comisia își va defini în mod mai precis orientările privind situațiile în care serviciile de conectare wireless în bandă largă sunt instalate cu ajutorul resurselor provenind din fonduri structurale în regiuni în care există deja astfel de servicii. Din punct de vedere geografic, este practic imposibilă limitarea accesului la aceste servicii — mai ales acolo unde se utilizează noile tehnologii wireless — la zonele cu densitate mică de populație, fără ca serviciile respective să fie disponibile și în zonele mai dens populate, în care sunt, de fapt, deja disponibile;

1.28 **remarcă**, cu toate acestea, faptul că zonele rurale și zonele care suferă de un handicap geografic și natural permanent în care măsurile menite să atenueze decalajul de acces la conexiunea în bandă largă sunt cele mai urgente și care ridică problemele cele mai dificil de rezolvat nu sunt toate zone dezavantajate în sensul criteriilor definite pentru determinarea eligibilității pentru finanțările provenite din fonduri structurale;

1.29 **consideră că este important** să se găsească soluții inovatoare și flexibile pentru intervenții eficiente în aceste zone, indiferent dacă acest lucru se face prin intermediul unor politici care, definite la nivel local și regional, dar coordonate la nivel național și european, sprijină din punct de vedere economic crearea de infrastructuri sau prin intermediul unor orientări care, respectând principiile comunitare privind libera concurență, să permită totuși contracararea efectelor unei piețe insuficiente, care se manifestă în zonele geografice în cauză;

1.30 **subliniază** faptul că, în ceea ce privește extinderea conexiunilor în bandă largă în zonele cu handicap geografic și natural permanent, în care s-a spus că operatorii nu investesc pentru că nu pot obține beneficii de pe urma investițiilor, este dificil să se stabilească forme concrete de parteneriat public-privat sau formule moderne de finanțare a proiectelor, cu excepția cazurilor în care partea preponderentă este asumată din fonduri publice și în care este necesară, prin urmare, găsirea de noi tipuri de stimulente;

1.31 **consideră** că nu este utilă introducerea de facilități fiscale pentru abonați, în măsura în care problema extinderii conexiunilor în bandă largă este mai puțin o problemă de *cerere* și mai mult una de *ofertă*. În opinia sa, este mai utilă conceperea unor eventuale măsuri de încurajare sau a unor facilități fiscale de care să beneficieze proiectele de creare de infrastructuri în zonele cu handicap geografic și natural permanent puse în aplicare de operatorii înșiși, cărora le-ar îmbunătăți astfel curba de randament al investiției;

1.32 **salută**, ținând seama de angajamentul său energic și constant în favoarea schimburilor de bune practici, inițiativa Comisiei de a continua să încurajeze astfel de schimburi și să faciliteze gruparea lor prin intermediul unui Website care, la scară europeană, să servească drept punct de colectare de informații, în special pentru furnizori și pentru autoritățile locale și regionale;

1.33 **consideră**, prin urmare, că este foarte important ca Comisia să vegheze în mod activ la crearea unei sinergii între programele sale sectoriale și acțiunile de finanțare prevăzute prin fondurile structurale și prin Fondul pentru Dezvoltare Rurală.

Strategiile regionale și naționale pentru dezvoltarea conexiunilor în bandă largă

COMITETUL REGIUNILOR

1.34 **sprijină** Comisia în cererea sa adresată statelor membre de a intensifica aplicarea strategiilor de extindere a accesului la banda largă prin implicarea și mai mult a autorităților locale și regionale în acest demers și prin stabilirea unor obiective măsurabile pentru această extindere, în special în ceea ce privește serviciile publice.

2. Planul de acțiune i2010 pentru e-guvernare*Corelarea între banda largă și e-guvernare*

COMITETUL REGIUNILOR

2.1 **împărtășește** opinia Comisiei conform căreia banda largă este unul dintre principalii factori care permit societății informaționale să se răspândească, în special prin asigurarea de acces egal pentru toți cetățenii, prin creșterea competitivității întreprinderilor și prin ameliorarea eficienței administrației publice;

2.2 **estimează** că decalajul la nivelul infrastructurilor digitale, respectiv dintre accesul la acestea al locuitorilor din zone care dispun de infrastructuri și de servicii elaborate și cel al locuitorilor din zone cu handicap geografic și natural permanent, în care acestea nu sunt disponibile, reprezintă un obstacol major în calea participării fiecăruia la societatea informațională (e-includerea) și în calea posibilității sectorului public, în special, de a găsi forme inovatoare de interacțiune cu clienții săi, respectiv cu cetățenii și cu întreprinderile. Rezultă de aici un deficit democratic evident, precis și substanțial;

2.3 **consideră** că există încă un puternic „decalaj digital cultural”, adică o puternică diferență care, în ceea ce privește cunoștințele care deschid posibilitatea de a deveni utilizator al serviciilor oferite prin intermediul tehnologiilor informației și a comunicațiilor, separă noile și vechile state membre, unele state membre între ele, zonele mai urbanizate și cele rurale, precum și diferitele generații și clase sociale din care este formată societatea europeană; în consecință, este esențial să se găsească instrumente de intervenție care să ofere unui număr cât mai mare de cetățeni cunoștințele care să îi ajute să profite de inovațiile apărute în acest domeniu.

Să nu fie nimeni lăsat pe dinafară — integrarea prin e-guvernare

COMITETUL REGIUNILOR

2.4 **este de părere** că integrarea prin e-guvernare cuprinde atât lupta împotriva noilor excluderi potențiale legate de noile servicii online (decalaj digital legat de infrastructura și de cultura digitale), cât și întărirea politicilor în favoarea integrării sociale grație tehnologiilor informației și comunicațiilor (IT-C);

2.5 **remarcă** faptul că, pentru a evita orice marginalizare în ceea ce privește accesul la serviciile publice, administrațiile ar trebui să utilizeze o abordare pe canale multiple, grație căreia utilizatorul să poate comunica cu ele folosind calea pe care o consideră cea mai adecvată (ghișeu fizic, Website-uri, televiziunea digitală, telefonul mobil etc.);

2.6 **consideră** că este necesar să se prevadă acțiuni specifice de formare și de asistență pentru garantarea egalității de șanse, prin care cetățenii defavorizați din punct de vedere social să fie ajutați să aibă acces la servicii prin mijloace electronice;

2.7 **recunoaște** faptul că este de dorit ca portalurile administrațiilor publice să fie conforme cu normele standard de utilizare a Web-ului, definite de W3C. Conformitatea poate fi evaluată de organisme de certificare ad hoc recunoscute la nivel internațional;

2.8 **consideră** că este important ca fiecare proiect de acțiune cu scop de integrare să se înscrie în cadrul unui program general, pentru a se evita riscul de a pune în aplicare măsuri izolate și lipsite de sinergie.

Concretizarea obiectivului unei administrații eficiente și dinamice — măsurarea și evaluarea performanțelor

COMITETUL REGIUNILOR

2.9 **remarcă** faptul că utilizarea IT-C este menită atât să reorganizeze și să modernizeze serviciile oferite de administrația publică, cât și să concretizeze obiectivele de eficiență, bună funcționare, eficiență a costurilor, imparțialitate, transparență, simplificare și participare;

2.10 **constată** că reducerea timpului consumat cu deplasările, cozile și efectuarea formalităților, facilitatea sporită în completarea formularelor, ghișeele unice și diminuarea riscurilor de eroare aduse de controlul direct efectuat asupra datelor integrate constituie suficiente avantaje pentru a stimula introducerea de forme mai moderne de punere la dispoziție a serviciilor;

2.11 **consideră** că este utilă crearea de dispozitive de măsurare a, printre altele, costurilor, avantajelor și repercusiunilor, cu ajutorul unor indicatori și a unor metode identice la nivel comunitar;

2.12 **are convingerea** că investițiile sectorului public, care au ca scop integrarea și cooperarea între diferitele sisteme, partajarea informațiilor și furnizarea de servicii online, trebuie să aducă în principal următoarele beneficii, care pot fi traduse în termeni monetari și, prin urmare, cuantificate și comparate: economie de timp pentru cetățeni și întreprinderi și creșterea eficienței și productivității administrației publice, care se adaugă la efectele pozitive de natură calitativă, cum ar fi creșterea nivelului de satisfacție al utilizatorilor în ceea ce privește serviciile furnizate, ameliorarea acestora și responsabilizarea lor;

2.13 **estimează** că, pentru definirea sistemului comun de măsuri de evaluare, ar fi util să se realizeze o comparație între diferitele dispozitive naționale sau regionale și să se adopte apoi modelele cele mai performante;

2.14 **consideră** că schimbul de bune practici aplicate în sectorul public, atât din punctul de vedere al organizării, cât și din cel al aspectelor tehnologice, poate constitui un factor important pentru optimizarea utilizării resurselor disponibile, dar și pentru aducerea de valoare adăugată, creându-se treptat comunități profesionale specializate în e-guvernare, printr-o abordare sistemică. Pentru evaluarea factorilor de risc și a punctelor critice, poate fi utilă, de altfel, și examinarea experiențelor care nu au dus la obținerea rezultatelor așteptate („cele mai rele practici”);

2.15 **sugerează** ca administrațiile care dețin aplicații informatice achiziționate printr-o procedură de achiziție publică să le pună, cu titlu gratuit, în format sursă și cu documentația aferentă, la dispoziția celorlalte administrații care le solicită, pentru ca acestea să le poată adapta la propriile nevoi.

Servicii cheie cu impact puternic pentru cetățeni și întreprinderi

COMITETUL REGIUNILOR

2.16 **consideră** că este esențial, pentru extinderea concretă a e-guvernării la nivel european, să se identifice serviciile cu o puternică valoare adăugată susceptibile să aibă un impact puternic asupra cetățenilor, întreprinderilor și administrațiilor publice înseși și să joace un rol activ în difuzarea pe scară largă a factorilor de reușită menționați în continuare, la paragraful 2.20;

2.17 **dorește**, în ceea ce privește principalul serviciu deja identificat, respectiv cel al licitațiilor publice online:

- ca, în toate statele membre, reglementările să fie adaptate la legislația europeană în domeniu;
- să se definească un cadru organizațional pentru favorizarea administrării licitațiilor publice online în toate statele membre;
- să se stabilească standarde tehnologice minime pentru asigurarea interoperabilității și securității diferitelor platforme.

Factorii cheie de succes al e-guvernării

COMITETUL REGIUNILOR

2.18 **estimează** că organizarea administrațiilor publice, convergența legislativă la nivel european, difuzarea unei culturi a inovării în rândurile personalului acestora și administrarea funcțiilor IT-C sunt tot atâția factori care condiționează procesele inovatoare în cadrul administrațiilor publice și dezvoltarea e-guvernării;

2.19 **susține**, în ceea ce privește parametrii menționați, următoarele inițiative:

- analiza și revizuirea procedurilor interne ale administrației publice, atât pentru a o încuraja în furnizarea către cetățeni și întreprinderi de servicii online considerate strategice în cadrul planului de acțiune, cât și pentru reexaminarea anumitor metode de cooperare, prin utilizarea sporită a documentelor electronice și a poștei electronice;
- acțiunea la nivelul reglementărilor pentru definirea de strategii, reguli, norme și formate comune pentru IT-C, în scopul favorizării interoperabilității și cooperării la nivelul aplicațiilor;
- organizarea de vaste acțiuni de formare continuă pentru toți angajații și în special pentru personalul tehnic specializat (pe subiecte cum ar fi rețelele, sistemele, securitatea, confidențialitatea etc.), care lucrează în mod direct cu procedurile care utilizează masiv IT-C (tehnologii bazate pe Internet, securitate, confidențialitate etc.) și care este implicat în general sau indirect în procesele de inovare și de modernizare (de exemplu, în alfabetizarea informatică sau în probleme de confidențialitate);

- încurajarea utilizării de platforme de tip open source, pentru încurajarea, prin investiții moderate, a dezvoltării e-guvernării și a serviciilor online, în special în cadrul administrațiilor de mici dimensiuni;
- elaborarea de sisteme partajate de autentificare, care să permită identificarea utilizatorilor care doresc să aibă acces la serviciile online;
- punerea în comun a informațiilor publice, cu scopul eliminării duplicării și a informațiilor redundante și pentru asigurarea acurateței datelor, inclusiv a celor cu caracter personal;
- crearea de centre de servicii teritoriale menite să lanseze și să sprijine e-guvernarea, oferind administrațiilor participante (în special celor de dimensiuni mici sau mijlocii) siguranța că pot oferi și gestiona servicii IT-C, că își pot ameliora în permanență calitatea serviciilor și că pot dispune de resursele profesionale și tehnice dorite.

Întărirea participării și a procesului democratic de luare de decizii în Europa

COMITETUL REGIUNILOR

2.20 **consideră** că ameliorarea proceselor decizionale ale puterilor publice și participarea sporită a cetățenilor la acestea pot fi considerate un factor fundamental de coeziune a societății europene, la care tehnologiile informației și comunicațiilor pot contribui la diferite niveluri, chiar dacă există încă semne de întrebare cu privire la un anumit număr de aspecte, de la riscul creării unei noi forme de excludere la calitatea procedurilor propriu-zise de luare de decizii;

2.21 **consideră**, din acest motiv, că este necesară facilitarea cooperării, schimbul de cunoștințe sau împărtășirea soluțiilor care pot fi reutilizate și a inițiativelor menite să amelioreze transparența și participarea publicului la formularea deciziilor publice, în special în ceea ce privește procesele decizionale parlamentare;

2.22 **consideră că sunt esențiale** raționalizarea și structurarea modalităților de comunicare între instituțiile care elaborează norme, în sensul punerii în comun și utilizării coordonate a tuturor resurselor, în special în ceea ce privește serviciile pe care orice administrație publică le furnizează cetățenilor și întreprinderilor;

2.23 **este conștient** de beneficiile implicării cetățenilor într-un proces continuu de ameliorare calitativă a acțiunii administrative și a serviciilor furnizate de sectorul public. Una dintre metodele posibile de implicare a cetățenilor este crearea unui observator virtual permanent, cu ajutorul căruia se pot colecta observațiile și sugestiile provenite de la utilizatorii care beneficiază de aceste servicii.

Bruxelles, 13 februarie 2007.

Președintele
Comitetului Regiunilor
Michel DELEBARRE

Aviz al Comitetului Regiunilor privind Îmbunătățirea eficienței procedurilor privind căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice

(2007/C 146/10)

COMITETUL REGIUNILOR

- susține propunerea de introducere a unui termen suspensiv de zece zile calendaristice prin care se va putea evita ca autoritățile publice contractante să atribuie un contract înaintea comunicării deciziei de atribuire celorlalți ofertanți. Această procedură face posibilă o verificare a deciziilor înaintea intrării lor în vigoare, în beneficiul atât al autorităților contractante, cât și al ofertanților;
- consideră că propunerea pentru eliminarea contractelor ilegal atribuite prin procedura de atribuire directă este exagerată și pledează pentru sistemul actual de daune-interese. Comisia afirmă că atribuirea directă a contractelor constituie o problemă considerabilă, fără însă a demonstra acest lucru pe baza statisticilor specifice. Comitetul Regiunilor invită Comisia să pună la dispoziție informații detaliate privind numărul contractelor ilegal atribuite prin procedura de atribuire directă;
- consideră că aplicarea directivelor privind căile de atac este neclară în ceea ce privește contractele de achiziții publice referitoare la serviciile care depășesc valoarea-limită, incluse în Anexa II B. Comitetul Regiunilor consideră că procedurile de atac cu privire la contractele de achiziții publice referitoare la serviciile din categoria B trebuie excluse în mod explicit din domeniul de aplicare al directivelor privind căile de atac; decizia referitoare la garantarea certitudinii juridice a ofertanților la licitațiile privind aceste servicii va reveni în întregime statelor membre. O parte din aceste servicii, cum ar fi serviciile medicale și cele sociale, reprezintă nucleul activităților autorităților locale și regionale. Competențele UE în aceste sectoare sunt foarte limitate, iar directivele privind căile de atac nu vor fi folosite pentru a extinde nepermis aria competențelor.

Document de referință

Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 89/665/CEE și 92/13/CEE ale Consiliului privind îmbunătățirea eficienței procedurilor privind căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice

COM(2006) 195 final

COMITETUL REGIUNILOR,

AVÂND ÎN VEDERE propunerea Comisiei Europene pentru o directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 89/665/CEE și 92/13/CEE ale Consiliului privind îmbunătățirea eficienței procedurilor privind căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice (COM(2006) 195 final — 2006/066 (COD));

AVÂND ÎN VEDERE decizia Comisiei Europene din 4 mai 2006 de a-l consulta pe această temă în temeiul articolului 265 primul paragraf din Tratatul de instituire a Comunității Europene;

AVÂND ÎN VEDERE decizia Biroului din 25 aprilie 2006 de a încredința Comisiei pentru politici economice și sociale sarcina de a elabora un aviz pe această temă;

AVÂND ÎN VEDERE propunerea de aviz (CdR 182/2006 rev. 2), adoptată la 15 decembrie 2006 (Raportor: **Catarina SEGERSTEN LARSSON (SE/EPP)** Membră a Consiliului județean Värmland);

a adoptat următorul aviz în cea de-a 68-a sesiune plenară, care a avut loc la 13 și 14 februarie 2007 (ședința din 13 februarie):

1. Punctele de vedere ale Comitetul Regiunilor

Comitetul Regiunilor

1.1 **salută** propunerea de modificare a directivelor privind căile de atac, întrucât consideră că un sistem de contestare eficient și transparent oferă o protecție sporită furnizorilor de servicii, în speranța că aceasta va constitui un stimulent pentru depunerea de oferte. Acest lucru sporește concurența în favoarea autorităților publice contractante;

1.2 **consideră** că o reglementare simplă reprezintă una dintre cele mai importante premise pentru diminuarea numărului procedurilor de atac. Normele simple sunt mai ușor de respectat, făcând posibilă evitarea divergențelor. Din nefericire, noile directive privind achizițiile publice nu corespund acestor exigențe. Autoritățile publice contractante pot comite cu ușurință erori din cauza procedurilor complicate ale directivelor privind căile de atac. Aceasta se referă în special la autoritățile locale și regionale mai mici care nu au acces la consultanți de specialitate în materie de achiziții publice. De asemenea, Comitetul Regiunilor dorește să atragă atenția Comisiei Europene asupra faptului că cea mai mare parte a achizițiilor publice sunt atribuite prin intermediul autorităților locale și regionale, nu la nivel național;

1.3 **consideră**, de asemenea, că sancționarea prea severă a nerespectării reglementărilor cu privire la achizițiile publice — în special în cadrul unei legislații complexe — poate avea consecințe negative. O consecință negativă ar fi aceea că autoritățile ar putea renunța la achizițiile publice pentru asigurarea servi-

ciilor, putându-le asigura în regie proprie. O altă consecință poate fi căutarea obsesivă a prețului minim. Nu poate fi contestat prețul minim al unei oferte, în timp ce aspectul calitativ și parametrii similari pot fi puși în discuție mai ușor;

1.4 **susține** propunerea de introducere a unui termen suspensiv de zece zile calendaristice prin care se va putea evita ca autoritățile publice contractante să atribuiască un contract înaintea comunicării deciziei de atribuire celorlalți ofertanți. Aceasta face posibilă o verificare a deciziilor înaintea intrării lor în vigoare, atât în beneficiul autorităților contractante, cât și al ofertanților. Comitetul Regiunilor susține, de asemenea, propunerea conform căreia statele membre pot prevedea ca orice persoană care dorește să utilizeze o cale de atac să aibă obligația de a informa autoritatea publică contractantă cu privire la posibila încălcare și la intenția sa de a introduce o cale de atac. În același timp, Comitetul Regiunilor îndeamnă Comisia să examineze, după un an, efectul introducerii unui astfel de termen suspensiv de zece zile și să determine în ce măsură acesta a dus la o creștere vizibilă a utilizării căilor de atac, așa cum s-a întâmplat în anumite state membre;

1.5 **își exprimă totuși rezerva** cu privire la valabilitatea unui contract încheiat fără respectarea dispozițiilor. Conform propunerii de directivă, astfel de contracte vor fi invalidate. Cu toate acestea, Comitetul Regiunilor consideră că decizia cu privire la aceste proceduri trebuie să revină statelor membre, astfel încât să-și poată adapta în mod corespunzător reglementările naționale privind contractele și daunele-interese;

1.6 **își exprimă rezerva** cu privire la ipoteza Comisiei, conform căreia, introducerea termenului suspensiv de zece zile poate duce la creșterea inițială a contestațiilor cu câteva procente. În Suedia, de pildă, s-a constatat o creștere inițială a contestațiilor cu 150 %, după introducerea unui termen similar celui propus, iar numărul contestațiilor s-a mărit și după această creștere inițială ⁽¹⁾;

1.7 **consideră** că propunerea pentru eliminarea contractelor ilegal atribuite prin procedura de atribuire directă este exagerată și pledează pentru sistemul actual de daune-interese. Comisia afirmă că atribuirea directă de contracte constituie o problemă considerabilă, fără însă a demonstra acest lucru pe baza statisticilor specifice. Comitetul Regiunilor invită Comisia să pună la dispoziție informații detaliate privind numărul contractelor ilegal atribuite prin procedura de atribuire directă. Informațiile on-line la care se referă sunt insuficiente pentru a putea constitui baza unei modificări de o asemenea amploare. Obligatorietatea publicării tuturor contractelor publice diferite de acelea pe care o autoritate publică contractantă le poate încheia fără participarea la o licitație oficială, cu termenul suspensiv aferent, reprezintă o intervenție semnificativă în prerogativele autorităților publice contractante. Este vorba, printre altele, despre convențiile cu întreprinderile proprii sau despre anumite convenții în cadrul colaborării intercomunale. Cu ocazia avizelor precedente, Comitetul Regiunilor a atras atenția asupra problematicei atribuirii de contracte către întreprinderile proprii, precum și asupra chestiunilor din cadrul cooperării intercomunale. Comitetul Regiunilor

estimează că legislația privitoare la contractele de achiziții publice nu trebuie să îngreuneze și nici să împiedice aceste proceduri;

1.8 **consideră** că aplicarea directivelor privind căile de atac este neclară în ceea ce privește contractele de achiziții publice referitoare la serviciile care depășesc valoarea-limită, incluse în Anexa II B ⁽²⁾. Comitetul Regiunilor consideră că procedurile de atac cu privire la contractele de achiziții publice referitoare la serviciile din categoria B trebuie excluse în mod explicit din domeniul de aplicare al directivelor privind căile de atac; decizia referitoare la garantarea certitudinii juridice a ofertanților la licitațiile privind aceste servicii va reveni în întregime statelor membre. O parte din aceste servicii, cum ar fi serviciile medicale și cele sociale, reprezintă nucleul activităților autorităților locale și regionale. Competențele UE în aceste sectoare sunt foarte limitate, iar directivele privind căile de atac nu vor fi folosite pentru a extinde nepermis aria competențelor. Comitetul Regiunilor consideră că metodele de atac cu privire atât la contractele de achiziții publice ale serviciilor din categoria B, cât și serviciilor situate sub această limită trebuie să rămână în întregime în competența statelor membre;

1.9 **aprobă** propunerea de respingere a procedurii de certificare și a procedurii de conciliere;

2. Recomandările Comitetului Regiunilor

Recomandarea 1

Propunerea Comisiei privind modificarea articolului 1 alineatul (3) din Directiva 89/665/CEE

Propunerea Comisiei privind modificarea articolului 1 alineatul (3) din Directiva 92/13/CEE

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Statele membre veghează ca procedurile de atac să fie accesibile, conform condițiilor de care acestea dispun, cel puțin oricărei persoane care are sau a avut interesul să obțină un anumit contract de achiziție publică și care a fost sau riscă să fie lezată de o presupusă încălcare.	Statele membre veghează ca procedurile de atac să fie accesibile, conform condițiilor de care acestea dispun, cel puțin oricărei persoane care are sau a avut interesul să obțină un anumit contract de achiziție publică, corespunde exigențelor stabilite pentru contractul de achiziție publică și care a fost sau riscă să fie lezată de o presupusă încălcare.

Expunere de motive

Scopul acestui amendament este de a garanta că procedurile de atac sunt disponibile numai ofertanților capabili în mod real să pună la dispoziție serviciile solicitate de autoritățile publice contractante.

⁽¹⁾ Nämnden för offentlig upphandling (Oficiul suedez pentru contracte de achiziții publice), raportul anual 2003 și 2004.

⁽²⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și servicii.

Recomandarea 2

Propunerea Comisiei privind modificarea articolului 2 alineatul (4) din Directiva 89/665/CEE**Propunerea Comisiei privind modificarea articolului 2 alineatul (4) din Directiva 92/13/CEE**

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Statele membre pot prevedea ca, atunci când instanța responsabilă cu căile de atac verifică dacă sunt necesare măsuri provizorii, aceasta să poată lua în considerare consecințele posibile ale acestor măsuri pentru toate interesele susceptibile de a fi lezate, precum și pentru interesul public, și să decidă neacordarea acestor măsuri în condițiile în care consecințele negative ale acestora depășesc avantajele.	Statele membre pot prevedea ca, atunci când instanța responsabilă cu căile de atac verifică dacă sunt necesare măsuri provizorii, aceasta să poată lua în considerare consecințele posibile ale acestor măsuri pentru toate interesele susceptibile de a fi lezate, precum și în special pentru interesul public, și să decidă neacordarea acestor măsuri în condițiile în care consecințele negative ale acestora depășesc avantajele.

Expunere de motive

Se va acorda mai multă importanță interesului public.

Bruxelles, 13 februarie 2007.

Președintele
Comitetului Regiunilor
Michel DELEBARRE

Aviz al Comitetului Regiunilor privind Finanțarea creșterii IMM-urilor

(2007/C 146/11)

COMITETUL REGIUNILOR

- recomandă insistent utilizarea permanentă a evaluărilor de impact asupra IMM-urilor a tuturor actelor legislative și politicilor UE noi, care ar putea afecta direct dezvoltarea IMM-urilor;
- recomandă adoptarea de măsuri pentru facilitarea accesului IMM-urilor la instituțiile și organizațiile financiare intermediare responsabile cu furnizarea mijloacelor de finanțare prin CIP și JEREMIE. CoR recomandă, de asemenea, ca grupul BEI să aibă o atitudine mai activă în comunicarea rolului său, a valorii sale adăugate și a modalităților de acces la noile instrumente CIP și JEREMIE;
- recomandă insistent Comisiei Europene să includă bunele practici regionale printre subiectele discuțiilor ulterioare la nivel european. Regiunile pot stimula capitalul privat potențial disponibil prin crearea și finanțarea de rețele de „capital informal”, punându-i pe investitorii privați în legătură cu întreprinderile noi;
- recomandă insistent ca măsurile financiare să fie însoțite de instrumente complementare. Regiunile sunt furnizori importanți de infrastructuri necesare facilitării activităților IMM-urilor, cum sunt dezvoltarea de sisteme de producție locale și formarea profesională. Regiunile posedă, de asemenea, o experiență prețioasă, pe care o pot oferi, în materie de incubatoare de afaceri (finanțate de FSE), prin politicile comune privind instalațiile și personalul, prin sprijinirea inovațiilor, a formării și prin oferirea de programe de stimulare a comportamentului investițional. Este necesară, de asemenea, includerea dezvoltării spiritului antreprenorial în programele educaționale. Complementaritatea acestor măsuri este tocmai ceea ce le poate asigura întreprinderilor noi șanse mai bune de succes.

Text de referință

Comunicarea Comisiei Europene către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Punerea în aplicare a programului comunitar Lisabona: Finanțarea creșterii IMM-urilor — Promovarea valorii adăugate europene”

COM(2006) 349 final

COMITETUL REGIUNILOR,

având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor; *Punerea în aplicare a programului comunitar Lisabona — Finanțarea creșterii IMM-urilor — Promovarea valorii adăugate europene — Politici moderne pentru creștere și ocuparea forței de muncă în IMM-uri* COM (2006) 349 final;

având în vedere decizia Comisiei Europene din 29 iunie 2006 de a consulta Comitetul Regiunilor pe aceasta temă, în conformitate cu articolul 265 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene;

având în vedere decizia Biroului CoR din 25 aprilie 2006 de a solicita Comisiei pentru politici economice și sociale să elaboreze un aviz pe această temă;

având în vedere proiectul de aviz CdR 338/2006 rev. 1 adoptat la 15 decembrie 2006 de Comisia pentru politici economice și sociale (Raportor: **DI Harry Dijk** (NL/ALDE), membru al Consiliului executiv al provinciei Flevoland);

întrucât:

23 de milioane de IMM-uri din întreaga Europa produc 67 % din PIB-ul UE și creează 75 de milioane de locuri de muncă, iar, în anumite sectoare, IMM-urile furnizează 80 % din locurile de muncă; din numărul total de întreprinderi, 99 % fac parte din categoria microîntreprinderilor (care angajează între 1 și 9 persoane)

adoaptă prezentul aviz în cea de-a 68-a sesiune plenară, care a avut loc la 13-14 februarie 2007 (ședința din 13 februarie)

1. Punctul de vedere al Comitetului Regiunilor

COMITETUL REGIUNILOR

Susținerea procesului Lisabona

1.1 **ia nota cu satisfacție** de Comunicarea Comisiei Europene privind finanțarea creșterii IMM-urilor, care oferă o analiză clară a problemelor și instrumentelor instituțiilor comunitare și ale statelor membre.

1.2 **sprijină** concluziile Consiliului de primăvară, subliniind faptul că o piață financiară integrată și un acces suficient la finanțări sunt esențiale pentru creșterea întreprinderilor mici și mijlocii. Procesul Lisabona furnizează un cadru pentru îmbunătățirea accesului la finanțări, prin reforme la nivel național și la nivelul UE. Implicarea autorităților locale și regionale reprezintă un factor cheie pentru succesul reformelor din cadrul procesului Lisabona. Pentru a sprijini un parteneriat real între diferitele niveluri de guvernare, Comitetul Regiunilor a demarat o anchetă la nivel european cu privire la implicarea autorităților locale și regionale în elaborarea programelor naționale de reformă, a realizat o analiză a dimensiunii locale și regionale a acestor programe și a lansat o platformă de monitorizare a procesului Lisabona.

Un mediu mai bun pentru investițiile cu capital de risc

1.3 **recunoaște** faptul că, în ciuda progresului considerabil din ultimii ani, este evident că este nevoie de mai multe acțiuni și de dezvoltarea mai multor instrumente pentru ca Europa să îndeplinească obiectivele Agendei Lisabona. Piețele europene de

capital de risc funcționează încă la un nivel sub potențialul lor real. Acest lucru reflectă eșecul pieței de a finanța capitalurile de pornire și consolidare, din cauza problemelor apărute atât la nivelul ofertei, cât și la cel al cererii de capital de risc. Drept rezultat, inovațiile potențiale nu sunt exploatate în întregime, ceea ce duce la o creștere economică mai redusă și la un nivel mai scăzut de ocupare a forței de muncă. În afara de aceasta, foarte puține companii europene tinere care utilizează tehnologii inovatoare s-au dezvoltat suficient încât să devină lideri globali în sectorul lor.

1.4 **salută** intenția instituțiilor comunitare și a statelor membre de a crea condițiile necesare pentru o triplare durabilă a investițiilor fondurilor cu capital de risc în companii noi sau tinere până în 2013.

1.5 **recunoaște** faptul că sistemele financiare și cele bancare din Europa variază foarte mult de la un stat membru la altul și că este nevoie de o mai bună armonizare pentru ca IMM-urile să beneficieze de condiții egale pentru exploatarea potențialului pieței interne, pentru stimularea creșterii și a ocupării forței de muncă.

1.6 **este de acord** cu Comisia că este esențial să existe o strategie de ieșire pentru orice investiție cu capital de risc. CoR împărtășește opinia Comisiei că multe piețe bursiere europene au găsit soluții alternative bune, care permit companiilor în creștere să aibă acces la capital și, prin urmare, este favorabil adopțării de măsuri care să faciliteze un acces larg la finanțare la nivel european, prin intermediul burselor de creștere.

1.7 **recunoaște** faptul că lipsa actuală de finanțare în faza de consolidare inhibă creșterea și inovarea în UE. CoR împărtășește opinia Comisiei că, pentru realizarea unor investiții de succes, sunt necesare o mai bună specializare a fondurilor și dezvoltarea unei expertize sectoriale.

1.8 **este de acord** cu Comisia că administratorii profesioniști de capitaluri de risc trebuie să aibă posibilitatea să mobilizeze capitaluri și să le investească peste graniță, pe piața unică, fără a fi obligați la plata unor impozite excesive și fără a se confrunța cu formalități administrative greoaie. Comitetul solicită statelor membre să adopte măsurile adecvate pentru a asigura o concurență loială și condiții egale pentru investițiile transfrontaliere, prin care să se armonizeze sarcinile fiscale și să se reducă sarcinile birocratice în mod reciproc.

1.9 **salută** noua propunere de instituire a unui brevet european cu costuri reduse pentru IMM-uri. Costurile ridicate implicate de actualul brevet european împiedică dezvoltarea economică rapidă a inovațiilor.

Mai multe fonduri pentru creditarea IMM-urilor

1.10 **recunoaște** că, în continuare, creditele bancare sunt principala sursă de finanțare a întreprinderilor mici și mijlocii. Comitetul regretă faptul că Acordul Basel II va avea drept consecință creșterea cu 50 % a ponderării pentru creditele comerciale cu un grad mai înalt de risc, ceea ce va duce foarte probabil la creșterea costurilor împrumuturilor pentru întreprinderile noi și pentru cele inovatoare.

1.11 **regretă** faptul că o problemă majoră legată de accesul IMM-urilor la finanțări este retragerea băncilor mari de pe piețele locale din zone rurale, slab populate sau slab dezvoltate economic. Drept urmare, împrumuturile devin tot mai dependente de băncile locale, care se specializează în credite pentru IMM-uri. O modificare a reglementărilor în acest domeniu ar putea avea un impact important asupra disponibilității fondurilor pentru IMM-uri.

1.12 **recunoaște** faptul că Europa este caracterizată de anumite trăsături culturale, care constituie și o sursă potențială de creștere. Întreprinderile mici și mijlocii ar trebui încurajate să își modifice comportamentul în ceea ce privește asumarea de riscuri și spiritul antreprenorial, pentru a depăși obstacolele din calea creșterii.

Contribuția UE la finanțarea IMM-urilor

1.13 **recunoaște** faptul că este nevoie de soluții concrete, adaptate la grupul țintă, pentru asigurarea accesului la capitaluri de risc. Posibilitățile la îndemâna autorităților regionale în ceea ce privește asigurarea de capitaluri pentru fondurile cu capital de risc sunt limitate și, prin urmare, Comitetul salută posibilitatea ca FEDR să capitalizeze fondurile regionale cu capital de risc. Furnizarea de finanțări publice în condiții profitabile modifică

relația risc-profit pentru investitorii privați și îi face mai dornici să intre pe piața de capital de risc.

1.14 **salută** existența instrumentelor comunitare din cel de-al 7-lea program-cadru pentru cercetare și dezvoltare, a programului-cadru pentru competitivitate și inovare (CIP) și JEREMIE.

1.15 **salută** posibilitatea oferită prin regulamentul privind Fondul European de Dezvoltare Regională de a utiliza cofinanțare UE pentru înființarea unui sistem de „bonuri de cunoștințe” („knowledge vouchers”) pentru a stimula trecerea de la inovații la aplicarea comercială a acestora.

1.16 **recunoaște** faptul că Banca Europeană de Investiții (BEI) și Fondul European de Investiții (FEI) nu sunt echipate pentru relații directe cu IMM-urile, ci pentru a furniza asistență tehnică și capital, împreună cu instrumentele programelor JEREMIE și CIP, prin intermediul instituțiilor și organizațiilor financiare din statele membre și din regiunile acestora.

1.17 **recunoaște** că instrumentele UE se adresează cu precădere întreprinderilor noi și celor foarte performante, în ciuda faptului că 75 % dintre IMM-uri fac parte din alte categorii.

2. Recomandările Comitetului Regiunilor

COMITETUL REGIUNILOR

Susținerea procesului Lisabona

2.1 **recomandă** Comisiei să încurajeze o gamă largă de soluții pentru îmbunătățirea accesului IMM-urilor la finanțare, astfel încât finanțarea oferită să fie adaptată nevoilor IMM-urilor individuale. Diversitatea IMM-urilor din Europa este unul dintre principalele atuuri ale economiei europene.

2.2 prin urmare, **recomandă insistent** utilizarea permanentă a evaluărilor de impact asupra IMM-urilor a tuturor actelor legislative și politicilor UE noi care ar putea afecta direct dezvoltarea IMM-urilor.

Un mediu mai bun pentru investițiile cu capital de risc

2.3 **recomandă** Comisiei și statelor membre să utilizeze mai mult facilitățile existente în domeniul investițiilor capitalurilor de risc și al modelelor de partajare a riscurilor, pentru a-i stimula pe investitorii privați să utilizeze instrumentele de capital pentru IMM-uri.

2.4 **recomandă** punerea în aplicare de politici care să ducă la schimbări de mentalitate și să încurajeze asumarea de riscuri, întrucât acestea pot ajuta la îndeplinirea obiectivelor Agendei Lisabona. CoR **recomandă** de asemenea ca, prin politicile lor, Comisia și statele membre să continue eforturile de a face să dispară „stigmatul eșecului”, în special cel asociat cu falimentul nefraculos.

Mai multe fonduri pentru creditarea IMM-urilor

2.5 **consideră** că diversitatea actuală a instituțiilor de credit de pe piața europeană a retail banking-ului reflectă varietatea cererilor de produse și servicii financiare pentru persoane fizice, IMM-uri, corporații și autorități locale. Pentru a se putea răspunde în permanență acestei cereri, **recomandă** ca legislația comunitară să nu favorizeze nici un model de servicii bancare și nici un tip de client în raport cu celelalte.

2.6 **recomandă** luarea în considerare a experiențelor autorităților locale și regionale în procesul de schimburi de experiență și de bune practici din cadrul conferințelor și meselor rotunde tematice organizate de Comisie. Schimburile de experiență dintre actorii importanți din statele membre sunt de o importanță crucială pentru cei care doresc să fie informați cu ceea ce se întâmplă în lumea relativ mică a furnizorilor de capitaluri de risc.

2.7 **preconizează că** — din cauza îmbătrânirii populației — un număr tot mai mare de firme vor fi puse în vânzare și ca, prin urmare, finanțarea preluărilor (cumpărare de participațiuni sau achiziționare) merită tot interesul.

Contribuția UE la finanțarea IMM-urilor

2.8 **recomandă** adoptarea de măsuri pentru îmbunătățirea accesului IMM-urilor — și în special al microîntreprinderilor — la programele de cooperare din cadrul FP7.

2.9 **recomandă** adoptarea de măsuri pentru facilitarea accesului IMM-urilor la instituțiile și organizațiile financiare intermediare responsabile cu furnizarea mijloacelor de finanțare prin CIP și JEREMIE. CoR **recomandă** de asemenea ca grupul BEI să aibă o atitudine mai activă în comunicarea rolului său, a valorii sale adăugate și a modalităților de acces la noile instrumente CIP și JEREMIE.

2.10 **recomandă** monitorizarea continuă a posibilităților și dificultăților specifice ale pieței financiare europene, cum este efectul schimbărilor demografice.

2.11 **recomandă** asumarea unui rol mai important de către FEI în furnizarea de asistență pentru fondurile regionale cu capital de risc. FEI ar trebui, prin urmare, să ia în considerare posibilitatea de a împărtăși cunoștințe și experiența fondurilor regionale având o dimensiune minimă mai mică de 35 de milioane euro.

2.12 **recomandă** combinarea punctelor de informare actuale pentru IMM-uri de la nivel european, naționale și regional în vederea creării unui punct de informare unic, transparent și ușor accesibil. Este necesară încurajarea utilizării instituțiilor regionale existente și a funcțiilor Internet ale serviciilor guvernamentale (e-guvernare).

Mai bună guvernare

2.13 **recomandă insistent** Comisiei Europene să includă bunele practici regionale printre subiectele discuțiilor ulterioare la nivel european. Regiunile pot stimula capitalul privat potențial disponibil prin crearea și finanțarea de rețele de „capital informal”, punându-i pe investitorii privați în legătura cu noile întreprinderi.

2.14 **recomandă insistent** ca măsurile financiare să fie însoțite de instrumentele complementare. Regiunile sunt furnizori importanți de infrastructuri necesare facilitării activităților IMM-urilor, cum sunt dezvoltarea de sisteme de producție locale și formarea profesională. Regiunile posedă de asemenea o experiență prețioasă, pe care o pot oferi, în materie de incubatoare de afaceri (finanțate de FSE), cu punerea în comun a instalațiilor și a politicii de personal, prin sprijinirea inovațiilor, a formării și prin oferirea de programe de stimulare a comportamentului investițional. Este necesară, de asemenea, includerea dezvoltării spiritului antreprenorial în programele educaționale. Complementaritatea acestor măsuri este tocmai ceea ce le poate asigura întreprinderilor noi șanse mai bune de succes.

2.15 **recomandă** ca statele membre și UE să-și intensifice eforturile pentru realizarea pieței unice, să pună în aplicare o legislație corespunzătoare privind piața unică și să îndepărteze toate obstacolele administrative neîntemeiate care stau în calea cooperării transfrontaliere — inclusiv barierele fiscale sau cele reprezentate de asigurările de credite pentru export — pentru îmbunătățirea competitivității și a deschiderii pieței europene în economia globală.

2.16 **recomandă** încurajarea implicării investitorilor individuali („business angels”) în dezvoltarea economică regională din întreaga Europă și invers. Este cunoscut faptul ca acești investitori preferă să facă afaceri în propria regiune, respectiv pe o rază de 100 până la 150 de km de propria reședință. Rețelele de investitori de tip business angels au nevoie de o mai mare vizibilitate.

2.17 **recomandă** utilizarea unui instrument regional de tipul fondului *revolving*, prin care participarea publică să fie canalizată, printr-un fond sau o structură de fonduri, înspre creșterea capacității de investiție a sectorului privat. Noile norme privind ajutoarele de stat ar trebui să permită regiunilor să continue să lucreze cu acest instrument durabil.

2.18 **recomandă** ca instrumentele UE legate de capitalul de risc să sprijine instrumentele regionale și naționale. Cofinanțarea suplimentară generează un volum mai mare și creează o masă critică pentru dimensiunile fondului, astfel încât rata sa de succes să poate fi îmbunătățită printr-o astfel de diversificare a portofoliului. Ea ar trebui, de asemenea, să permită investiții transfrontaliere, să ducă la armonizarea programelor și la o fragmentare mai redusă a pieței din UE.

Bruxelles, 13 februarie 2007.

Președintele
Comitetului Regiunilor
Michel DELEBARRE

Aviz al Comitetului Regiunilor privind Eficiența și echitatea în sistemele europene de învățământ și formare profesională și cadrul european al calificărilor pentru învățarea continuă

(2007/C 146/12)

COMITETUL REGIUNILOR

- observă că excluderea din sistemul de învățământ este primul pas către marginalizare, urmată de excluderea de pe piața muncii și din viața culturală, socială și civică Reiterează importanța combaterii abandonului școlar, care are efecte negative asupra competitivității și coeziunii;
- recunoaște că, pe termen lung, învățământul preșcolar și programele de intervenție timpurie cu obiective precise dau cele mai bune rezultate din întregul proces de învățare continuă, în special pentru copiii cei mai dezavantajați și reamintește, în acest context, necesitatea unei abordări intersectoriale, în care responsabilitățile-cheie sunt deținute de autoritățile locale și regionale;
- admite că modernizarea învățământului superior este un factor crucial într-o societate a cunoașterii care evoluează rapid. Instituțiile de învățământ superior se află în centrul „triunghiului cunoașterii”, dată fiind intersectarea rolurilor lor în educație, cercetare și inovație. Autoritățile locale și regionale joacă un rol-cheie în canalizarea finanțării spre modernizarea sistemelor de învățământ superior;
- sprijină dublul obiectiv de îmbunătățire a transparenței calificărilor și de promovare a mobilității în Uniunea Europeană, dar insistă asupra faptului că, în continuare, cadrele calificărilor ar trebui elaborate la nivel național și regional. Responsabilitatea pentru reformă trebuie așadar să revină autorităților competente din statele membre.

COMITETUL REGIUNILOR,

AVÂND ÎN VEDERE Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European „Eficiența și echitatea în sistemele europene de învățământ și formare profesională” COM(2006) 481 final — SEC(2006) 1096;

AVÂND ÎN VEDERE Propunerea de recomandare a Parlamentului European și a Consiliului privind stabilirea unui cadru european al calificărilor pentru învățarea continuă COM(2006) 479 final;

AVÂND ÎN VEDERE Avizul privind programul de acțiune integrat în domeniul învățării continue, CdR 258/2004 fin ⁽¹⁾

AVÂND ÎN VEDERE raportul și recomandările emise în urma celei de-a doua consultări pilot realizate de rețeaua de monitorizare a subsidiarității/proporționalității (DI/CdR 2/2007), care cuprinde în prezent 49 de parteneri și a fost înființată în temeiul avizelor Comitetului privind o mai bună legislație 2004 (CdR 121/2005 fin) și „orientările pentru aplicarea și monitorizarea aplicării principiilor subsidiarității și proporționalității” (CdR 220/2004 fin);

AVÂND ÎN VEDERE decizia Consiliului din 19 octombrie de a solicita Comitetului elaborarea unui aviz pe această temă, în conformitate cu articolul 265 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene;

AVÂND ÎN VEDERE decizia Biroului din 25 aprilie 2006 de a însărcina Comisia pentru cultură, educație și cercetare cu elaborarea unui aviz pe această temă;

AVÂND ÎN VEDERE proiectul de aviz al Comisiei pentru cultură, educație și cercetare, adoptat la 30 noiembrie 2006, (CdR 335/2006 rev.1) (Raportor: **dl Geert BOURGEOIS**, ministru în guvernul regiunii Flandra — BE/PPE),

a adoptat prezentul aviz în cea de-a 68-a sesiune plenară din 13 și 14 februarie 2007 (ședința din 14 februarie):

1. Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European privind eficiența și echitatea în sistemele europene de învățământ și formare profesională

Planificarea pentru eficiență și echitate

COMITETUL REGIUNILOR

1.1 **mulțumește** Comisiei pentru această contribuție la dezbaterile privind reforma sistemelor de învățământ și formare profesională și **împărtășește** opinia acestora conform căreia responsabilitatea pentru reformă trebuie să le revină autorităților competente din statele membre;

1.2 **admite** că investițiile în învățământ și formare profesională au nevoie de timp pentru a da rezultate și, prin urmare, atunci când hotărăsc prioritățile de finanțare, guvernele trebuie să aibă în vedere o planificare pe termen lung la nivel local, regional și național. Într-adevăr, mai multe propuneri cuprinse în comunicare pot avea consecințe bugetare pe plan regional și local;

1.3 **recunoaște** importanța planificării pe termen lung, dar accentuează necesitatea de a include autoritățile locale și regionale în elaborarea și punerea în aplicare a oricăror strategii de învățare continuă;

1.4 **admite** necesitatea unei culturi a evaluării în cadrul sistemelor de învățământ și de formare profesională, dar subliniază importanța sensibilizării celor implicați în privința folosirii eficiente a resurselor ⁽²⁾. **Atrage** atenția asupra faptului că îndepărtarea obstacolelor de natură financiară din calea accesului la

educație la o vârstă timpurie este o măsură importantă, dar nu suficientă. Deoarece învățământul preșcolar din cele mai multe țări nu face parte din învățământul obligatoriu, părinții au libertatea de a decide dacă să își înscrie copiii în cadrul acestei forme de învățământ;

1.5 **consideră** că măsurile cu obiective precise ar trebui să urmărească nu numai creșterea numărului de înscrieri ale copiilor de vârstă preșcolară, ci să prevadă și acțiuni de stimulare și de sprijinire orientate către părinți, pentru a încuraja frecvența cu regularitate a sistemului de învățământ preșcolar, în special în cazul copiilor provenind dintr-un mediu social dezavantajat sau care domiciliază în zone montane, rurale sau cu o densitate scăzută a populației;

1.6 **accentuează** ideea că un învățământ eficient la o vârstă timpurie necesită un personal pedagogic bine instruit și, prin urmare, impune eforturi sporite la nivelul formării profesionale a educatorilor;

1.7 **încurajează** în acest sens promovarea schimburilor de bune practici și a rețelelor transfrontaliere între localități și regiuni în materie de îmbunătățire a evaluării și promovare a asigurării calității;

1.8 **observă** că excluderea din sistemul de învățământ este primul pas către marginalizare, urmată de excluderea de pe piața muncii și, prin extensie, din viața culturală, socială și civică. În acest sens, **reiterează** ⁽³⁾ importanța combaterii abandonului școlar, care are efecte negative asupra competitivității și coeziunii ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ JO C 164, 5.7.2005, p. 59.

⁽²⁾ CdR 21/2000 final.

⁽³⁾ Concluziile conferinței CoR de la Helsinki: „La sursele cunoașterii — Competitivitate prin educație elementară”, din 29 septembrie 2006.

⁽⁴⁾ <http://www.cor.europa.eu/en/presentation/educ.asp>.

1.9 **salută** accentul pus în comunicare pe planificarea politicilor bazate pe probe, folosind ca referință rezultatele unor cercetări solide.

Învățământul preșcolar: concentrare pe educația la o vârstă timpurie

COMITETUL REGIUNILOR

1.10 **recunoaște** că rezultatele cercetărilor, inclusiv ale importante activități desfășurate de OCDE în domeniu, demonstrează că, pe termen lung, învățământul preșcolar și programele de intervenție timpurie cu obiective precise dau cel mai bun randament din întregul proces de învățare continuă, în special pentru copiii cei mai dezavantajați;

1.11 **reamintește**, totuși, necesitatea unei abordări intersectoriale, în care responsabilitățile-cheie sunt deținute de autoritățile locale și regionale și **regretă** absența din comunicare a recunoașterii importanței acestor autorități.

Învățământul primar și secundar: îmbunătățirea calității educației de bază pentru toți

COMITETUL REGIUNILOR

1.12 **recunoaște** că statele membre UE și regiunile competente au sisteme de învățământ diferite, cu abordări diferite; **admite** însă că o diferențiere timpurie a elevilor în funcție de aptitudini le poate condiționa acestora viitoarea carieră și viață;

1.13 **sprijină** șansele de învățare continuă pentru toți, recunoscând dreptul de a merge la școală și de a participa la sisteme de învățământ;

1.14 **sugerează** că amânarea orientării până la nivelul secundar superior, combinată cu posibilitatea de transfer între diferite tipuri de școli, poate reduce segregarea și poate promova echitatea, fără a diminua eficiența, și poate, de asemenea, permite dezvoltarea vocației și a aptitudinilor fiecărui elev;

1.15 **a cerut în mod constant** să fie luate măsuri pentru elevii cu nevoi speciale într-o etapă cât mai timpurie în cadrul sistemului. Comitetul **accentuează** importanța stopării marginalizării la nivelul învățământului primar și subliniază valoarea schimburilor de experiență în acest sens; **subliniază** că este nevoie de un învățământ motivant pentru toți și de o școală în care toți elevii să fie stimulați. Acest lucru este valabil atât pentru elevii cu rezultate mai slabe la învățătură, cât și pentru cei cu rezultate mai bune;

1.16 **atrage atenția** în special asupra nevoilor populației de imigranți, care, în multe cazuri, au probleme de integrare în sistemul de învățământ. Această situație se poate datora unor eventuale deficiențe de educație în țările lor de origine sau cunoașterii insuficiente a limbii țării-gazdă. Tratarea corespunzătoare a acestei populații presupune și o formare specifică a corpului profesoral;

1.17 **este de părere** că motivația, calificarea, competența și salariile profesorilor și ale formatorilor, disponibilitatea serviciilor de orientare și factorii de infrastructură, cum ar fi mărimea efectivului clasei, au o contribuție importantă în obținerea unor rezultate școlare de înaltă calitate;

1.18 **consideră** că este important să se creeze un mediu de învățare prietenos, care să stimuleze motivația individuală, efortul în procesul de învățare și încrederea în forțele proprii. **subliniază**, de asemenea, necesitatea de a se asigura implicarea părinților în procesul de învățământ, constatând că elevii care primesc doar un sprijin slab de acasă și din partea colegilor au riscuri mai mari de excludere socială;

1.19 **subliniază** că este important ca măsurile care se adoptă în favoarea unei mai mari echități și a satisfacerii nevoilor specifice ale anumitor grupuri să nu fie nici în detrimentul eficienței, nici al calității sistemului de învățământ; aceste măsuri ar trebui să includă mecanisme care să contribuie la menținerea unui ritm adecvat al procesului de învățare;

1.20 **subliniază** necesitatea de a se ajunge la un echilibru în sistemele de învățământ între o formare de bază de tip general și posibilitățile de specializare. Cunoștințele generale de bază ar trebui să includă, în orice caz, cultura și istoria europeană. De asemenea, diferitele sisteme de învățământ și formare ar trebui să acorde atenția necesară competențelor-cheie pentru învățarea continuă, astfel cum au fost acestea definite și adoptate în Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului privind competențele-cheie pentru învățarea continuă;

Învățământul superior: îmbunătățirea investiției odată cu lărgirea participării

COMITETUL REGIUNILOR

1.21 **admite** că modernizarea învățământului superior este un factor crucial într-o societate a cunoașterii care evoluează rapid. Instituțiile de învățământ superior sunt un element esențial al „triunghiului cunoașterii” format din educație, cercetare și inovație, date fiind rolurile lor intersectate;

1.22 **semnalează**, prin urmare, că instituțiile de învățământ superior ar trebui să se deschidă în mai mare măsură pentru noile grupuri de studenți, să pună accent pe învățarea continuă și să ofere acces mai larg la învățământul academic, acestea fiind condiții esențiale pentru a face față schimbărilor demografice și structurale din următoarele câteva decenii;

1.23 **recunoaște**, totuși, că mărirea numărului de studenți și a costurilor învățământului și cercetării de înaltă calitate trebuie însoțită de creșterea finanțării publice și, după caz, private. Autoritățile locale și regionale joacă un rol-cheie în canalizarea finanțării spre modernizarea sistemelor de învățământ superior, în special prin folosirea fondurilor structurale europene cu destinație precisă;

1.24 **reamintește** că învățământul superior trebuie să fie cât mai accesibil cu putință, nu numai pentru a asigura viitorul unei Europe a cunoașterii, ci și pentru a servi ca bază a coeziunii sociale pe întregul teritoriu european. **Reafirmă** misiunea amplă a învățământului superior, care cuprinde contribuția la dezvoltarea personală și exercitarea cetățeniei în mod democratic, precum și rolul său în revitalizarea patrimoniului cultural ⁽³⁾;

1.25 **observă** că în comunicare se pune accentul pe tema taxelor de înscriere ca mijloc de înmulțire a surselor de finanțare și de stimulare a unei atitudini active a studenților și a familiilor lor față de reușitele școlare în învățământul superior. Taxele de studiu nu ar trebui să devină un factor de excludere pe baza resurselor financiare. Cu toate acestea, **accentuează ideea** că taxa de înscriere nu este niciodată un subiect izolat, ci, dimpotrivă, este prinsă în contextul mai larg al unei varietăți de factori legați de stimulentele financiare sau de obstacolele în calea participării la învățământul superior. Prin urmare, **invită** la o abordare mai largă, contextuală, luând în considerare particularitățile locale, regionale și naționale ale sistemelor de finanțare și impozitare, în locul unei concentrări exclusive pe tema taxei de înscriere

Formarea și învățământul profesional: îmbunătățirea calității și a relevanței

COMITETUL REGIUNILOR

1.26 **admite**, împreună cu Comisia Europeană, că, în contextul în care populația noastră îmbătrânește, este inacceptabil nivelul înalt de șomaj în rândul tinerilor din UE, având în vedere cererea crescută pentru o forță de muncă înalt calificată;

1.27 **solicită** promovarea și recunoașterea sistemelor de formare și învățământ profesional în țările în care acestea sunt subdezvoltate, astfel încât acestea să răspundă așteptărilor

multor tineri care caută un acces sigur pe piața muncii și necesităților pieței muncii în sine;

1.28 **sprijină** propunerea Comisiei pentru trasee clare și diverse în formarea și învățământul profesional în vederea educației ulterioare și a angajării și **salută** referirea specifică la implicarea nivelului local și a celui regional în încurajarea părților interesate în sensul consolidării calității și relevanței programelor publice de formare destinate șomerilor și persoanelor dezavantajate;

1.29 **semnalează** că formarea profesorilor și a formatorilor ar trebui actualizată, pentru a deservi necesitățile unor destinații cu vârste tot mai înaintate. Trebuie create metode și materiale pedagogice specifice, acordând în același timp atenție modurilor flexibile de predare, adaptate unor elevi care combină formarea cu îndatoririle profesionale și familiale. În acest context, politicile de educație și formare interferează cu temele de politică socială, în care autoritățile locale și regionale pot să joace un rol catalizator;

1.30 **accentuează** necesitatea aplicării generalizate a mecanismelor structurate de validare a educației anterioare, în special în cazul cunoștințelor și competențelor dobândite în afara sistemului de învățământ oficial. Această validare ar servi unui dublu scop: ar facilita capacitatea de inserție profesională/includerea socială și ar asigura accesul la educația ulterioară pe baza experienței în acest sens.

1.31 **salută**, în acest sens, Comunicarea Comisiei Europene „Învățarea la vârsta adultă: nu este niciodată prea târziu să înveți” și admite că, având în vedere modificările demografice din Europa, ar trebui să se pună mai mult accentul pe educația adulților, cu investiții eficiente și bine orientate;

1.32 **semnalează**, în acest sens, că în multe țări europene nivelul local și cel regional au responsabilități-cheie în domeniul educației pentru adulți și un interes direct în dezvoltarea aptitudinilor forței de muncă. Prin urmare, **invită** la o implicare mai mare a nivelului local și a celui regional în acțiuni care privesc educația adulților la nivelul Uniunii Europene.

2. Propunere de recomandare privind stabilirea cadrului european al calificărilor pentru învățarea continuă

COMITETUL REGIUNILOR

2.1 **constată** necesitatea de a avea un cadru european specific al calificărilor pentru învățare care să completeze acordurile privind calificările profesionale, în special pentru că un cadru european al calificărilor pentru învățarea continuă ar face

⁽³⁾ CdR 154/2005 final.

mai vizibilă și mai transparentă tranziția între diferite trasee de educație și de formare. Cu toate acestea, calificările pentru învățare joacă un rol important în tranziția de la mediul de învățare la viața activă și, prin urmare, nu pot fi dissociate de aspectele referitoare la pregătirea pentru piața muncii;

2.2 **atrage atenția** Comisiei asupra necesității de a iniția o evaluare sistematică a impactului propunerilor sale legislative la nivel local și regional, în special în domenii precum educația și formarea profesională, pentru care responsabilitatea le revine, în mai multe state membre, autorităților locale și regionale. Ar fi util ca evaluarea impactului să fie publicată integral on-line, în toate limbile oficiale ale Uniunii;

2.3 **salută** cadrul calificărilor propus de Comisie și sprijină dublul obiectiv de îmbunătățire a transparenței calificărilor și de promovare a mobilității în Uniunea Europeană. **Accentuează** totuși că respectivul cadru european al calificărilor nu eliberează titluri de calificare, acestea aflându-se sub incidența cadrelor elaborate la nivel național sau regional. Autoritățile locale și regionale competente trebuie, prin urmare, implicate în procesul de apropiere a cadrelor naționale și regionale ale calificărilor cu cadrul european al calificărilor;

2.4 **admite**, împreună cu Comisia, că cadrul european și cadrele naționale ale calificărilor vor facilita validarea învățării în toate contextele. Comitetul **salută** această abordare orientată spre includere, **reamintind** necesitatea de a recunoaște învățarea formală, non-formală și informală în cadrul învățării continue și **admite** că aceasta este de importanță deosebită în promovarea șanselor egale prin recunoașterea competențelor și aptitudinilor celor mai dezavantajați ⁽⁶⁾;

2.5 **consideră** cadrul european al calificărilor un instrument folositor în creșterea încrederii reciproce între sistemele de învățământ naționale și regionale din Europa, ceea ce va contribui la mobilitate, competitivitate și ocuparea forței de muncă, prin încurajarea schimbului de cunoștințe și competențe în întreaga Uniune Europeană;

2.6 cu toate acestea, **invită** Comisia să clarifice relația dintre nivelurile de calificare, Directiva 2000/36/CE și dispozițiile privind calificările pentru învățarea formală și informală deja existente sau în curs de elaborare la nivel național și regional ⁽⁷⁾;

2.7 independent de perspectiva mai largă a strategiilor de învățare continuă, care îmbrățișează obiective legate de inclu-

derea socială, capacitatea de inserție profesională și realizarea personală, **salută** abordarea orientată către rezultate a Comisiei în privința rezultatelor învățării, și anume descrierea calificărilor în termeni de cunoștințe și competențe;

2.8 **consideră** că aceste calificări ar trebui să fie comparabile, indiferent de contextul de învățare și de instituția de învățământ frecventată. Abordarea orientată către rezultatele învățării face mai ușoară comparația între calificările din diferite țări și sistemele de educație și formare, facilitând rolul autorităților locale și regionale ca responsabilități în domeniul învățământului din UE;

2.9 de asemenea, rezultatele și descriptorii învățării pot funcționa ca puncte de referință în asigurarea calității, consolidând astfel cooperarea europeană în materie de asigurare a calității și recunoaștere reciprocă a deciziilor de evaluare. **Salută** așadar legătura explicită din recomandare dintre cadrul european al calificărilor ca factor de transparență și principiile generale ale asigurării calității, deoarece acestea din urmă pot juca un rol important în crearea încrederii reciproce ca bază pentru recunoașterea internațională a calificărilor;

2.10 **invită** la promovarea unui cadru de cooperare și difuzare a bunelor practici, pentru a stabili un schimb de experiență real și permanent. Acesta ar crea posibilitatea de a capitaliza progresele înregistrate în statele membre, în special la nivel local și regional. Prin urmare, **recomandă** promovarea mai multor rețele la nivel european de difuzare a bunelor practici în promovarea accesului la formare, în special prin parteneriate locale și regionale;

2.11 **subliniază** că cadrul european al calificărilor ar trebui să respecte diversitatea și atuurile regiunilor și localităților din UE. Ca grilă de lectură sau instrument de interpretare, cadrul european al calificărilor nu înlocuiește, ci completează cadrele naționale și regionale ale calificărilor;

2.12 **consideră** că aplicarea cadrului european al calificărilor va antrena, în mod previzibil, alte acțiuni la nivel comunitar și **insistă** asupra faptului că, în acest caz, va trebui realizată o analiză aprofundată a subsidiarității și a proporționalității în contextul acestor acțiuni ulterioare;

2.13 **invită** la folosirea unor descriptori expliți și la o coordonare clară între cadrele regionale existente și cadrul european al calificărilor.

⁽⁶⁾ CdR 31/2006 final.

⁽⁷⁾ Rezoluția Parlamentului European privind crearea unui cadru al calificărilor europene (2006/2002(INI)).

2.14 Recomandări către statele membre

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
RECOMANDĂ STATELOR MEMBRE	RECOMANDĂ STATELOR MEMBRE
(...)	(...)
2. Să stabilească corespondențe între sistemele naționale ale calificărilor și cadrul european al calificărilor până în 2009 [...] prin elaborarea unui cadru național al calificărilor, după caz, în conformitate cu legislația și practicile naționale.	2. Să stabilească corespondențe între sistemele naționale/ <u>regionale</u> ale calificărilor și cadrul european al calificărilor până în 2010, în special prin asocierea, într-un mod transparent, a nivelurilor lor de calificare cu nivelurile prevăzute în anexa I și prin elaborarea unui cadru național/ <u>regional</u> al calificărilor, după caz, în conformitate cu legislația și practicile naționale/ <u>regionale</u> .
(...)	(...)
5. Să desemneze un centru național de sprijin și coordonare a relației dintre sistemul național al calificărilor și cadrul european al calificărilor.	5. Să desemneze un centru național/ <u>regional</u> de coordonare care să sprijine și, <u>împreună cu alte autorități naționale/<u>regionale</u> competente</u> , să coordoneze relația dintre sistemele <u>naționale/<u>regionale</u></u> ale calificărilor și cadrul european al calificărilor.
Sarcinile acestui centru ar trebui să cuprindă:	
(...)	
(e) asigurarea participării tuturor părților interesate relevante la nivel național, inclusiv, în conformitate cu legislația și practicile naționale, instituțiile de învățământ superior, de formare și învățământ profesional, partenerii sociali, sectoarele și experții în materie de comparare și utilizare a calificărilor la nivel european.	În statele membre în care ar fi imposibilă din punct de vedere constituțional înființarea unui centru de coordonare regional, centrul național ar trebui să asigure o reprezentare corespunzătoare și suficientă a regiunilor care dispun de competențe legislative. În orice caz, centrele naționale/ <u>regionale</u> ar trebui create, pe cât posibil, pe baza structurilor deja existente. Dacă înființarea unei noi structuri este inevitabilă, costurile administrative ar trebui reduse la minim. În cele din urmă, hotărârea de a înființa fie un centru național, fie centre regionale ar trebui să fie luată de autoritatea responsabilă din fiecare stat membru. Sarcinile acestui centru <u>de coordonare</u> ar trebui să cuprindă: (e) asigurarea participării tuturor părților interesate relevante la nivel național, <u>regional și local</u> , inclusiv, în conformitate cu legislația și practicile naționale, instituțiile de învățământ superior, de formare și învățământ profesional, partenerii sociali, sectoarele și experții în materie de comparare și utilizare a calificărilor la nivel european, <u>asigurându-se totodată coordonarea cu autoritățile locale și regionale</u> .

Expunere de motive

Trebuie să se recunoască importanța nivelului local și regional, deoarece în multe state membre autoritățile locale și regionale au responsabilități și atribuții directe în domeniul educației și formării, **inclusiv în ceea ce privește elaborarea cadrelor calificărilor**. Acestea răspund de prestarea serviciilor de educație și formare prin care se asigură o structură pentru învățarea continuă, prin prestarea de servicii în domeniul învățământului preșcolar și școlar, pentru tineret, adulți și comunități.

În cazul în care Comisia are în vedere centre de contact la nivelul statelor membre, acestea nu pot avea decât rolul unor centre de coordonare, prin asigurarea cooperării la toate nivelurile.

Dat fiind procesul vast de consultare lansat cu ocazia stabilirii unor corespondențe între cadrele naționale/regionale ale calificărilor și cadrul european al calificărilor și deoarece recomandarea nu va fi adoptată înainte de sfârșitul anului 2007/începutul anului 2008, termenul 2010 este mai realist decât 2009.

2.15 Sprijinirea intenției Comisiei

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
SPRIJINĂ INTENȚIA COMISIEI DE:	SPRIJINĂ INTENȚIA COMISIEI DE:
2. a înființa un grup consultativ pentru cadrul european al calificărilor (inclusiv reprezentanți ai centrelor naționale, partenerii sociali europeni și alte părți interesate, după caz) pentru a monitoriza, coordona și asigura calitatea și coerența generală a procesului de stabilire a unor corespondențe între sistemele calificărilor și cadrul european al calificărilor;	2. a înființa un grup consultativ pentru cadrul european al calificărilor (inclusiv reprezentanți ai centrelor naționale/ <u>regionale</u> , partenerii sociali europeni și alte părți interesate, după caz) pentru a monitoriza, coordona și asigura calitatea și coerența generală a procesului de stabilire a unor corespondențe între sistemele <u>naționale/regionale</u> ale calificărilor și cadrul european al calificărilor;
3. a monitoriza acțiunile întreprinse în aplicarea prezentei recomandări...	<u>a evalua, în cooperare cu statele membre, ...</u>

Expunere de motive

Cadrelle calificărilor fiind elaborate la nivel național/regional, Comisia trebuie să fie sprijinită de statele membre la efectuarea evaluării.

2.16 Definiții

CoR regretă că nu se face nici o mențiune privind cadrele regionale ale calificărilor, în paralel cu cele naționale. Spre deosebire de ceea ce pare să sugereze propunerea Comisiei, s-a constatat că în unele state membre cadrele regionale ale calificărilor sunt definite autonom și, prin urmare, nu pot fi considerate simple „subcadre” ale celor naționale.

2.17 Anexa I: descriptorii

CoR recunoaște că lista descriptorilor reușește să mențină un echilibru delicat între diferitele contexte în care pot fi dobândite calificările pentru învățare.

Comitetul atrage atenția asupra necesității de a păstra compatibilitatea definiției descriptorilor pentru nivelurile 5-8 cu descriptorii cadrului global al calificărilor pentru Spațiului European al Învățământului Superior, aprobat deja de miniștrii responsabili cu învățământul superior în contextul procesului Bologna, în 2005. În acest context, este important de observat că acest cadru al calificărilor Bologna a definit nivelurile nu numai în termeni de rezultate ale învățării, **ci și în funcție de numărul de credite, în aplicarea sistemului european de transfer și acumulare de credite (ECTS)**, ceea ce facilitează comparația.

Prin urmare, CoR salută intenția Comisiei de a elabora un sistem de transfer de credite pentru formarea și învățământul profesional și, pe termen lung, consideră că un sistem de transfer de credite valabil pentru toate formele de învățare continuă este un instrument necesar pentru aplicarea mai eficientă a cadrului european al calificărilor.

2.18 Anexa II: principii comune pentru asigurarea calității

Deși accentuează relația triunghiulară dintre transparență (cadrul european al calificărilor), asigurarea calității și recunoașterea calificărilor, CoR consideră că anexa II este prea generală pentru a putea înlocui sistemele, principiile și standardele existente, elaborate în vederea cooperării europene în materie de asigurare a calității în sectoare specifice de învățământ și formare. De asemenea, unele din principii par să fie mai puțin adecvate în contextul evaluării învățământului școlar. Prin urmare, CoR ar dori să reamintească rolul orientativ al Recomandării Parlamentului European și a Consiliului din 12 februarie 2001 privind *cooperarea europeană în*

evaluarea calității în învățământul școlar (JO L 60, 1.3.2001, p. 51-53), al Recomandării privind continuarea cooperării europene în asigurarea calității în învățământul superior din 15 februarie 2006 (JO L 64, 4.3.2006, p. 60) și concluziile Consiliului privind *asigurarea calității în formarea și învățământul profesional* din 18 mai 2004 (doc. 9599/04).

Bruxelles, 14 februarie 2007.

Președintele
Comitetului Regiunilor
Michel DELEBARRE

Aviz al Comitetului Regiunilor privind „Revizuirea intermediară a cărții albe privind transporturile, publicată în 2001 de Comisia Europeană”

(2007/C 146/13)

COMITETUL REGIUNILOR

- consideră că obiectivul prioritar al politicii europene în domeniul transporturilor este crearea condițiilor care să garanteze eficiența transporturilor transeuropene. Aceasta presupune eforturi în vederea remedierii slăbiciunilor pe care le prezintă rețeaua TEN-T la nivel transfrontalier, în special prin reducerea izolării zonelor frontaliere, vestigii ale vechii împărțiri a continentului de „Cortina de Fier”, precum și prin întărirea granițelor pe care actuala UE-27 le are cu țările candidate (Croatia, Turcia) și a granițelor dintre UE și țările și regiunile învecinate, cum ar fi țările mediteraneene din Africa de Nord și nodul de transport din strâmtoarea Gibraltar.
- atrage atenția, de asemenea, asupra obiectivelor politicii europene în domeniul transporturilor care trebuie atinse, în primul rând, prin crearea unui cadru instituțional și juridic care să încurajeze diferitele părți interesate (actorii de pe piață etc.) să opereze echilibrat în domeniul transporturilor. Reglementarea și intervenția din partea fondurilor publice trebuie acceptate numai acolo unde sunt necesare din cauza eșecului pieței și trebuie să fie suportabile pentru bugetele statelor membre, ale regiunilor și orașelor.
- consideră prioritară reechilibrarea distribuției modale a transportului pe uscat, evitându-se concentrarea fluxurilor de trafic aproape exclusiv pe drumurile europene. În același timp, Comitetul consideră că este necesar să se creeze strategii de promovare a intermodalității și multimodalității astfel încât să se asigure eficiența globală a sistemelor de transport.

COMITETUL REGIUNILOR,

AVÂND ÎN VEDERE Cartea albă privind politica europeană în domeniul transporturilor, publicată în 2001, care definește orientările acestei politici până în anul 2010 și care prevede, de asemenea, o revizuire intermediară a punerii sale în aplicare în 2006, precum și documentul „Logistica transportului de mărfuri în Europa, garanția unei mobilități durabile” (COM(2006) 336 final);

AVÂND ÎN VEDERE decizia Biroului din 25 aprilie 2006 de a încredința Comisiei pentru politici de coeziune teritorială elaborarea unui aviz pe această temă;

AVÂND ÎN VEDERE comunicarea Comisiei adresată Consiliului și Parlamentului European din 22 iunie 2006, intitulată „Pentru o Europă în mișcare — mobilitate durabilă pentru continentul nostru: revizuirea intermediară a Cărții albe privind transporturile, publicată în 2001 de Comisia Europeană”;

AVÂND ÎN VEDERE avizele sale anterioare, în special — *Cartea albă privind politica europeană în domeniul transporturilor pentru 2010: momentul deciziilor* (CdR 54/2001 final) ⁽¹⁾; *Coridoarele TEN-T: pârgii pentru creștere și instrumente pentru coeziunea UE* (CdR 291/2003 final) ⁽²⁾; *Companiile aeriene low-cost și dezvoltarea regională* (CdR 63/2004 final) ⁽³⁾; *Liniile directe comunitare pentru finanțarea aeroporturilor și ajutoarele de stat pentru înființarea companiilor aeriene cu plecare de pe aeroporturi regionale* (CdR 76/2005 final); *Siguranța tuturor modurilor de transport, inclusiv problema finanțării* (CdR 209/2005 final); *Al treilea pachet de măsuri legislative pentru siguranța maritimă* (CdR 43/2006 final);

AVÂND ÎN VEDERE proiectul de aviz (CdR 119/2006, rev. 2) adoptat la 11 decembrie 2006 de Comisia pentru politici de coeziune teritorială (raportor: **dl Jan ZAHRADNÍK (PPE/CZ)**, președintele Consiliului regional al regiunii Boemia de Sud (Hejtman Jihočeského kraje));

a adoptat prezentul aviz în cea de-a 68-a sesiune plenară, care a avut loc la 13-14 februarie 2007 (ședința din 14 februarie):

Având în vedere

1. rezultatele consultărilor publice întreprinse de Comisie cu ocazia revizuirii intermediare a Cărții albe privind politica europeană în domeniul transporturilor;
2. observațiile formulate de reprezentanții regiunilor și orașelor Europei în cadrul acestor consultări publice;
3. evoluția contextului mondial, progresele în materie de integrare europeană și dezvoltarea sectorului de transporturi în Europa în ultimii cinci ani, caracterizată prin câteva aspecte inedite, în special:

Strategia Lisabona reînnoită,

- care recunoaște că creșterea PIB-ului Uniunii este inferioară previziunilor;
- care acordă o importanță considerabilă dezvoltării sectorului transporturilor, ca factor esențial al creșterii economice;
- care consideră politica europeană în domeniul transporturilor un element hotărâtor pentru susținerea competitivității UE;

Extinderea Uniunii Europene în 2004 și 2007, prin care:

- care continuă să facă din mobilitate obiectivul central al politicii europene în domeniul transporturilor;

- douăsprezece noi state membre au aderat la Uniune, ceea ce a dus la mărirea suprafeței acesteia cu aproximativ 1 100 000 km² (echivalentul a 36 % din teritoriul UE-15);
- infrastructurile de transport în noile state membre au fost și continuă să fie de o calitate net inferioară celei de care dispun țările UE-15;
- punerea în aplicare a pieței interne în aceste țări este însoțită de o nouă creștere considerabilă a volumului traficului, în special în domeniul transporturilor rutiere cu camioane;
- rețeaua de transport a noilor țări membre nu este pregătită pentru a face față acestor noi condiții, în special în regiunile transfrontaliere, în apropierea marilor aglomerații și în zonele cu o mare concentrare industrială;

Insuficiența mijloacelor financiare, drept care:

- nivelul cheltuielilor destinate infrastructurilor de transport a scăzut în toate statele membre UE până sub 1 % din PIB, iar perspectivele financiare 2007-2013 prevăd o sumă de 8 miliarde EUR pentru acest domeniu (deși Comisia a estimat că ar fi necesare 20 de miliarde EUR);
- în timp ce numai pentru cele 30 de axe prioritare ale dimensiunii europene din rețeaua TEN-T este nevoie de 250 de miliarde EUR (0,16 % din PIB-ul european), iar realizarea tuturor proiectelor de interes comunitar necesită 600 de miliarde EUR în plus;

⁽¹⁾ JO C 192 din 12.8.2002, p. 8.

⁽²⁾ JO C 109 din 30.4.2004, p. 10.

⁽³⁾ JO C 318 din 22.12.2004, p. 7.

Globalizarea economiei mondiale,

- caracterizată prin intensificarea schimburilor comerciale între Europa și piețele asiatice, în special, ceea ce duce la formarea unor noi cerințe în ceea ce privește capacitatea, orientarea, compatibilitatea și structura modală a rețelei europene de transport;
- întrucât numai sectoarele transporturilor aeriene și maritime sunt cu adevărat globale;

Riscurile derivate din terorism,

- care, în urma atentatelor teroriste comise la New York, Madrid și Londra, au demonstrat vulnerabilitatea sistemelor de transport, ale căror siguranță și fiabilitate sunt amenințate;

și ținând seama de interesele regiunilor și orașelor Europei bazate pe realități cunoscute, în special:

- integrarea lor în sistemul transeuropean de transport, precum și în rețeaua TEN-T constituie o condiție esențială pentru a putea beneficia din plin de avantajele pieței libere și va avea o influență directă asupra competitivității și performanței economice a acestora;
- dezvoltarea infrastructurilor de transport înlesnește schimburile comerciale, care reprezintă motorul creșterii economice, contribuie la coeziunea teritorială și permit construirea unei Europe apropiate de cetățeni și de municipii;
- singura modalitate de a uni în mod efectiv Uniunea Europeană extinsă și de a asigura coeziunea teritorială în cadrul acesteia este completarea verigilor lipsite și eliminarea obstacolelor existente pe principalele axe ale rețelei transeuropene TEN-T, prelungirea coridoarelor principale până în regiunile și țările vecine și găsirea unei soluții pentru deficiențele acestora în regiunile transfrontaliere;
- chiar în cazul transporturilor transeuropene, efectele pozitive și negative ale acestora sunt resimțite la fel de puternic la scară regională și locală, întrucât sunt strâns legate de dezvoltarea regională și de amenajarea urbană;
- împotriva, transporturile urbane și regionale contribuie într-o manieră semnificativă la creșterea efectelor negative ale transporturilor prin, de exemplu, emisiile de CO₂, poluarea acustică sau pierderile cauzate de accidente;
- autoritățile regionale și locale au competență directă în ceea ce privește construirea și dezvoltarea sistemelor de transport regionale și urbane, pentru crearea condițiilor necesare pentru îmbunătățirea funcționării, siguranței și fiabilității acestora;
- un demers comun la toate nivelurile, de la instituțiile comunitare până la autoritățile locale, bazat pe principiul subsidiarității efective, pe cooperare, pe punerea în comun a infor-

mațiilor și stimularea economică prin programe adecvate, poate contribui la o mai bună funcționare a transporturilor urbane și regionale.

1. Observații generale

1.1 Comitetul Regiunilor împărtășește opinia Comisiei potrivit căreia mobilitatea trebuie să fie unul din obiectivele prioritare atât ale politicii în domeniul transporturilor, cât și ale Strategiei Lisabona reînnoite, prin garantarea dezvoltării unor moduri de transport eficiente, sigure, durabile și fiabile, punându-se accentul pe comodalitate.

1.2 Comitetul Regiunilor constată că transporturile stau la temelia procesului de integrare europeană, deoarece acestea permit libera circulație a persoanelor și a mărfurilor. Ele se află, de asemenea, în strânsă legătură cu direcția de dezvoltare dorită de Uniunea Europeană, și anume cu creșterea economică. În consecință, Comitetul se opune unei integrări europene care să conștie într-o reglementare sub formă de restricții și limitări necoordonate, întrucât nu există o soluție simplă în acest domeniu. Este necesară adoptarea unor noi măsuri legislative în vederea liberalizării diferențiate a diverselor ramuri care compun acest sector în conformitate cu condițiile locale și regionale, armonizarea condițiilor aplicabile diferitelor moduri de transport și încurajarea interoperabilității și cooperării acestora.

1.3 Punctul de vedere al Comitetului Regiunilor este că **obiectivul prioritar al politicii europene în domeniul transporturilor** este crearea condițiilor care să garanteze eficiența și durabilitatea transporturilor transeuropene. Pentru aceasta, sunt necesare următoarele:

- dezvoltarea unei piețe libere a transporturilor;
- dezvoltarea unei rețele omogene de transporturi transeuropene (TEN-T);
- completarea legăturilor inexistente și eliminarea obstacolelor în calea principalelor axe ale rețelei transeuropene de transport (TEN-T);
- conectarea principalelor axe ale acestei rețele cu cele ale regiunilor și țărilor vecine, ceea ce va încuraja coeziunea teritorială chiar și în regiunile ultraperiferice aflate la frontierele Uniunii;
- eforturi în vederea remedierii slăbiciunilor pe care le prezintă rețeaua TEN-T la nivel transfrontalier, în special prin reducerea izolării zonelor frontaliere, vestigii ale vechii împărțiri a continentului de „Cortina de Fier”, dar și a granițelor pe care actuala UE-27 le are cu țările candidate (Croatia, Turcia), precum și la granița dintre UE și țările și regiunile învecinate, cum ar fi țările mediteraneene din Africa de Nord și nodul de transport din strâmtoarea Gibraltar;

- garantarea pentru regiuni și orașe a unui acces larg și simplu la rețelele transeuropene de transport, ceea ce va permite creșterea coeziunii teritoriale;
- utilizarea în mod eficient a tuturor modurilor de transport disponibile în cadrul transporturilor transeuropene, în vederea exploatării optime a capacităților, interoperabilității și a sinergiilor infrastructurilor existente;
- construirea unor noi infrastructuri pentru transporturile transeuropene, în zonele în care instalațiile existente, deși îndeplinesc condițiile menționate anterior, se dovedesc insuficiente, în vederea rezolvării problemelor zonelor congestionate;
- eliminarea barierelor fizice, tehnice și organizatorice care împiedică buna circulație a mărfurilor și a persoanelor sau transportul acestora între statele membre;
- îndeplinirea cerințelor transporturilor transcontinentale cât mai eficient, având în vedere geografia Uniunii Europene sau noua distribuție teritorială a tuturor statelor membre;
- organizarea eficientă a transportului, alocarea capacităților în zonele sensibile (regiunile sensibile) prin intermediul instrumentelor bazate pe piață, cum ar fi comerțul cu drepturi de tranzit,
- stimularea rețelilor transeuropene și dezvoltarea infrastructurilor majore care vor îmbunătăți conexiunile între (cel puțin) regiunile cele mai populate din fiecare stat membru și restul UE, cu scopul de a dezvolta pe deplin piața internă și de a conștientiza apartenența la Europa.

1.4 Comitetul Regiunilor consideră că politica europeană în domeniul transporturilor are și un rol secundar: să adopte o abordare comună pentru rezolvarea problemelor care ar fi tratate mai puțin eficient la nivelul statelor membre, regiunilor sau orașelor, în conformitate cu principiul subsidiarității, în special prin:

- atenuarea impactului pe care îl are transportul asupra mediului înconjurător, cum ar fi respectarea angajamentelor asumate prin Protocolul de la Kyoto privind emisiile de CO₂;
- asigurarea durabilității energetice a transporturilor și folosirea surselor alternative de energie, printre care se numără biocarburanții;
- întărirea normelor de siguranță și reducerea riscurilor de accidente rutiere;
- încurajarea inițiativelor inovatoare în sectorul transporturilor;
- facilitarea adaptării Uniunii Europene în ansamblul ei și fiecărui stat membru în parte la transformările inerente piețelor transporturilor la scară globală.

1.5 Comitetul Regiunilor atrage atenția, de asemenea, asupra obiectivelor politicii europene în domeniul transporturilor, care trebuie atinse, în primul rând, prin crearea unui cadru instituțional și juridic care să încurajeze diferitele părți interesate (actorii de pe piață etc.) să opereze echilibrat în domeniul transporturilor. Reglementarea și intervenția din partea fondurilor publice trebuie acceptate numai acolo unde sunt necesare din cauza eșecului pieței și trebuie să fie suportabile pentru bugetele statelor membre, ale regiunilor și orașelor.

1.6 Având în vedere rezultatele Cărții albe din 2001, Comitetul Regiunilor consideră că, în vederea atingerii obiectivelor politicii europene în domeniul transporturilor, este necesar ca:

- instrumentele pentru viitor ale politicii europene în domeniul transporturilor să aibă o structură clar definită, care să reflecte prioritățile de mai sus;
- ansamblul de instrumente și măsuri, stabilite în raport cu prioritățile, trebuie să fie structurat, în conformitate cu principiul subsidiarității autentice, pentru a crea seturi coerente, specifice fiecărui nivel de administrație publică, adică bazate pe puterile sau responsabilitatea nivelului respectiv;
- resurse financiare suficiente să fie alocate punerii în aplicare a acestor instrumente și măsuri și la toate nivelurile la care transporturile au avut un impact asupra rezultatelor economice ale Uniunii și asupra calității vieții cetățenilor săi.

1.7 Comitetul Regiunilor consideră esențială punerea la dispoziție a mijloacelor necesare pentru a le permite guvernelor regionale să participe la elaborarea politicii europene în domeniul transporturilor. Revizuirea intermediară a Cărții albe nu definește clar rolul care le revine regiunilor în acest context.

1.8 Comitetul Regiunilor consideră că versiunea actuală a revizuirii intermediare a Cărții albe nu identifică suficient de clar prioritățile pentru fiecare dintre inițiativele propuse și este preocupat că eficiența documentului este, prin urmare, redusă. De aceea, Comitetul Regiunilor recomandă ca lista de acțiuni (Ghidul de referințe — lista acțiunilor principale) să fie modificată în așa fel încât acestea să nu mai fie prezentate în ordine cronologică, ci în funcție de prioritățile diferitelor obiective care trebuie îndeplinite și de domeniile de competență prevăzute în conformitate cu principiul subsidiarității. Comitetul Regiunilor consideră că este necesară stabilirea de coordonatori responsabili pentru aceste acțiuni. Într-adevăr, Comitetul Regiunilor consideră că obiectivul acestor acțiuni nu constă în publicarea unui document, ci într-o schimbare calitativă reală, care se poate obține prin punerea sa riguroasă în aplicare.

1.9 Pe de altă parte, Comitetul Regiunilor cere ca, înainte de adoptarea oricăror alte serii de reglementări sau intervenții din partea autorităților publice, să fie examinată posibilitatea de a se obține aceleași rezultate printr-o mai bună aplicare a mecanismelor de piață în sectorul transporturilor.

1.10 În sensul punctelor de mai sus, Comitetul Regiunilor propune ca titlul Cărții albe din 2006 să includă și expresia „momentul acțiunilor”, ca o parafrază la Cartea albă din 2001 care se subintitula „momentul deciziilor”. Singura garanție pentru obținerea rezultatelor preconizate o reprezintă transpunerea sistematică a deciziilor adoptate la nivel comunitar în politicile în domeniul transporturilor la nivel de stat membru, apoi la nivel de administrații regionale și municipale până la aplicarea lor efectivă.

2. Transporturile terestre

2.1 Comitetul Regiunilor consideră prioritară reechilibrarea distribuției modale a transportului pe uscat, evitându-se concentrarea fluxurilor de trafic aproape exclusiv pe drumurile europene. În același timp, Comitetul consideră că este necesar să se creeze strategii de promovare a intermodalității și multimodalității astfel încât să se asigure eficiența globală a sistemelor de transport.

2.2 Comitetul Regiunilor salută în mod special propunerea Comisiei de accelerare a eliminării barierelor tehnice și funcționale în domeniul transporturilor feroviare internaționale, precum și de promovare a standardizării și unificării pozitive și efective a materialului rulant.

2.3 De asemenea, Comitetul Regiunilor consideră că, în vederea îmbunătățirii competitivității transportului feroviar în raport cu cel rutier și pentru ca transportul feroviar să poată reprezenta o parte echitabilă din volumul global al traficului, este necesară armonizarea condițiilor care reglementează transporturile feroviare și rutiere, așa cum se sublinia în Cartea albă din 2001.

2.4 Experiența demonstrează că procesul de liberalizare are consecințe semnificative asupra raporturilor juridice dintre transportator și clienții, furnizorii și beneficiarii serviciilor sale, cu angajații săi, precum și în materie de drept patrimonial. De aceea, Comitetul Regiunilor recomandă elaborarea, pe baza experienței anumitor state membre, a unei metodologii de liberalizare la nivel comunitar, aplicabilă în mod individual fiecărei societăți feroviare. Comitetul Regiunilor recomandă, de asemenea, introducerea unui cadru legal minim pentru garantarea unei protecții corespunzătoare și echilibrate a drepturilor tuturor actorilor afectați de liberalizarea ramurilor de transport care operează în rețea (prestatori de servicii de transport, utilizatori și autorități de reglementare, eventual administrații publice și organe de control public și salariați).

2.5 Comitetul Regiunilor observă că transportul rutier continuă să joace un rol esențial pentru orașe și regiuni și

pentru numeroase regiuni acesta reprezintă singurul mijloc de asigurare a accesibilității și mobilității. Legăturile intermodale sunt deosebit de important pentru optimizarea sistemului de transport în general.

2.6 În contextul actual de reduceri ale investițiilor publice, Comitetul Regiunilor consideră că este corect să se promoveze rutele feroviare de mare viteză incluse în TEN-T ca proiecte prioritare. Dar și legăturile feroviare de mare viteză complementare celor din TEN-T trebuie susținute. De aceea, este necesar să se facă eforturi pentru identificarea și dezvoltarea proiectelor feroviare de mare viteză care, deși nu sunt incluse în TEN-T, sunt proiecte de transport durabil paralele și complementare, care ar trebui avute în vedere la acordarea de finanțare comunitară.

2.7 Comitetul Regiunilor salută propunerea Comisiei Europene de sisteme de plată inteligente pentru utilizarea infrastructurii și ideile acesteia privind alocarea capacității în marile aglomerații și regiunile sensibile prin intermediul instrumentelor bazate pe piață, cum ar fi comerțul cu drepturi de tranzit.

2.8 Cu toate că este necesar ca inițiativele stabilite în Cartea albă pentru promovarea modurilor de transport durabile, cum ar fi transportul feroviar și maritim, să fie susținute ferm, trebuie admis și faptul că multe regiuni nu au o infrastructură adecvată de transport feroviar sau maritim. În acest caz, transferul transportului rutier către moduri mai durabile pentru protecția mediului presupune investiții semnificative într-o astfel de infrastructură.

3. Transportul aerian

3.1 Comitetul Regiunilor salută noul impuls în dezvoltarea pe care o cunosc aeroporturile regionale și companiile aeriene low-cost care, în ultimii ani, au adus transportul aerian de pasageri la un nivel mai accesibil și au oferit, în acest fel, o alternativă corespunzătoare la transportul terestru de călători pe distanțe lungi. În același timp, nu trebuie totuși ignorate efectele secundare negative ale acestei tendințe.

3.2 În continuarea avizelor sale anterioare, Comitetul Regiunilor subliniază rolul important pe care îl joacă aeroporturile regionale în cadrul dezvoltării regionale și al obținerii coeziunii teritoriale (interconectarea regiunilor, mobilitate sporită, posibilitatea de a profita de libera circulație, dezvoltarea economică, reabilitarea regiunilor periferice și mai puțin dezvoltate). În acest sens, Comitetul Regiunilor salută inițiativa Comisiei destinată să creeze condițiile favorabile unei mai mari dezvoltări a potențialului transporturilor aeriene la nivelul segmentului interregional al pieței transporturilor aeriene.

3.3 În același timp, Comitetul Regiunilor reiterează apelurile sale precedente de obținere a unui echilibru între nevoia de transparență în materie de ajutoare de stat și capacitatea autorităților locale de a finanța aeroporturile regionale și dezvoltarea noilor legături care permit conectarea acestor regiuni la restul pieței europene.

3.4 Luând în considerare situația specială a regiunilor ultraperiferice, în care transportul maritim și cel aerian sunt singura legătură cu restul Uniunii Europene și al lumii, ele ar trebui să beneficieze de scutiri de la orice măsuri de combatere a impactului sectoarelor transportului aerian și maritim asupra modificărilor climatice. Emisiile de gaze cu efect de seră din aceste regiuni reprezintă mai puțin de 0,5 % din totalul UE pentru aceste sectoare și nu amenință deloc compromiterea acordurilor internaționale semnate de Uniunea Europeană în acest domeniu.

4. Transportul maritim și transportul pe căi navigabile

4.1 Comitetul Regiunilor ia notă cu satisfacție de recomandarea Comisiei privind continuarea dezvoltării transportului maritim pe distanțe scurte, precum și a „autostrăzilor maritime”, ca alternativă la transportul rutier. Comitetul Regiunilor susține deja următoarele:

4.2 programele operaționale pentru perioada 2007-2013 să prevadă punerea în aplicare a proiectelor care să sprijine transportul maritim (combaterea poluării, securitatea transporturilor, administrarea infrastructurilor de căi navigabile);

4.3 să se depună eforturi sporite în vederea îmbunătățirii capacității și a dezvoltării infrastructurilor de acces terestru la instalațiile portuare, pentru construirea rețelelor logistice de distribuție, ținând seama, în special, de nevoile insulelor în acest domeniu;

4.4 regiunile insulare ale Uniunii să fie efectiv conectate la sistemul de „autostrăzi maritime”, în vederea îmbunătățirii accesului acestora la piața unică.

4.5 De asemenea, Comitetul Regiunilor salută propunerea Comisiei de elaborare a unei strategii de dezvoltare integrată într-un „spațiu maritim european comun”, destinat să contribuie la dezvoltarea pieței unice în acest domeniu;

4.6 Comitetul Regiunilor salută, de asemenea, măsurile legislative cu privire la porturi și își exprimă interesul de a participa la dezbaterile care vor precede elaborarea acestora. De asemenea, Comitetul Regiunilor dorește să sublinieze importanța legăturilor care există între porturi și orașele sau regiunile în care acestea se află.

4.7 Comitetul Regiunilor își oferă sprijinul orașelor și regiunilor în care se află porturi maritime de importanță majoră și care doresc să-și conecteze infrastructurile de transport terestru la rețelele TEN-T și să facă parte din axele transcontinentale de transport terestru pe distanțe lungi („landbridges”).

4.8 Pe de altă parte, Comitetul Regiunilor atrage atenția asupra faptului că transporturile pe căi navigabile interioare au fost multă vreme subestimate ca alternativă la transporturile terestre și întâmpină cu satisfacție propunerea Comisiei privind crearea unui program destinat să promoveze dezvoltarea acestora.

În același timp, în ceea ce privește solicitarea Comisiei de îmbunătățire a coordonării dintre diferitele politici comunitare (politica în domeniul transporturilor, politica energetică și cea de protecție a mediului), Comitetul Regiunilor subliniază încoerența fundamentală, remarcată în numeroase cazuri, care există în abordarea construcției căilor navigabile interioare: aceasta presupune crearea de căi navigabile și dezvoltarea transportului fluvial ca alternativă viabilă la transportul rutier; totuși, aceste măsuri nu pot fi puse în aplicare din cauza unei reglementări restrictive, corespunzătoare politicii de protecție a mediului.

4.9 Comitetul Regiunilor consideră că măsurile cu privire la autostrăzile mării trebuie să includă o analiză detaliată a impactului asupra sistemelor portuare existente și să definească metode prin care un astfel de impact negativ ar putea fi eliminat, stabilind modul cum se va determina ajutorul diferențiat pentru a rezolva problemele de depărtare și izolare care vor apărea.

4.10 Comitetul Regiunilor consideră că reglementările viitoare privind dezvoltarea ajutoarelor pentru autostrăzile mării ar trebui să implice în mod oficial regiunile.

5. Sistemele de transport urban și regional

5.1 Comitetul Regiunilor observă că principiul care se aplică cu precădere în cazul transportului urban este acela că cel mai bun transport este să nu ai nevoie de transport. Aceasta nu se referă numai la măsurile pentru sectorul transporturilor, ci și la legislația pentru planificarea urbană și dezvoltarea regională, precum și la politica locuinței. Aceasta este o realitate în special în noile state membre, unde, în mod frecvent, trebuie puse în aplicare instrumente care să înlănească mutările din motive profesionale, liberalizarea pieței locuințelor etc.

5.2 Comitetul Regiunilor salută propunerea Comisiei de elaborare a unei Cărți verzi privind transporturile urbane și este hotărât, în calitatea sa de reprezentant al regiunilor și orașelor Europei, să participe în mod foarte activ la dezbaterile cu părțile interesate care vor precede adoptarea documentului final.

5.3 În acest sens, Comitetul Regiunilor atrage atenția asupra faptului că sistemele de transport urbane și regionale sunt cu atât mai eficiente cu cât răspund mai bine nevoilor locale. Din acest motiv, este foarte greu de prevăzut orice intervenție sau armonizare în acest domeniu, spre deosebire de transporturile transcontinentale. Conform principiului subsidiarității, rolul Uniunii în acest domeniu trebuie să fie cel de a împărtăși experiența și de a crea programe care să permită partajarea și aplicarea practicilor care și-au demonstrat eficacitatea, precum și evaluarea demersurilor inovatoare (organizarea transporturilor, sistemele inteligente, carburanții de înaltă rentabilitate ecologică și energetică, mobilitatea drept condiție a dezvoltării regionale etc.);

5.4 Problemele în materie de transport se concentrează în special în marile orașe, în aglomerațiile urbane și la periferie și, din cauza urbanizării profunde a acestor zone, construirea și modernizarea infrastructurilor de transport sunt deosebit de costisitoare. În consecință, este necesar să se urmărească foarte atent dezvoltarea acestor infrastructuri și dotarea lor cu tehnologii moderne la toate nivelurile, precum și susținerea infrastructurilor care nu fac parte direct din rețeaua TEN-T. Este important să se încurajeze sistemele de transport urban curat pentru a se reduce nivelurile de poluare din orașe și a se îmbunătăți astfel calitatea vieții locuitorilor acestora. Comitetul Regiunilor recomandă Comisiei ca, la elaborarea Cărții verzi privind transportul urban, să includă acești factori în analiza acesteia.

5.5 Comitetul Regiunilor solicită Comisiei Europene să pună accentul pe transporturile în oraș și să examineze în mod corespunzător dacă diferitele programe operaționale pentru perioada 2007-2013 acordă transporturilor urbane atenția pe care acestea o merită și dacă prevăd o alocare adecvată de mijloace financiare. Comitetul Regiunilor subliniază că transporturile urbane sunt la fel de importante ca și rețelele transeuropene de transport, având în vedere că majoritatea fluxurilor de transport au un oraș ca punct de plecare și de sosire și că orașele constituie așadar „strangulările” cele mai mari. Din acest motiv, transporturile urbane de calitate constituie o condiție esențială pentru competitivitatea UE, precum și pentru ansamblul Strategiei Lisabona, atât pentru libera circulație a mărfurilor, cât și pentru cea a lucrătorilor.

5.6 Comitetul Regiunilor consideră că pentru a se reduce aglomerarea rutelor de acces în orașele mari, trebuie construite noduri rutiere la marginea orașelor, cu suficiente spații de parcare (de tip „parchează și călătorește”) pentru a le permite persoanelor care vin cu autoturismul în oraș să își parcheze vehiculele și apoi să folosească transportul public, fără o creștere semnificativă a duratei călătoriei.

6. Optimizarea infrastructurilor și accesibilitatea rețelilor

6.1 Comitetul Regiunilor consideră că obiectivul cel mai urgent în interesul durabilității transporturilor transeuropene este, în paralel cu finalizarea rețelei transeuropene de transport TEN-T și cu construirea de noi infrastructuri, îmbunătățirea condițiilor care să permită o utilizare sistematică a rezervelor prezente în capacitățile infrastructurilor existente.

6.2 Comitetul Regiunilor salută ideea Comisiei de a considera prioritară necesitatea de reducere a congestiilor și de mărire a accesibilității. Acesta consideră că este o condiție indispensabilă pentru a se putea exploata din plin posibilitățile pe care le oferă dreptul la liberă circulație și pentru a se ajunge la o mai mare coeziune teritorială.

6.3 Cu toate acestea, Comitetul Regiunilor nu împărtășește opinia Comisiei potrivit căreia Europa beneficiază de o densă rețea de transport și de o infrastructură, în general, de înaltă calitate. Comitetul Regiunilor insistă asupra diferențelor calitative care există între infrastructurile de transport ale UE-15 și ale UE+10. În același timp, constată faptul că, din cauza surplusului

de trafic înregistrat în noile state membre ca urmare a extinderii din 2004, starea rețelilor naționale ale acestora se degradează tot mai mult și că decalajele dintre UE-15 și UE+10 în acest domeniu devin tot mai mari. Prin urmare, Comitetul Regiunilor propune ca, printre activitățile propuse în cadrul reviziei intermediare a Cărții albe, să fie înscrisă și o evaluare riguroasă și detaliată a stării infrastructurii de transport în UE-27, în așa fel încât să furnizeze instituțiilor europene date relevante ca bază pentru luarea de decizii în materie.

6.4 În același timp, Comitetul Regiunilor avertizează asupra unei posibile apariții de strangulări ale traficului pe principalele axe de transport în zonele de frontieră și în regiunile periferice izolate, situate în apropiere de noile frontiere exterioare ale Uniunii. Din acest motiv, este indispensabilă finalizarea procesului de reabilitare a rețelilor TEN-T în care este inclusă și propunerea de extindere a acestora astfel încât să cuprindă și regiunile și țările vecine Uniunii Europene.

6.5 Comitetul Regiunilor susține în mod activ proiectele regionale destinate să dezvolte infrastructurile de transport, în special cele având o componentă transfrontalieră, și solicită Comisiei să continue să le ofere condiții favorabile prin programe eligibile pentru finanțare în cadrul politicii de coeziune pentru 2007-2013 și al programelor de cooperare interregională.

6.6 Comitetul Regiunilor încurajează Comisia să folosească instrumentele financiare (bugetul alocat rețelei TEN-T, BEI, BERD, PPP etc.) și instituționale (coordonator european) pentru a crea un program de sprijin pentru intervențiile în vederea eliminării rapide a strangulărilor transfrontaliere și a creării legăturilor lipsă în cadrul celor treizeci de axe prioritare de interes european ale rețelei TEN-T, definite în 2004, precum și a celor care ar putea fi identificate ulterior ca fiind necesare, pentru a ajunge la o omogenitate efectivă a rețelei TEN-T. De fapt, în acest domeniu, politicile de transport urmate la nivel național se dovedesc de mult timp inefficiente, ceea ce este deosebit de dăunător pentru dezvoltarea regională, pentru realizarea coeziunii teritoriale și pentru posibilitatea de a beneficia deplin de avantajele oferite de libera circulație și cooperarea transfrontalieră. Mai mult decât atât, este necesar să se asigure mecanisme de finanțare pentru alte proiecte care completează proiectele TEN-T, în special cele pentru îmbunătățirea accesibilității: legături rutiere și feroviare, acces la porturi, centre logistice legate la noduri de schimb intermodal, acces urban etc.

6.7 În același timp, Comitetul Regiunilor atrage atenția asupra nevoii de a se reechilibra axele est-vest și nord-sud ale coridoarelor TEN-T. Pentru a se asigura o utilizare mai eficientă a capacității porturilor maritime din Marea Adriatică și Marea Baltică, Comitetul Regiunilor propune să se țină seama de concluziile proiectului INTERREG IIIB A-B Landbridge, care se referă exact la acest subiect, când se vor extinde rețelele TEN-T în viitor. Acest proiect implică regiuni din Italia, Austria, Republica Cehă, Germania și Polonia și, chiar mai departe, regiuni din state care nu sunt membre UE, cum ar fi Norvegia și Croația.

7. Interoperabilitatea și armonizarea modurilor de transport

7.1 Comitetul Regiunilor salută cu precauție principiul comodalității, așa cum a fost definit acesta în revizia intermediară a Cărtii albe privind transporturile europene și împărtășește opinia potrivit căreia fiecare mod de transport joacă un rol special în cadrul sistemului european de transporturi. Numai datorită interoperabilității reale între diferitele moduri de transport, în condiții de piață echitabile, se poate obține o optimizare naturală a transporturilor. În realitate, există un singur „serviciu de transport” (cererea de servicii de transport), care se bazează pe cele mai bine soluții de transport disponibile (moduri de transport). Singura metodă de îmbunătățire a situației transportului european este stabilirea de condiții egale pentru toate modurile de transport, fără a se favoriza un anumit mod față de altele. Faptul regretabil că transportul rutier are mare succes chiar și în segmentele pieței transporturilor care s-ar potrivi mai mult, din motive ecologice, transportului feroviar, fluvial și combinat ține nu numai de o armonizare insuficientă între diferitele moduri de transport, de costurile externe, de interoperabilitatea nefinalizată a rețelei feroviare, de transformarea incompletă a sectorului feroviar, ci și de nivelul tehnic insuficient al transporturilor feroviare și combinate. În consecință, este necesar să fie susținute cercetarea și dezvoltarea nu numai în domeniul sistemelor telematice și de informare, ci și în materie de tehnologie a procesului de gestionare a transporturilor feroviare și combinate, de standardizare efectivă, unificare și armonizare.

7.2 Cu toate acestea, Comitetul Regiunilor dorește să-și reafirme atașamentul față de o politică europeană activă în favoarea transporturilor mai puțin poluante în cadrul angajamentelor Uniunii Europene în contextul Protocolului de la Kyoto.

7.3 În legătură cu teza menționată la punctul 7.1., Comitetul Regiunilor propune continuarea elaborării și aplicării normelor pentru internalizarea costurilor externe în transport. Obiectivul este instaurarea unui cadru european comun privind crearea unor infrastructuri rutiere cu acces liber și cu plată, precum și a unor căi ferate cu plată redinamizate, condiție necesară pentru exercitarea unei adevărate concurențe intramodale. Taxele nu ar trebui folosite numai pentru acoperirea costurilor aferente construcției și întreținerii infrastructurilor (cu toate că pentru economiile în tranziție ar reprezenta o sursă de venituri considerabilă), ci, în aceeași măsură, trebuie să fie un instrument care să se adapteze în mod automat la nevoile infrastructurilor, optimizând în acest fel nivelul lor de utilizare și ținând cont de ansamblul costurilor interne și externe — inclusiv costurile de mediu — ale fiecărui mod de transport. Nu în ultimul rând, taxele, care au efecte asupra prețului produselor, ar trebui să devină în special un factor natural de reglementare a pieței și, mai ales, a cererii excesive de transport, cea mai bună operațiune de transport fiind așadar cea care nu are loc.

7.4 Comitetul Regiunilor consideră că noile sisteme de tarifyare inteligentă vor permite optimizarea fluxului traficului, utilizarea infrastructurilor în mod eficient, precum și prevenirea apariției supraaglomerărilor. Este necesar să fie susținută doar

introducerea unei tarifyări transparente, corecte, care să poată fi contabilizată și facturată în mod clar, asociată unei taxe simple, dar suficient de variabilă pentru optimizarea utilizării în timp și spațiu a infrastructurilor. Această tarifyare trebuie să aibă o valoare echivalentă în toată Europa și nu doar să transfere transportul de pe drumurile cu taxă spre rutele de transport gratuite. În acest sens, Comitetul Regiunilor își reînnoiește sprijinul pentru proiectul Galileo, care, dacă este introdus corect în toate statele membre, poate asigura un astfel de sistem.

7.5 Pentru a sprijini mai mult sistemul de navigare prin satelit Galileo și utilizarea unitară a acestuia în sistemul de transport din întreaga Europă sau cel puțin în vederea promovării acestei idei, în special în noile state membre, Comitetul Regiunilor recomandă Consiliului European să stabilească sediul Autorității de supraveghere a GNSS într-unul din noile state membre, ceea ce ar contribui la plasarea acestora în centrul unor astfel de proiecte novatoare (totodată, Consiliul European și-ar îndeplini promisiunea informală făcută în 2003 de a înființa agenții europene în noile state membre).

8. Logistica

8.1 De asemenea, Comitetul Regiunilor subliniază că, în vederea îmbunătățirii interoperabilității diferitelor moduri de transport, este necesară asigurarea interconectării acestora prin intermediul terminalelor logistice și a serviciilor logistice inteligente. În ce privește navlul, infrastructurile logistice publice reprezintă, de fapt, un factor esențial de interoperabilitate a modurilor de transport de mărfuri și, în același timp, o verigă importantă a interacțiunii dintre modurile de transport, pe de o parte, și sectorul industriei și comerțului, pe de altă parte. Așadar este important să se creeze condițiile adecvate pentru asigurarea dezvoltării unei logistici eficiente la scară europeană.

8.2 Comitetul Regiunilor își propune să contribuie la elaborarea unui cadru strategic, propus pentru logistica transportului de mărfuri în Europa, dat fiind că dezvoltarea acestui segment are o influență considerabilă asupra dezvoltării regionale. În consecință, participă la numeroase proiecte ale autorităților teritoriale, la strategii de dezvoltare regională și la proiecte urbane și are, de asemenea, un rol în crearea sistemelor de transporturi urbane și regionale sau în dezvoltarea aeroporturilor regionale, a porturilor fluviale și a centrelor logistice publice, care ar trebui considerate, din toate punctele de vedere, ca infrastructuri de transport ce fac parte din rețelele cărora le furnizează servicii.

8.3 Comitetul Regiunilor salută intenția Comisiei Europene de a adopta un plan de acțiune pentru logistica transportului de mărfuri în 2007. Comitetul Regiunilor este de părere că formularea unui cadru strategic pentru logistica transportului de mărfuri în Europa ar trebui să fie însoțită de o evaluare a modului în care o politică privind transportul poate promova transferul mărfurilor de la infrastructura rutieră la cea feroviară; folosind instrumente mai eficiente, mai economice, mai naturale și mai respectate de piață decât înainte. Aceste măsuri, care pot fi de natură fiscală sau legislativă, ar trebui sprijinite de o asistență direcționată care să acționeze ca un catalizator.

9. Siguranța

9.1 Comitetul Regiunilor își exprimă preocuparea cu privire la faptul că, în ciuda unei tendințe de îmbunătățire constatată timp de mulți ani în UE-25, mortalitatea prin accidente rutiere încă atinge un nivel inacceptabil. Susține fără rezerve propunerea Comisiei privind instaurarea unui sistem integrat în materie de siguranță rutieră care să pună accentul pe conduita utilizatorilor, pe construcția și tehnologiile autovehiculelor, precum și pe starea infrastructurilor.

9.2 Comitetul Regiunilor constată că, în acest moment în care mobilitatea persoanelor și a mărfurilor la nivelul Uniunii Europene continuă să crească, este de așteptat ca statele membre să-și continue dezbaterile privind standardizarea și armonizarea reglementărilor și normelor juridice în materie de cod rutier, în scopul de a ușura înțelegerea acestora de către conducătorii auto și alți utilizatori ai infrastructurilor. Aceasta va contribui la întărirea siguranței, la diminuarea numărului de accidente și la echilibrarea competitivității în materie de oferte comerciale de transport.

9.3 De asemenea, Comitetul Regiunilor se pronunță, cel puțin în ceea ce privește principalele axe transeuropene, în favoarea uniformizării indicatoarelor de circulație, armonizării parametrilor și a introducerii panourilor multilingve destinate îmbunătățirii siguranței prin intermediul dezvoltării a noi sisteme telematice.

10. Securitatea

10.1 Comitetul Regiunilor observă necesitatea urgentă de garantare a securității sistemelor de transport ca reacție la amenințarea teroristă și susține un demers comun în acest domeniu.

10.2 În acest sens, Comitetul Regiunilor îndeamnă Uniunea Europeană și statele membre să adopte un demers comun, dat fiind caracterul limitat al competențelor și posibilităților administrațiilor regionale și municipale în acest domeniu.

10.3 În același timp, Comitetul Regiunilor solicită organelor comunitare să-și prezinte din timp actorilor interesați eventualele propuneri de măsuri în domeniul securității sistemelor care au o incidență directă asupra organizării și cofinanțării sistemelor de transport regionale și urbane, pentru ca acești participanți să le poată dezbate și să formuleze observații, dacă este cazul.

11. Logistica transportului de marfă în Europa, garanția unei mobilități durabile

11.1 Comitetul Regiunilor întâmpină cu satisfacție inițiativa Comisiei Europene privind crearea unui cadru strategic care să răspundă la următoarea întrebare: cum și prin ce mijloace poate contribui Uniunea Europeană la optimizarea sistemului de transport european. Cu toate acestea, Comitetul Regiunilor reamîn-

tește că logistica nu constituie un obiectiv în sine, ci doar un instrument care permite atingerea acestuia. Acesta nu este unicul instrument, deoarece funcționează numai dacă se dezvoltă elementele de bază ale sistemului de transport, printre care se numără infrastructura, telematica (sisteme de informare în transport), interoperabilitatea și modurile de transport adecvate. Din acest motiv, se atrage atenția asupra punctelor exprimate anterior în prezentul aviz cu privire la etapele fundamentale pentru îmbunătățirea condițiilor pentru transportul european în ansamblul său.

11.2 Comitetul Regiunilor apreciază faptul că Comisia recunoaște dimensiunea net comercială a logisticii. Mai mult decât orice, exercitarea forțelor pieței contribuie la o mai bună exploatare a diferitelor unități de transport și la o utilizare eficientă a căilor de comunicație. Cu alte cuvinte, este vorba de un instrument care permite îmbunătățirea gestiunii transporturilor și exploatarea eficientă a acestora. Problema etichetării de calitate trebuie, de asemenea, să fie de competența întreprinderilor de transport sau a organizațiilor sectoriale europene.

11.3 Cu toate acestea, Comitetul Regiunilor este de părere că, dacă forțele pieței se dovedesc insuficiente, măsurile legislative sunt, de asemenea, mijloace adecvate pentru realizarea obiectivului dorit de mobilitate și logistică a transportului de mărfuri bazată pe durabilitate. O condiție preliminară esențială pentru transportul feroviar de mărfuri este și existența unui sistem complet de noduri de schimb intermodal de echipament standardizat în transportul de mărfuri. Pentru crearea acestei posibilități și garantarea utilizării rețelei la capacitatea economică maximă, în cazul în care forțele pieței sunt insuficiente, trebuie introduse condiții-cadru de rezervă, cum ar fi stimulente sau legislație ca un efort deliberat, chiar dacă temporar, de acordare a priorității pentru modurile care par inevitabil să fie sprijinite în conformitate cu condițiile durabile specifice de mediu la nivel local și regional.

11.4 În conformitate cu cele expuse anterior, Comitetul Regiunilor atrage atenția asupra faptului că logistica reprezintă, în opinia sa, elementul-cheie care încurajează regiunile și orașele să ia măsuri pentru ca transporturile pe teritoriul lor să funcționeze rapid, eficient, cu consecințe negative minime. Comitetul Regiunilor consideră, de asemenea, că este important să se dezvolte o „logistică urbană” în vederea îmbunătățirii mediului în aglomerații, inspirându-se din exemplele care au permis eliminarea congestiunilor urbane.

11.5 Așa cum s-a menționat anterior în prezentul aviz, rolul orașelor și regiunilor în domeniul dezvoltării logistice constă, în principal, în crearea condițiilor teritoriale favorabile pentru transporturi și instalații logistice, precum și în sprijinul acordat creării centrelor logistice. Comitetul Regiunilor consideră că UE poate interveni în acest domeniu concret, în special datorită instrumentelor de politică de coeziune și transmiterii experienței și a celor mai bune practici în materie.

11.6 Potrivit punctului de vedere al Comitetul Regiunilor, este indispensabilă identificarea obstacolelor care împiedică o mai bună utilizare a logisticii, în vederea optimizării sistemului de transport european. Printre aceste obstacole se află: infrastructura deficientă (strangulări ale traficului, legături inexistente, interconexiuni insuficiente între nodurile de transport și celelalte tipuri de comunicații, lipsa centrelor logistice publice), compatibilitatea insuficientă a unităților de transport (în special între țările UE-15 și ale UE+10), precum și obstacolele de natură tehnico-organizatorică (schimbul de informații între transportatori, conosamentul unic etc.) Direcția Generală TREN din cadrul Comisiei Europene ar putea juca un rol pozitiv în identificarea acestor obstacole.

11.7 Comitetul Regiunilor consideră, de asemenea, indispensabilă dezvoltarea de noi sisteme de gestiune și informare în materie de transport (SEGTF — Sistemul european de gestiune a traficului feroviar, Galileo). Atrage, de asemenea, atenția asupra necesității de a rezolva problema securității sistemelor de date, în special atunci când sunt exploatate într-un mediu cu structură deschisă.

11.8 Comitetul Regiunilor salută inițiativa Comisiei de a analiza problema formării specializate și a certificatului de norme europene comune în materie de cunoștințe și experiență a personalului din logistică. În același timp, reamintește faptul că, în acest domeniu, este necesară colaborarea cu agenții din sectorul logistic și din sectorul transporturilor sau cu organizațiile profesionale ale acestora la nivel european.

11.9 De asemenea, Comitetul Regiunilor ia notă cu satisfacție de intenția Comisiei Europene de a interveni în domeniul indicatorilor statistici cu privire la dezvoltarea logisticii. Ca o componentă a abordării sale, Comisia ar trebui să elaboreze un sistem de indicatori care să permită urmărirea și măsurarea dezvoltării liniilor logistice, precum și eficacitatea și utilizarea acestora etc.

11.10 Comitetul Regiunilor subliniază, de asemenea, faptul că, în paralel cu proiectele prioritare ale rețelei TEN-T, este necesar, la scară europeană, să se pună accentul pe moderni-

zarea și dezvoltarea principalelor noduri de transport. În vederea unei mai bune exploatări a logisticii și a creșterii gradului de optimizare a sistemului de transport european, este, de asemenea, important să se depășească fenomenul „ultimului kilometru” (last mile). În acest scop, este indispensabilă dezvoltarea punctelor de transbordare și a celor aflate la capetele liniilor logistice și, în special conectarea capacităților principalelor noduri logistice la toate tipurile de căi de comunicație.

11.11 Comitetul Regiunilor consideră, de asemenea, crucială inițiativa Comisiei privind standardele comune europene pentru unitățile de încărcare intermodale în UE. Ar fi foarte util, de exemplu, dacă UE ar reuși să reducă numărul de configurații ale diferitelor tipuri de containere și semiremorci pentru a putea profita la maximum de dimensiunile permise.

11.12 Comitetul Regiunilor atrage atenția asupra faptului că utilizarea diverselor moduri de transport în cadrul aceleiași linii presupune mai mult decât un simplu schimb de perspectivă intelectuală; într-adevăr, de multe ori există și bariere fizice. Mai ales în noile state membre, lipsesc atât căile de comunicație și instalațiile de transbordare adecvate care să permită combinarea acestora, cât și unitățile de transport corespunzătoare. În acest sens, o soluție pentru îmbunătățirea situației ar fi, de exemplu, adoptarea de către BEI a unei politici de credit favorabile sau acordarea unui ajutor comunitar pentru achiziționarea de vehicule sau construirea de instalații de transbordare.

11.13 În cele din urmă, Comitetul Regiunilor invită la stabilirea fezabilității unui plan de acțiune pentru crearea unei rețele feroviare orientate către transportul de mărfuri. Cu toate acestea, dorește să atragă atenția asupra situațiilor din noile state membre. Oricât de promițătoare ar fi ideea, există îndoieli justificate dacă vor exista suficiente investiții pentru punerea ei în aplicare. Statele membre și reprezentanții industriei transportului trebuie să-și concentreze acțiunile, cu sprijinul UE, către coordonarea orarelor internaționale de mărfuri — pentru a garanta, de exemplu, că tranzitul se face predominant în timpul nopții, când transportul de călători este redus.

Bruxelles, 14 februarie 2007.

Președintele
Comitetului Regiunilor
Michel DELEBARRE